Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1122/2009

(2009. gada 30. novembris),

ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar vīna nozarē paredzēto atbalsta shēmu

(OV L 316, 2.12.2009., 65. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Regula (ES) Nr. 146/2010 (2010. gada 23. februāris)	L 47	1	24.2.2010.
►**M2**	Komisijas Regula (ES) Nr. 173/2011 (2011. gada 23. februāris)	L 49	16	24.2.2011.
►**M3**	Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 1368/2011 (2011. gada 21. decembris)	L 341	33	22.12.2011.
►**M4**	Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 666/2012 (2012. gada 20. jūlijs)	L 194	3	21.7.2012.
►**M5**	Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 937/2012 (2012. gada 12. oktobris)	L 280	1	13.10.2012.
►**M6**	Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 129/2013 (2013. gada 14. februāris)	L 44	2	15.2.2013.
►**M7**	Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 393/2013 (2013. gada 29. aprīlis)	L 118	15	30.4.2013.
►**M8**	Komisijas Regula (ES) Nr. 426/2013 (2013. gada 8. maijs)	L 127	17	9.5.2013.

Labota ar:

►**C1** Kļūdu labojums, OV L 246, 17.9.2013., 3. lpp. (1122/2009)

▼B

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1122/2009

(2009. gada 30. novembris),

ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar vīna nozarē paredzēto atbalsta shēmu

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) [1], un jo īpaši tās 85.x pantu un 103.za pantu saistībā ar 4. pantu,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulu (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003, un jo īpaši tās 142. panta b), c), d), e), h), k), l), m), n), o), q) un s) punktu,

tā kā:

(1) Ar Regulu (EK) Nr. 73/2009 atceļ un aizstāj Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001, un ievieš vairākus grozījumus vienotā maksājuma shēmā, kā arī dažās citās tiešā maksājuma shēmās. Vienlaikus ar to no 2010. gada atceļ vairākas tiešā maksājuma shēmas. Turklāt ar to ievieš vairākas izmaiņas sistēmā, saskaņā ar kurām tiešajiem maksājumiem lauksaimniekam, kurš neievēro konkrētus nosacījumus sabiedrības, dzīvnieku un augu veselības aizsardzības, vides aizsardzības un dzīvnieku labturības jomā (“savstarpēja atbilstība”), maksājumus samazina vai nepiešķir.

(2) Tiešā maksājuma shēmas pirmoreiz ieviesa pēc kopējās lauksaimniecības politikas reformas 1992. gadā un turpmāk attīstīja saskaņā ar turpmākajām reformām. Uz shēmām attiecas integrētā administrēšanas un kontroles sistēma (turpmāk “integrētā sistēma”). Ir pierādījies, ka minētā sistēma, kā noteikts Komisijas 2004. gada 24. aprīļa Regulā (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz

[1] OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

▼B

sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003 un Regulā (EK) Nr. 73/2009, kā arī, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 479/2008 ([1]), ir iedarbīgs un efektīvs līdzeklis tiešo maksājumu shēmu ieviešanai. Regula (EK) Nr. 73/2009 ir veidota uz tādas integrētās sistēmas pamata.

(3) Ņemot vērā grozījumus, kas ar Regulu (EK) Nr. 73/2009 izdarīti tiešajos maksājumos, ir lietderīgi atcelt un aizstāt Regulu (EK) Nr. 796/2004, vienlaikus pamatojot jauno regulu uz principiem, kuri noteikti ar Regulu (EK) Nr. 796/2004. Vienlaikus, līdz ar vīna nozares iekļaušanu Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007, ir lietderīgi aizstāt Regulā (EK) Nr. 796/2004 esošās atsauces uz Padomes Regulu (EK) Nr. 479/2008 ([2]) ar atsaucēm uz Regulu (EK) Nr. 1234/2007. Saskanības labad daži Regulas (EK) Nr. 796/2004 noteikumi jāiekļauj Komisijas Regulā (EK) Nr. 1120/2009 ([3]), ar kuru atcelta un aizstāta Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 795/2004, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot vienreizējo maksājumu shēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem ([4]).

(4) Ar Regulu (EK) Nr. 73/2009 dalībvalstīm ir dota izvēles iespēja attiecībā uz dažu minētajā regulā paredzēto atbalsta shēmu piemērošanu. Līdz ar to šajā regulā jāparedz, kāda administrēšana un kontrole jāveic dalībvalstīs, ņemot vērā to iespējamo izvēli izmantot konkrētas atbalsta shēmas. Šīs regulas attiecīgie noteikumi tādēļ būtu jāpiemēro tikai tiktāl, ciktāl dalībvalstis ir izdarījušas šādu izvēli.

(5) Regulā (EK) Nr. 73/2009 kā savstarpējas atbilstības nosacījumu sastāvdaļa ir paredzētas konkrētas saistības dalībvalstīm, no vienas puses, un atsevišķiem lauksaimniekiem, no otras puses, attiecībā uz pastāvīgo ganību uzturēšanu. Sīki jāizstrādā pastāvīgo ganību un saglabājamās lauksaimniecības zemes attiecības noteikšana un jāparedz atsevišķās lauksaimnieku saistības, kas jāievēro, ja konstatē, ka minētā attiecība samazinās, kaitējot zemei, ko izmanto pastāvīgajām ganībām.

(6) Lai nodrošinātu efektīvu kontroli un novērstu vairāku atbalsta pieteikumu iesniegšanu dažādām maksājumu aģentūrām vienā dalībvalstī, dalībvalstīm jāparedz vienota sistēma to lauksaimnieku identitātes reģistrēšanai, kuri iesniedz atbalsta pieteikumus saskaņā ar integrēto sistēmu.

(7) Vajadzīgi sīki izstrādāti noteikumi attiecībā uz lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmu, kas izmantojama dalībvalstīs saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 17. pantu. Atbilstoši

([1]) OV L 141, 30.4.2004., 18. lpp.
([2]) OV L 148, 6.6.2008., 1. lpp.
([3]) Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1. lpp.
([4]) OV L 141, 30.4.2004., 1. lpp.

▼B

minētajam pantam jāizmanto datorizētā ģeogrāfiskās informācijas sistēma (ĢIS). Jāprecizē, kādā līmenī sistēmai būtu jādarbojas un cik sīkai informācijai būtu jābūt pieejamai ĢIS.

(8) Lai nodrošinātu Regulas (EK) Nr. 73/2009 III sadaļā paredzētās vienotā maksājuma shēmas pareizu īstenošanu, dalībvalstīs jāizveido identifikācijas un reģistrācijas sistēma, saskaņā ar kuru tiesībām uz maksājumu jābūt izsekojamām un kura, *inter alia*, dod iespēju veikt kontrolpārbaudi attiecībā uz platībām, kas deklarētas vienotā maksājuma shēmas piemērošanai, un katram lauksaimniekam pieejamām tiesībām uz maksājumu, un attiecībā uz dažādajām tiesībām uz maksājumu kā tādām.

(9) Lai īstenotu dažādo savstarpējās atbilstības saistību ievērošanas pārraudzību, jāizveido kontroles sistēma un jānosaka attiecīgi samazinājumi. Tādēļ dalībvalstu dažādajām iestādēm jāizplata informācija par atbalsta pieteikumiem, kontrolparaugiem, uz vietas veikto pārbaužu rezultātiem u. c. Jāparedz šādas sistēmas pamatelementi.

(10) Vienkāršošanas labad jāatļauj dalībvalstīm nolemt, ka visus atbalsta pieteikumus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 III un IV sadaļu var ietvert vienotā pieteikumā.

(11) Dalībvalstīm jāveic vajadzīgie pasākumi, lai integrētā sistēma varētu pareizi darboties gadījumos, kad par vienu un to pašu lauksaimnieku ir atbildīgas vairākas maksājumu aģentūras.

(12) Lai nodrošinātu efektīvu kontroli, jebkurš platību izmantošanas veids un attiecīgās atbalsta shēmas jādeklarē vienlaikus. Tādēļ jāparedz tāda vienota atbalsta pieteikuma iesniegšana, kurā ietverti visi atbalsta pieteikumi, kas kaut kādā veidā ir saistīti ar platību. Turklāt vienotā pieteikuma veidlapa būtu jāiesniedz pat tiem lauksaimniekiem, kas nepieprasa nevienu no tiem atbalstiem, uz kuriem attiecas vienotais pieteikums, ja minēto lauksaimnieku rīcībā ir lauksaimniecības zemes. Tomēr ir lietderīgi atļaut dalībvalstīm atbrīvot lauksaimniekus no šā pienākuma, ja iestādēm minētā informācija jau ir pieejama.

(13) Dalībvalstīm jānosaka vienotā pieteikuma iesniegšanas termiņš, lai pieteikumu varētu savlaicīgi apstrādāt un pārbaudīt, tam jābūt ne vēlāk kā 15. maijā. Ievērojot īpašus klimatiskos apstākļus Igaunijā, Latvijā, Lietuvā, Somijā un Zviedrijā, jāatļauj minētajām dalībvalstīm noteikt vēlāku datumu, tomēr ne vēlāk par 15. jūniju. Turklāt, izmantojot to pašu juridisko pamatu, jāparedz individuālas atkāpes, ja nākotnē konkrētā gadā tas ir vajadzīgs klimatisko apstākļu dēļ.

(14) Lauksaimniekam vienotajā pieteikumā jādeklarē ne tikai platība, ko viņš izmanto lauksaimniecībai, bet arī viņa tiesības uz maksājumu un visa vajadzīgā informācija, lai noteiktu viņa tiesības uz atbalstu. Tomēr ir lietderīgi atļaut dalībvalstīm atkāpties no zināmām saistībām, ja konkrētā gadā piešķiramās tiesības uz maksājumu vēl nav galīgi noteiktas.

▼B

(15) Lai vienkāršotu pieteikšanās kārtību un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 19. panta 2. punktu šajā ziņā būtu jāparedz, ka dalībvalstis, ciktāl iespējams, nodrošina lauksaimniekus ar iepriekš iespiestu informāciju.

(16) Jebkura specifiska informācija par kaņepju, riekstu, cietes kartupeļu, sēklu, kokvilnas, augļu un dārzeņu ražošanu un par īpašo atbalstu, uz ko attiecas vienotais pieteikums, jāpieprasa kopā ar vienoto pieteikumu, vai attiecīgā gadījumā vēlāk, ja tas darāms informācijas būtības dēļ. Turklāt jāparedz, ka platības, par kurām netiek prasīts atbalsts, deklarējamas vienotā pieteikuma veidlapā. Atkarībā no izmantošanas veida liela nozīme var būt precīzai informācijai par to, kādēļ daži izmantošanas veidi deklarējami atsevišķi, bet citus veidus var deklarēt vienā pozīcijā. Tomēr, ja dalībvalstis jau saņem šāda veida informāciju, tad ir pieļaujama atkāpe no minētā noteikuma.

(17) Lai nodrošinātu efektīvu pārraudzību, katrai dalībvalstij turklāt būtu jānosaka lauksaimniecības zemes gabala minimālā platība, ko var deklarēt atbalsta pieteikumā.

(18) Lai nodrošinātu pēc iespējas lielāku elastību, jāļauj lauksaimniekiem, plānojot platības izmantošanu, grozīt savu vienoto pieteikumu līdz datumiem, kad parasti notiek sēšana, ja ir ievērotas visas dažādajās atbalsta shēmās iekļautās prasības un ja kompetentā iestāde vēl nav informējusi lauksaimnieku par kļūdām vienotajā pieteikumā, kā arī nav paziņojusi par pārbaudi uz vietas, kuras gaitā konstatētas kļūdas saistībā ar pieteikuma grozīto daļu. Pēc pieteikuma grozīšanas jādod iespēja koriģēt attiecīgos iesniedzamos apstiprinošos dokumentus vai līgumus.

(19) Lai varētu veikt efektīvu administrēšanu, ir būtiski precīzi iesniegt pieteikumus par vērtības palielināšanu vai piešķirtt tiesības uz maksājumu saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu. Tāpēc dalībvalstīm jānosaka pieteikuma termiņš, kas nedrīkst būt vēlāk par 15. maiju. Lai vienkāršotu procedūras, jādod dalībvalstīm iespēja nolemt, ka pieteikumu var iesniegt reizē ar vienoto pieteikumu. Tādēļ jāatļauj Igaunijai, Latvijai, Lietuvai, Somijai un Zviedrijai noteikt vēlāku datumu, tomēr ne vēlāk par 15. jūniju.

(20) Ja dalībvalsts izvēlas piemērot dažādas ganāmpulka atbalsta shēmas, jāizstrādā kopīgi noteikumi attiecībā uz informāciju, kas jāiekļauj ganāmpulka atbalsta pieteikumos.

(21) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 117. pantu piemaksas saskaņā ar liellopu atbalsta shēmām var maksāt tikai par tādiem dzīvniekiem, kuri ir pienācīgi identificēti un reģistrēti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulu (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas

▼B

produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 ([1]). Tādēļ jādod iespēja lauksaimniekiem, kuri iesniedz pieteikumus saskaņā ar attiecīgajām atbalsta shēmām, savlaicīgi piekļūt attiecīgajai informācijai.

(22) Atbalsts cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem, atsevišķie maksājumi par cukuru un atsevišķie maksājumi par augļiem un dārzeņiem pēc būtības nav saistīti ar lauksaimniecības zemes platību, tāpēc uz šīm maksājumu shēmām neattiecas noteikumi par vienoto pieteikumu. Tādēļ būtu jāizveido noteikumi atbilstošai pieteikumu iesniegšanas procedūrai.

(23) Jānosaka turpmākas prasības attiecībā uz tādu īpašā atbalsta pieteikumu iesniegšanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. pantu, kas nav maksājumi par platībām vai ganāmpulkiem. Konkrēto atbalsta pasākumu iespējamās dažādības dēļ ir īpaši svarīgi, lai visu informāciju, kas vajadzīga atbilstības noteikšanai, iesniegtu lauksaimnieks. Praktisku iemeslu dēļ būtu jāatļauj dalībvalstīm pieprasīt apstiprinošos dokumentus vēlāk, jau pēc pieteikumu iesniegšanas termiņa.

(24) Ja piemēro Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta e) apakšpunktu, tad atbalstu saņem nevis lauksaimnieki, bet kopfondi, no kuriem kompensēti lauksaimnieku ekonomiskie zaudējumi. Jāparedz īpašas prasības, kas piemērojamas kopfondu atbalstam un kurās atspoguļota vajadzīgā informācija, lai noteiktu viņu tiesības uz maksājumu.

(25) Jāizveido vispārēja sistēma vienkāršotu procedūru ieviešanai attiecībā uz lauksaimnieku un dalībvalstu iestāžu savstarpējo saziņu. Šādā sistēmā jo īpaši jāparedz elektronisko saziņas līdzekļu izmantošanas iespēja. Tomēr jo īpaši jānodrošina, ka šādi pārsūtīti dati ir pilnīgi ticami un ka šāda kārtība nerada lauksaimnieku diskrimināciju. Turklāt, lai lauksaimniekiem un valsts iestādēm vienkāršotu administrēšanu, jādod valsts iestādēm iespēja pieprasīt tieši no informācijas avota, nevis no lauksaimnieka apstiprinošos dokumentus, kas vajadzīgi, lai verificētu konkrētu maksājumu atbilstību.

(26) Jebkurā brīdī jābūt iespējai izdarīt labojumus atbalsta pieteikumos, ja tajos ir acīmredzamas kļūdas.

(27) Jāizstrādā noteikumi, kas piemērojami situācijās, kad dažādo pieteikumu, dokumentu vai grozījumu iesniegšanas galīgais termiņš ir valsts svētku diena, sestdiena vai svētdiena.

(28) Obligāti jāievēro atbalsta pieteikumu iesniegšanas un platībatkarīgā atbalsta pieteikumu un visu apstiprinošo dokumentu, līgumu vai deklarāciju grozīšanas termiņi, lai valstu pārvaldes iestādēm dotu iespēju plānot un pēc tam veikt atbalsta pieteikumu pareizības efektīvas pārbaudes. Tādēļ jāparedz termiņš, līdz kuram var

([1]) OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

▼B

iesniegt novēlotus pieteikumus. Turklāt jāpiemēro samazinājums, lai lauksaimnieki būtu ieinteresēti ievērot noteiktos termiņus.

(29) Lai dalībvalstis varētu savlaicīgi noteikt tiesības uz maksājumu, ir būtiski, lai lauksaimnieki precīzi termiņā iesniegtu tiesību uz maksājumu pieteikumus. Tāpēc minēto pieteikumu novēlotu iesniegšanu var atļaut tikai tajā papildu termiņā, kas paredzēts jebkuru atbalsta pieteikumu novēlotai iesniegšanai. Jāpiemēro arī preventīva samazinājuma likme, ja vien kavējums nav noticis nepārvaramas varas gadījumā vai ārkārtas apstākļu dēļ.

(30) Jādod lauksaimniekiem tiesības jebkurā laikā atsaukt savus atbalsta pieteikumus vai to daļas, ja vien kompetentā iestāde nav jau informējusi lauksaimnieku par kļūdām atbalsta pieteikumā, kā arī nav paziņojusi par pārbaudi uz vietas.

(31) Efektīvi jāuzrauga atbilstība to atbalsta shēmu noteikumiem, ko pārvalda, piemērojot integrēto sistēmu. Tādēļ, kā arī, lai nodrošinātu saskaņotu uzraudzības līmeni visās dalībvalstīs, sīki jāizstrādā kritēriji un tehniskās procedūras administratīvo pārbaužu un pārbaužu uz vietas veikšanai attiecībā uz atbilstības kritērijiem, kas noteikti saistībā ar atbalsta shēmām, un attiecībā uz savstarpējas atbilstības saistībām. Lai varētu īstenot uzraudzību, ir būtiski, ka iespējams veikt pārbaudes uz vietas. Tāpēc, ja lauksaimnieks traucē tādu pārbaužu veikšanu, pieteikumi jānoraida.

(32) Paziņot par atbilstības vai savstarpējās atbilstības pārbaudēm uz vietas ir atļauts tikai tad, ja tas neapdraud pārbaudes, un katrā ziņā jānosaka piemēroti termiņi. Turklāt, ja īpašos nozares noteikumos attiecībā uz tiesību aktiem vai standartiem saistībā ar savstarpējo atbilstību ir paredzēts, ka par pārbaudēm uz vietas nav jāpaziņo, tad minētie noteikumi jāievēro.

(33) Attiecīgos gadījumos jāparedz, ka dalībvalstīm jāapvieno dažādās pārbaudes.

(34) Lai administratīvajās pārbaudēs efektīvi konstatētu pārkāpumus, jāparedz noteikumi jo īpaši attiecībā uz kontrolpārbaužu saturu. Pret pārkāpumiem pēc tam jāvēršas, ievērojot atbilstošas procedūras.

(35) Veicot kontrolpārbaudes, bieži sastopama kļūda ir neliela kopējās lauksaimniecības zemes pārdeklarēšana bāzes zemes gabalā. Ja uz bāzes zemes gabalu attiecas tādu divu vai vairāku lauksaimnieku atbalsta pieteikums, kuri pieprasa atbalstu saskaņā ar vienu un to pašu atbalsta shēmu, un ja kopīgā deklarētā platība pārsniedz lauksaimniecības zemes par lielumu, uz kuru attiecas pieļaujamā novirze attiecībā uz lauksaimniecības zemes gabalu mērījumiem, tad vienkāršošanas labad dalībvalstīm jāatļauj paredzēt proporcionālu attiecīgo platību samazinājumu. Tomēr jādod attiecīgajiem lauksaimniekiem tiesības pārsūdzēt tādus lēmumus.

▼B

(36) Ja dalībvalsts izmanto Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. pantā paredzēto iespēju un maksājumus piešķir par platībām vai ganāmpulku, tad ir lietderīgi piemērot to pašu pārbaužu biežumu, ko piemēro citiem platībatkarīgajiem maksājumiem un maksājumiem par ganāmpulku. Attiecībā uz citiem īpašiem atbalsta pasākumiem saņēmēji būtu jāuzskata par atsevišķu kopu, un uz viņiem jāattiecina īpašs pārbaužu biežuma minimums.

(37) Jānosaka minimālais to lauksaimnieku skaits, kuri jāpārbauda uz vietas saskaņā ar dažādajām atbalsta shēmām. Ja dalībvalstis izvēlas piemērot vairākas ganāmpulka atbalsta shēmas, tad attiecībā uz lauksaimniekiem, kuri pieprasa atbalstu saskaņā ar minētajām shēmām, jāparedz integrēta pieeja, pamatojoties uz saimniecībām.

(38) Konstatējot būtiskus pārkāpumus un neatbilstību, jāpalielina uz vietas veikto pārbaužu biežums kārtējā un/vai nākamajā gadā, lai nodrošinātu pieņemamu pārliecinātības pakāpi attiecībā uz konkrēto atbalsta pieteikumu pareizību. Ja runa ir par savstarpējo atbilstību, tad paraugs būtu jāpaplašina, galveno uzmanību pievēršot konkrētajiem tiesību aktiem vai standartiem.

(39) Veicot to lauksaimnieku pārbaudi uz vietas, kuri iesniedz atbalsta pieteikumus, nav obligāti jāpārbauda katrs atsevišķs dzīvnieks vai lauksaimniecības zemes gabals. Dažos gadījumos tos var pārbaudīt izlases veidā. Tomēr, ja ir atļauts, tad paraugs būtu jāpaplašina līdz tādam apjomam, kas nodrošina ticamu un pietiekamu pārliecinātības līmeni. Dažos gadījumos var būt vajadzība izlases veida pārbaudi paplašināt, veicot visaptverošu pārbaudi. Dalībvalstīm jānosaka pārbaudāmā parauga atlases kritēriji.

(40) Lai nodrošinātu uz vietas veicamo pārbaužu obligāto biežumu, paraugs jāizraugās, daļēji pamatojoties uz riska analīzi un daļēji izlases veidā. Kompetentajai iestādei jānosaka riska faktori, jo tā labāk spēj izvēlēties būtiskos riska faktorus. Lai nodrošinātu atbilstošu un efektīvu riska analīzi, jānovērtē šīs riska analīzes efektivitāte un šis vērtējums katru gadu jāatjaunina, ņemot vērā katra riska faktora būtiskumu, salīdzinot pēc nejaušības principa veiktas izlases un uz risku pamatotas izlases rezultātus un īpašos apstākļus dalībvalstīs.

(41) Lai pārbaude uz vietas būtu efektīva, ir svarīgi informēt darbiniekus, kuri veic pārbaudes, par šādi pārbaudāmo lauksaimnieku atlases iemesliem. Dalībvalstīm šāda informācija būtu jāreģistrē.

(42) Dažos gadījumos ir būtiski veikt pārbaudes uz vietas pirms visu pieteikumu saņemšanas, un tāpēc jādod dalībvalstīm iespēja veikt kontrolparauga daļēju atlasi pirms pieteikumu iesniegšanas termiņa beigām.

(43) Lai valsts iestādēm, kā arī visām kompetentajām Kopienas iestādēm būtu iespēja kontrolēt uz vietas veiktās pārbaudes, sīka informācija par pārbaudēm jāreģistrē kontroles ziņojumā. Jādod iespēja lauksaimniekam vai viņa pārstāvim parakstīt ziņojumu. Ja pārbaude uz vietas notiek, izmantojot attālo uzrādi, tad

▼B

dalībvalstīm tomēr jābūt iespējai paredzēt minētās tiesības tikai tajos gadījumos, kad pārbaudē ir konstatēti pārkāpumi. Neatkarīgi no tā, kāda veida pārbaude uz vietas ir veikta, ja konstatēti pārkāpumi, tad lauksaimniekam jāsaņem ziņojuma kopija.

(44) Lai nodrošinātu pareizu uzraudzību, platībatkarīgo shēmu pārbaudēm uz vietas jāattiecas uz visiem deklarētajiem lauksaimniecības zemes gabaliem. Vienkāršošanas nolūkā tomēr jāatļauj zemes gabalu faktisko noteikšanu ierobežot līdz paraugam, kurā ietilpst 50 % zemes gabalu. Paraugam tomēr jābūt ticamam un reprezentatīvam, un tas jāpalielina anomāliju gadījumā. Parauga rezultāti jāekstrapolē attiecībā pret pārējo populāciju. Ir lietderīgi precizēt, ka dalībvalstis drīkst izmantot noteiktus tehniskos līdzekļus, lai veiktu pārbaudes uz vietas.

(45) Lai nodrošinātu mērījumu kvalitāti, kas līdzvērtīga Kopienas līmenī sastādītajos tehniskajos standartos prasītajai kvalitātei, jāizstrādā sīki noteikumi par platību noteikšanu un izmantojamām mērīšanas metodēm.

(46) Pieredze liecina, ka, nosakot to lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu platību, par kuriem ir tiesības pretendēt uz platībatkarīgo maksājumu, jādefinē dažu lauku elementu, jo īpaši žogu, grāvju un sienu, pieņemamais platums. Ņemot vērā īpašas vides prasības, būtu jāparedz zināma elastība, nepārsniedzot ierobežojumus, ko ņem vērā, nosakot reģionālās ražas.

(47) Jānosaka, kādos apstākļos lauksaimniecības zemes gabali ar kokiem ir uzskatāmi par atbilstīgiem saskaņā ar platībatkarīgajām shēmām. Ir arī lietderīgi paredzēt noteikumu par administratīvo procedūru, kas jāievēro, ja platības ir koplietošanā.

(48) Jāparedz nosacījumi attālās uzrādes izmantošanai pārbaudēs uz vietas un jāparedz fiziskas pārbaudes gadījumos, kad fotointerpretācija nedod skaidru rezultātu. Piemēram, laika apstākļu dēļ var gadīties, ka papildu pārbaudes, kuras jāveic pārbaužu uz vietas biežuma palielinājuma dēļ, vairs nevar veikt, izmantojot attālo uzrādi. Tādā gadījumā tās būtu jāveic ar tradicionālajiem līdzekļiem.

(49) Saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu lauksaimnieki, kuriem ir īpašās tiesības, var saņemt atbalstu tikai tad, ja viņi izpilda konkrētu darbības prasību. Lai efektīvi verificētu minēto prasību, dalībvalstīm jānosaka procedūras to lauksaimnieku pārbaudēm uz vietas, kuriem ir īpašās tiesības.

(50) Ņemot vērā sēklu, kokvilnas un cukura atbalsta shēmu īpatnības saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 1. nodaļas 5., 6. un 7. iedaļu, jāizstrādā īpaši kontroles noteikumi.

(51) Regulas (EK) Nr. 73/2009 39. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, lai par kaņepju šķirnēm būtu tiesības saņemt tiešos maksājumus, tetrahidrokanabinola (THC) saturs tajās nedrīkst pārsniegt 0,2 %. Lai ieviestu šo noteikumu, jāizveido sistēma, kura dalībvalstīm jāizmanto, lai verificētu THC saturu kaņepēs.

▼B

(52) Turklāt, lai varētu efektīvi veikt paredzētos pārbaudes pienākumus attiecībā uz minētajiem kultūraugiem, jāparedz laikposms pēc ziedēšanas, kurā nedrīkst ievākt šķiedrai audzēto kaņepju ražu.

(53) Ja dalībvalsts izvēlas piemērot dažādās ganāmpulka atbalsta shēmas un ja saskaņā ar minētajām atbalsta shēmām ir pieprasīts atbalsts, tad būtu jāprecizē uz vietas veicamo pārbaužu laiks un obligātais saturs. Lai efektīvi pārbaudītu atbalsta pieteikumos iekļauto deklarāciju un elektroniskajai liellopu datubāzei sniegto paziņojumu pareizību, ļoti svarīgi ir veikt lielāko daļu šādu pārbaužu uz vietas tad, kad dzīvniekiem vēl jāatrodas saimniecībā saskaņā ar turēšanas saistībām.

(54) Ja dalībvalsts izvēlas piemērot dažādās atbalsta shēmas attiecībā uz liellopiem un ja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 117. pantu pienācīga liellopu identifikācija un reģistrācija ir atbalsta piešķiršanas nosacījums, tad jānodrošina, ka Kopienas atbalstu piešķir tikai par pienācīgi identificētiem un reģistrētiem liellopiem. Šādas pārbaudes jāveic arī attiecībā uz liellopiem, par kuriem vēl nav pieprasīts atbalsts, bet par kuriem turpmāk varētu iesniegt atbalsta pieteikumu, jo vairāku atbalsta shēmu par liellopiem struktūras dēļ par šādiem dzīvniekiem daudzos gadījumos atbalstu pieprasa tikai tad, kad tie jau aizvesti no saimniecības.

(55) Attiecībā uz aitām un kazām pārbaudes uz vietas jo īpaši būtu jāattiecina uz turēšanas saistību ievērošanu un reģistrā veikto ierakstu pareizību.

(56) Ja dalībvalsts izvēlas piemērot kaušanas piemaksu, tad jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz pārbaudēm, kas veicamas uz vietas lopkautuvēs, lai pārbaudītu, vai ir tiesības pretendēt uz atbalstu par dzīvniekiem, par kuriem atbalsts pieprasīts, un vai informācija elektroniskajā datubāzē ir pareiza. Dalībvalstīm jābūt pilnvarotām piemērot divus dažādus pamatojumus attiecībā uz lopkautuvju izvēli tādām pārbaudēm.

(57) Attiecībā uz kaušanas piemaksu, ko piešķir pēc liellopu eksporta, ir vajadzīgi īpaši noteikumi līdztekus Kopienas pārbaudes noteikumiem, kuri attiecas uz eksportu vispār, jo pārbaužu mērķi ir atšķirīgi.

(58) Pamatojoties uz Komisijas 2003. gada 23. jūnija Regulu (EK) Nr. 1082/2003, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1760/2000 īstenošanai attiecībā uz minimālo līmeni pārbaudēm, kas jāveic saskaņā ar liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu ([1]), ir izstrādāti īpaši pārbaužu noteikumi. Ja veic minētajā regulā paredzētās pārbaudes, tad to rezultāti būtu jāiekļauj pārbaudes ziņojumā integrētās sistēmas mērķiem.

(59) Turklāt jāizstrādā noteikumi attiecībā uz pārbaudes ziņojumu, ja veic pārbaudes uz vietas lopkautuvēs vai ja piemaksu piešķir pēc eksporta. Saskaņotības labad jāparedz arī, ka, ja netiek ievēroti noteikumi, kuri paredzēti I sadaļā Regulā (EK) Nr. 1760/2000 vai Padomes 2003. gada 17. decembra Regulā (EK) Nr. 21/2004, ar

([1]) OV L 156, 25.6.2003., 9. lpp.

▼B

ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK ([1]), pārbaudes ziņojumu kopijas jānosūta iestādēm, kuras atbild par minēto regulu piemērošanu.

(60) Ja dalībvalsts izmanto iespēju piešķirt īpašo atbalstu, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. pantā, tad pēc iespējas jāpiemēro šajā regulā paredzētie pārbaudes noteikumi. Ja nav iespējams piemērot minētos noteikumus, tad dalībvalstīm jānodrošina līdzvērtīgs pārbaudes līmenis. Jāizstrādā konkrētas pārbaudes prasības attiecībā uz kopfondu iesniegtajiem maksājumu pieteikumiem un attiecībā uz ieguldījumiem.

(61) Ar Regulu (EK) Nr. 73/2009 ievieš savstarpējās atbilstības saistības lauksaimniekiem, kuri saņem maksājumus saskaņā ar visām minētās regulas I pielikumā uzskaitītajām tiešo maksājumu shēmām, un tajā ir paredzēts maksājumus samazināt vai neveikt, ja minētās saistības neizpilda. Minēto sistēmu piemēro arī maksājumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.p, 103.q un 103.r pantu. Minētā sistēma sīki jāizstrādā.

(62) Sīki jāizstrādā jautājums par to, kuras iestādes dalībvalstīs pārbauda savstarpējās atbilstības saistību izpildi.

(63) Atsevišķos gadījumos dalībvalstīm ir lietderīgi veikt savstarpējās atbilstības saistību izpildes administratīvas pārbaudes. Tomēr tādas pārbaudes instrumenti dalībvalstīm nevar būt obligāti.

(64) Jānosaka savstarpējās atbilstības saistību izpildīšanas obligātais kontroles līmenis. Tāds kontroles līmenis jānosaka attiecībā uz 1 % lauksaimnieku, uz kuriem attiecas savstarpējā atbilstība, kuri ir katras kontroles iestādes kompetencē un kuri jāizvēlas, pamatojoties uz attiecīgu riska analīzi.

(65) Jādod dalībvalstīm iespēja izvēlēties izpildīt obligāto kontroles intensitāti katras kompetentās kontroles iestādes līmenī, maksājumu aģentūras līmenī vai tiesību akta, standarta, vai tiesību aktu vai standartu grupas līmenī.

(66) Ja konkrētos tiesību aktos, kas piemērojami tiesību aktam un standartiem, ir noteikts kontroles intensitātes minimums, tad dalībvalstīm šī intensitāte ir jāievēro. Tomēr jādod dalībvalstīm iespēja piemērot savstarpējās atbilstības pārbaudēm uz vietas vienotu kontroles intensitāti. Ja dalībvalstis izvēlas šo iespēju, tad jāziņo par jebkuru neatbilstības gadījumu, kas konstatēts pārbaudēs uz vietas, ievērojot nozares tiesību aktus, un tad tas jākontrolē saistībā ar savstarpējo atbilstību.

(67) Ar Regulu (EK) Nr. 73/2009 ir ieviesti noteikumi, saskaņā ar kuriem konkrētos gadījumos kompetentajai iestādei jāapstiprina tas, ka lauksaimnieks ir veicis korektīvos pasākumus. Lai nevājinātu kontroles sistēmu, jo īpaši attiecībā uz savstarpējās

([1]) OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.

▼B

atbilstības paraugu ņemšanu pārbaudēm uz vietas, precīzi jāparedz, ka, nosakot tā minimālo lielumu, šādi turpmāki uzraudzības pasākumi nav jāņem vērā.

(68) Kontrolparaugs savstarpējās atbilstības pārbaudei atlasāms, vai nu pamatojoties uz to lauksaimnieku izlasi, kuri izraudzīti atbilstības kritēriju pārbaudei uz vietas, vai no visiem lauksaimniekiem, kuri iesnieguši tiešo maksājumu atbalsta pieteikumus. Pēdējā minētajā gadījumā būtu pieļaujami apakšvarianti.

(69) Paraugu ņemšanu savstarpējās atbilstības pārbaudei uz vietas var uzlabot, atļaujot riska analīzē ņemt vērā lauksaimnieku dalību saimniecību konsultatīvajā sistēmā, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 73/2009 12. pantā, kā arī lauksaimnieku dalību attiecīgajās sertifikācijas sistēmās. Ņemot tādu dalību vērā, tomēr jāpierāda, ka lauksaimnieki, kuri piedalās minētajās shēmās, rada mazāku risku nekā lauksaimnieki, kuri tādās shēmās nepiedalās.

(70) Lai veiktu savstarpējās atbilstības pārbaudi uz vietas, parasti vairākas reizes jāapmeklē viena un tā pati saimniecība. Lai samazinātu pārbaužu slogu gan lauksaimniekiem, gan administrācijām, pārbaudes var ierobežot līdz vienam pārbaudes apmeklējumam. Jāprecizē minētā apmeklējuma laiks. Dalībvalstīm tomēr jānodrošina, lai reprezentatīva un efektīva prasību un standartu pārbaude tiktu veikta vienā un tajā pašā kalendārajā gadā.

(71) Lai vienkāršotu savstarpējās atbilstības pārbaudes uz vietas un labāk izmantotu esošās pārbaudes iespējas, jāparedz, ka gadījumos, kad pārbaužu efektivitāte ir vismaz tāda pati kā pārbaudēs uz vietas sasniegtā, pārbaudes saimniecības līmenī var aizstāt ar administratīvajām pārbaudēm vai pārbaudēm uzņēmumu līmenī.

(72) Turklāt, veicot savstarpējās atbilstības pārbaudes uz vietas, jādod dalībvalstīm iespēja izmantot objektīvus rādītājus, kas raksturīgi konkrētām prasībām vai standartiem. Minētajiem rādītājiem tomēr jābūt tieši saistītiem ar prasībām un standartiem, kuri raksturo visus pārbaudāmos elementus un attiecas uz tiem.

(73) Jāparedz noteikumi sīki izstrādātu un īpašu savstarpējās atbilstības pārbaudes ziņojumu izveidošanai. Kontrolieriem, kas specializējušies attiecīgajā jomā, jānorāda visi konstatētie pārkāpumi un arī tādu pārkāpumu smaguma pakāpe, lai maksājumu aģentūra varētu noteikt ar tiem saistītos samazinājumus vai attiecīgā gadījumā nolemt nepiešķirt tiešos maksājumus.

(74) Lauksaimniekiem jābūt informētiem par jebkuru iespējamo neatbilstību, kas konstatēta pārbaudē uz vietas. Ir lietderīgi paredzēt noteiktu termiņu, kurā lauksaimniekiem jāsaņem tāda informācija. Tomēr, ja minētais termiņš tiek pārsniegts, tas nedod attiecīgajiem lauksaimniekiem tiesības izvairīties no sekām, kuras konstatētā neatbilstība citādi izraisītu.

▼B

(75) Samazinājumu un nepiešķiršanas sistēmas jāveido, ņemot vērā proporcionalitātes principu un īpašās problēmas, kas saistītas ar nepārvaramas varas gadījumiem, kā arī ārkārtas un dabas apstākļiem. Attiecībā uz savstarpējās atbilstības saistībām samazinājumus un nepiešķiršanu var piemērot tikai tad, ja lauksaimnieks ir rīkojies nolaidīgi vai ļaunprātīgi. Samazinājumiem un nepiešķiršanai jānosaka vairākas pakāpes atbilstoši veikto pārkāpumu smagumam, piemērojot pat pilnīgu izslēgšanu no vienas vai vairākām atbalsta shēmām uz noteiktu laika posmu. Attiecībā uz atbilstības kritērijiem jāņem vērā dažādo atbalsta shēmu īpatnības.

(76) Lai dotu dalībvalstīm iespēju efektīvi veikt kontroles, jo īpaši kontroles par savstarpējās atbilstības saistību ievērošanu, lauksaimnieki saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 19. panta 1. punkta a) apakšpunktu deklarē visas savā rīcībā esošās platības neatkarīgi no tā, vai tiek vai netiek prasīts atbalsts par minētajām platībām. Jāparedz mehānisms, lai nodrošinātu, ka lauksaimnieki izpilda minēto pienākumu.

(77) Lai noteiktu platības un aprēķinātu samazinājumus, jānosaka platības, uz kurām attiecas viena un tā pati kultūraugu grupa. Platība jāņem vērā vairākas reizes, ja tā deklarēta atbalsta saņemšanai saskaņā ar vairākām atbalsta shēmām.

(78) Lai samaksātu atbalstu saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu, ir vajadzīgs vienāds skaits tiesību uz maksājumu un hektāru, par kuriem ir tiesības saņemt atbalstu. Tāpēc šīs shēmas piemērošanas nolūkā ir lietderīgi paredzēt, ka neatbilstību gadījumā starp deklarētajām tiesībām uz maksājumu un deklarēto platību maksājums jāaprēķina, pamatojoties uz mazāko lielumu. Lai novērstu aprēķinu uz neesošu tiesību pamata, jāparedz, ka aprēķinam izmantoto tiesību uz maksājumu skaits nedrīkst pārsniegt lauksaimnieka tiesību uz maksājumu skaitu.

(79) Saistībā ar platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem pārkāpumi parasti attiecas uz platību daļām. Tādēļ deklarēšanas pārsniegumu attiecībā uz vienu zemes gabalu var kompensēt ar tās pašas kultūraugu grupas citu zemes gabalu nepietiekamu deklarāciju. Nepārsniedzot konkrētu pielaides robežu, jāparedz, ka atbalsta pieteikumus pielāgo tikai faktiski apstiprinātajai platībai, un samazinājumus sāk piemērot tikai tad, ja attiecīgā robeža ir pārsniegta.

(80) Turklāt attiecībā uz pieteikumiem platībatkarīgo maksājumu saņemšanai bieži vien nav būtiskas atšķirības starp pieteikumā deklarēto kopējo platību un kopējo platību, kas atbilst piešķiršanas kritērijiem. Lai izvairītos no vajadzības veikt pieteikumos daudzus sīkus labojumus, jānodrošina, ka nedrīkst koriģēt atbalsta pieteikumu par apstiprināto platību, izņemot gadījumus, kad ir pārsniegta zināma atšķirību robeža.

(81) Ir vajadzīgi īpaši noteikumi, lai ņemtu vērā saskaņā ar atbalsta shēmām par cietes kartupeļiem, sēklām un kokvilnu iesniegto atbalsta pieteikumu īpatnības.

(82) Ja pārdeklarēšana ir veikta ļaunprātīgi, tad jāpiemēro īpaši noteikumi par samazināšanu.

(83) Jānosaka īstenošanas noteikumi, lai aprēķinātu bāzi piemaksām par ganāmpulkiem.

▼B

(84) Lauksaimniekiem jābūt iespējai aizstāt liellopus un aitas/kazas saskaņā ar zināmiem nosacījumiem un attiecīgās nozares noteikumos pieļautajiem ierobežojumiem.

(85) Attiecībā uz ganāmpulka atbalsta pieteikumiem, konstatējot pārkāpumus, tiesības pretendēt uz atbalstu par minētajiem dzīvniekiem tiek zaudētas. Samazinājumi jāparedz, sākot no pirmā dzīvnieka, attiecībā uz kuru konstatēti pārkāpumi, bet neatkarīgi no samazinājuma apjoma gadījumos, ja pārkāpumus konstatē attiecībā uz trīs vai mazāk dzīvniekiem, tad sodiem jābūt mazāk bargiem. Visos citos gadījumos soda bargums jānosaka, ņemot vērā to dzīvnieku procentuālo daļu, attiecībā uz kuriem konstatēti pārkāpumi.

(86) Attiecībā uz aitām un kazām nozares īpatnību dēļ jāparedz vairāki īpaši noteikumi.

(87) Ja dabas apstākļu dēļ lauksaimnieks nespēj izpildīt turēšanas saistības, ievērojot nozares noteikumus, tad samazinājumi un nepiešķiršana nav jāpiemēro.

(88) Ja dalībvalsts izvēlas piemērot kaušanas piemaksu, ņemot vērā lopkautuvju nozīmi dažu atbalsta shēmu par liellopiem pareizā darbībā, jāparedz noteikumi arī attiecībā uz tādiem gadījumiem, kad lopkautuves rupjas nolaidības dēļ vai ļaunprātīgi izsniedz nepareizas apliecības vai deklarācijas.

(89) Ja īpašo atbalstu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. pantā, piešķir kā platībatkarīgo maksājumu vai maksājumu par ganāmpulku, tad noteikumi par samazinājumiem un nepiešķiršanu (kuri jānosaka) jāpiemēro *mutatis mutandis* pēc iespējas plašāk. Citiem gadījumiem dalībvalstīm par katru pasākumu saskaņā ar īpašo atbalstu jāparedz līdzvērtīgi samazinājumi un nepiešķiršana.

(90) Informācija par savstarpējās atbilstības pārbaužu rezultātiem jādara pieejama visām maksājumu aģentūrām, kuri atbild par dažādo maksājumu pārvaldību, ievērojot savstarpējās atbilstības prasības, lai gadījumā, kad atzinumi to pamato, piemērotu attiecīgus samazinājumus.

(91) Turklāt, ja dalībvalstis saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 23. panta 2. punktu vai 24. panta 2. punktu izmanto iespēju nenoteikt samazinājumus par nelielām neatbilstībām vai nenoteikt samazinājumus, kas ir mazāki par vai vienādi ar EUR 100, tad jāparedz noteikumi gadījumiem, kad lauksaimnieki neveic vajadzīgās korektīvās darbības.

(92) Attiecībā uz savstarpējas atbilstības saistībām neatkarīgi no samazinājumu vai nepiešķiršanas pakāpēm saskaņā ar proporcionalitātes principu jāparedz, ka, sākot no noteikta brīža, vienu un to pašu savstarpējās atbilstības saistību atkārtoti pārkāpumi uzskatāmi par tīšiem pārkāpumiem, iepriekš par to brīdinot attiecīgo lauksaimnieku.

▼B

(93) Samazinājumi un nepiešķiršana attiecībā uz atbilstības kritērijiem parasti nav jāpiemēro, ja lauksaimnieks ir iesniedzis faktiski pareizu informāciju vai ja viņš var citādi pierādīt, ka nav vainojams.

(94) Uz lauksaimniekiem, kuri jebkurā laikā paziņo kompetentajām valsts iestādēm par nepareiziem atbalsta pieteikumiem, neatkarīgi no nepareizības iemesla nav jāattiecina samazinājumi vai nepiešķiršana, ja lauksaimnieks nav bijis informēts par kompetentās iestādes nodomu veikt pārbaudi uz vietas un ja minētā iestāde jau nav paziņojusi lauksaimniekam par pārkāpumiem pieteikumā.

(95) Tāpat rīkojas, ja elektroniskajā datubāzē ir nepareizi dati par pieteikumā iekļautajiem liellopiem, attiecībā uz kuriem tādi pārkāpumi rada ne tikai savstarpējās atbilstības saistību neizpildi, bet arī atbilstības kritērija neievērošanu, un par pieteikumā neiekļautajiem liellopiem, ja tādi pārkāpumi ir būtiski tikai attiecībā uz savstarpējas atbilstības saistībām.

(96) Regulas (EK) Nr. 73/2009 31. pantā ir noteikti nepārvaramas varas gadījumi un ārkārtas apstākļi, kas dalībvalstīm jāatzīst. Ja tādu apstākļu rezultātā lauksaimnieks nespēj izpildīt savas saistības, tad viņam nav jāzaudē savas tiesības uz atbalsta maksājumu. Tomēr jānosaka termiņš, kurā lauksaimniekam jāpaziņo par tādu gadījumu.

(97) Nelielu summu pārvaldība ir apgrūtinošs uzdevums dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Tāpēc ir lietderīgi atļaut dalībvalstīm nemaksāt atbalsta summas, kas ir mazākas par noteiktu minimumu.

(98) Jāparedz īpaši un sīki izstrādāti noteikumi, lai nodrošinātu dažādo samazinājumu vienlīdzīgu piemērošanu viena un tā paša lauksaimnieka vienam vai vairākiem atbalsta pieteikumiem. Šajā regulā paredzētie samazinājumi un nepiešķiršana piemērojama, neskarot papildu sodus, kas noteikti saskaņā ar citiem Kopienas vai attiecīgās valsts tiesību aktiem.

(99) Jānosaka kārtība katras atbalsta shēmas dažādo potenciālo samazinājumu aprēķinam. Lai nodrošinātu tiešā atbalsta shēmām noteikto dažādo maksimāli pieļaujamo budžeta apjomu ievērošanu, jo īpaši jāparedz, ka maksājumus samazina, piemērojot koeficientu, ja citādi minētais maksimālais apjoms tiktu pārsniegts.

(100) Regulas (EK) Nr. 73/2009 7., 10. un 11. pantā ir paredzēti to tiešo maksājumu summu samazinājumi un attiecīgā gadījumā korekcijas, kas jāpiešķir lauksaimniekam par kalendāro gadu attiecīgi modulācijas un finanšu disciplīnas dēļ. Īstenošanas noteikumos jāparedz bāze tādu samazinājumu un korekciju aprēķinam lauksaimniekiem veicamo maksājumu apjoma aprēķināšanas procesā.

▼B

(101) Lai nodrošinātu godprātības principa vienotu piemērošanu visā Kopienā, atlīdzinot nepienācīgi samaksātas summas, jāparedz nosacījumi, saskaņā ar kuriem var izmantot minēto principu, neskarot rīkošanos ar attiecīgajiem izdevumiem saistībā ar grāmatojumu noskaidrošanu saskaņā ar Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ([1]).

(102) Jāparedz noteikumi gadījumam, kad lauksaimnieks nepamatoti ir saņēmis noteiktu skaitu tiesību uz maksājumu vai kad katru tiesību uz maksājumu vērtība ir noteikta nepareizā līmenī, un ja uz konkrēto gadījumu neattiecas Regulas (EK) Nr. 73/2009 137. pants. Tomēr dažreiz, kad nepamatoti piešķirtās tiesības uz maksājumu neietekmē kopējo vērtību, bet tikai lauksaimnieka tiesību skaitu, dalībvalstīm jākoriģē piešķīrums vai attiecīgā gadījumā tiesību veids, nesamazinot to vērtību. Šis noteikums jāpiemēro tikai gadījumos, kad lauksaimniekam attaisnojošu iemeslu dēļ nav bijis iespējams atklāt kļūdu. Turklāt dažreiz nepamatoti piešķirtās tiesības atbilst ļoti mazām summām, un minēto tiesību atgūšana prasa ievērojamu administratīvo slogu. Ņemot vērā vienkāršošanu un līdzsvaru starp administratīvo slogu un atgūstamo summu, jānosaka mazākā iespējamā summa, par kuru var sākt atgūšanas procesu. Turklāt jāparedz noteikums gadījumam, kad tādas tiesības uz maksājumu ir nodotas, un gadījumam, kad tiesību uz maksājumu nodošana ir notikusi, neievērojot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 46. panta 2. punktu vai Regulas (EK) Nr. 73/2009 43. pantu, 62. panta 1. un 2. punktu un 68. panta 5. punktu.

(103) Jāparedz noteikumi par visu saimniecību nodošanas sekām, kam piemērojamas konkrētas saistības saskaņā ar tiešo maksājumu shēmām, uz kurām attiecas integrētā sistēma.

(104) Parasti dalībvalstīm jāveic visi papildu pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu integrētās administratīvās pārbaudes sistēmas pareizu darbību. Vajadzības gadījumā dalībvalstīm jāsniedz savstarpēja palīdzība.

(105) Komisijai attiecīgā gadījumā jābūt informētai par visiem pasākumiem, ko veic dalībvalstis, lai ieviestu izmaiņas integrētās sistēmas īstenošanā. Lai Komisija varētu efektīvi uzraudzīt integrēto sistēmu, dalībvalstīm ik gadu jānosūta tai statistikas dati par pārbaudēm. Dalībvalstīm turklāt jāinformē Komisija par visiem pasākumiem, ko tās veic attiecībā uz pastāvīgajām ganībām izmantotas zemes uzturēšanu, kā arī par visiem samazinājumiem, kas piemēroti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 8. panta 1. punktu.

(106) Regulas (EK) Nr. 73/2009 9. pantā ir paredzēti noteikumi par modulācijas rezultātā iegūtajām summām. Daļa no summām jāpiešķir saskaņā ar sadales sistēmu, attiecībā uz kuru jāparedz noteikumi, pamatojoties uz minētajā pantā noteiktajiem kritērijiem.

([1]) OV L 171, 2.7.2005., 6. lpp.

▼B

(107) Šī regula jāpiemēro no 2010. gada 1. janvāra. Tādēļ no minētās dienas jāatceļ Regula (EK) Nr. 796/2004. Tā tomēr joprojām jāpiemēro atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz tirdzniecības gadiem vai piemaksu periodiem, kuri sākas pirms 2010. gada 1. janvāra.

(108) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komitejas un Tiešo maksājumu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I DAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

I SADAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

Šajā regulā ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu (turpmāk "integrētā sistēma"), kas noteikta Regulas (EK) Nr. 73/2009 II sadaļas 4. nodaļā, un lai ieviestu savstarpēju atbilstību, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.t un 103.z pantā. Šī regula neskar īpašus noteikumus, kas paredzēti regulās, kuras attiecas uz atsevišķām atbalsta shēmām.

2. pants

Definīcijas

Šīs regulas mērķiem piemēro Regulas (EK) Nr. 73/2009 2. pantā minētās definīcijas.

Piemēro arī šādas definīcijas:

(1) "lauksaimniecības zemes gabals" ir vienlaidus zemes platība, ko deklarējis viens lauksaimnieks un uz kuras audzē ne vairāk kā vienu kultūraugu grupu. Tomēr, ja saistībā ar šo regulu tiek prasīta izmantošanas veida atsevišķa deklarēšana attiecībā uz kultūraugu grupai apstiprinātu platību, tad tāds īpašais izmantošanas veids vajadzības gadījumā vēl vairāk ierobežo lauksaimniecības zemes gabalu. Dalībvalstis var noteikt papildu kritērijus, lai vēl vairāk ierobežotu lauksaimniecības zemes gabalu;

(2) "pastāvīgās ganības" ir pastāvīgās ganības, kā definēts Regulas (EK) Nr. 1120/2009 ([1]) 2. panta c) punktā;

(3) "liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēma" ir sistēma liellopu identifikācijai un reģistrācijai, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000;

(4) "krotālija" ir ausu marķēšana dzīvnieku individuālai identifikācijai, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1760/2000 3. panta a) punktā un 4. pantā;

([1]) Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1. lpp.

▼B

(5) “elektroniska liellopu datubāze” ir elektroniskā datubāze, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1760/2000 3. panta b) punktā un 5. pantā;

(6) “dzīvnieka pase” ir dzīvnieka pase, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1760/2000 3. panta c) punktā un 6. pantā;

(7) “reģistrs” ir reģistrs, ko veido dzīvnieku turētāji attiecīgi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 21/2004 5. pantu vai Regulas (EK) Nr. 1760/2000 3. panta d) punktu un 7. pantu;

(8) “liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmas elementi” ir elementi, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1760/2000 3. pantā;

(9) “identifikācijas kods” ir identifikācijas kods, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1760/2000 4. panta 1. punktā;

(10) “pārkāpumi” ir to noteikumu neievērošana, kas attiecas uz konkrētā atbalsta piešķiršanu;

(11) “vienots pieteikums” ir tiešo maksājumu pieteikums saistībā ar vienotā maksājuma shēmu un citām platībatkarīgā atbalsta shēmām;

▼M3

(12) “platībatkarīgā atbalsta shēmas” ir vienotā maksājuma shēma, platībatkarīgie maksājumi saskaņā ar konkrētu atbalstu un visas atbalsta shēmas, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV un V sadaļā, izņemot shēmas, kas noteiktas minētās IV sadaļas 7., 10. un 11. iedaļā, izņemot minētās regulas 126. pantā noteikto atsevišķo maksājumu par cukuru, izņemot minētās regulas 127. pantā noteikto atsevišķo maksājumu par augļiem un dārzeņiem un izņemot minētās regulas 129. pantā noteikto atsevišķo maksājumu par mīkstajiem augļiem;

▼B

(13) “ganāmpulka atbalsta pieteikums” ir atbalsta maksājuma pieteikumi saskaņā ar piemaksu shēmu par aitām un kazām un maksājumu shēmām par liellopu un teļa gaļu, kā paredzēts attiecīgi Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 10. un 11. iedaļā, un atbalsta maksājumu pieprasījumi par katru ganāmpulka dzīvnieku vai maksājumu pieprasījumi par ganāmpulka vienībām saskaņā ar īpašu atbalstu;

(14) “īpašais atbalsts” ir atbalsts, kas minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. pantā;

(15) “izmantošana” ir platības izmantošana, ņemot vērā kultūraugu veidu vai zemes nosegumu, vai kultūraugu neesamību;

(16) “atbalsta shēmas par liellopiem” ir atbalsta shēmas, kas minētas Regulas (EK) Nr. 73/2009 108. pantā;

(17) “atbalsta shēma par aitām/kazām” ir atbalsta shēma, kas minēta Regulas (EK) Nr. 73/2009 99. pantā;

(18) “pieteikumā iekļauti liellopi” ir liellopi, uz kuriem attiecas ganāmpulka atbalsta pieteikums saskaņā ar atbalsta shēmām par liellopiem vai saskaņā ar īpašu atbalstu;

(19) “pieteikumā neiekļauti liellopi” ir liellopi, uz kuriem vēl neattiecas ganāmpulka atbalsta pieteikums, bet par kuriem varētu būt tiesības pieprasīt atbalstu saskaņā ar atbalsta shēmām par liellopiem;

(20) “potenciāli atbilstīgs dzīvnieks” ir dzīvnieks, kurš *a priori* varētu potenciāli izpildīt atbilstības kritērijus, lai par to varētu saņemt atbalstu konkrētajā pieprasījuma gadā;

▼M3

(21) “turēšanas periods” ir laika posms, kurā dzīvniekam, par ko pieprasīts atbalsts, jāatrodas saimniecībā, kā paredzēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 1121/2009 35. panta 3. punkta un 61. panta noteikumos ([1]);

▼B

(22) “dzīvnieku turētājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir atbildīga par dzīvniekiem pastāvīgi vai uz laiku, tostarp transportēšanas laikā vai tirgū;

(23) “apstiprināta platība” ir platība, attiecībā uz kuru ir ievēroti visi nosacījumi, kas paredzēti noteikumos par atbalsta piešķiršanu; attiecībā uz vienotā maksājuma shēmu deklarēto platību var uzskatīt par apstiprinātu tikai tad, ja faktiski ir deklarēts arī atbilstošs tiesību uz maksājumu skaits;

(24) “apstiprināts dzīvnieks” ir dzīvnieks, attiecībā uz kuru ir ievēroti visi nosacījumi, kas paredzēti noteikumos par atbalsta piešķiršanu;

(25) “piemaksu periods” ir laika posms, uz kuru attiecas atbalsta pieteikumi neatkarīgi no to iesniegšanas brīža;

(26) “ģeogrāfiskā informācijas sistēma” (turpmāk “ĢIS”) ir elektroniskas ģeogrāfiskās informācijas sistēmas metodes, kas minētas Regulas (EK) Nr. 73/2009 17. pantā;

(27) “bāzes zemes gabals” ir ģeogrāfiski norobežota platība ar īpašu identifikācijas numuru, kas reģistrēts dalībvalsts identifikācijas sistēmas ĢIS, kā norādīts Regulas (EK) Nr. 73/2009 15. pantā;

(28) “ģeogrāfiskais materiāls” ir kartes vai citi dokumenti, ko izmanto ĢIS satura savstarpējai paziņošanai starp atbalsta pieprasītājiem un dalībvalstīm;

(29) “valsts koordinātu atskaites sistēma” ir sistēma, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/2/EK ([2]), kas atļauj lauksaimniecības zemes gabalu standartizētu mērīšanu un unikālu identifikāciju visā attiecīgajā dalībvalstī;

(30) “maksājumu aģentūra” ir iestādes un organizācijas, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1290/2005 8. panta 1. punktā;

(31) “savstarpēja atbilstība” ir likumā noteiktās pārvaldības prasības un labi lauksaimniecības un vides apstākļi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 5. un 6. pantu;

(32) “savstarpējās atbilstības jomas” ir likumā noteikto pārvaldības prasību dažādās jomas Regulas (EK) Nr. 73/2009 5. panta 1. punkta nozīmē un labi lauksaimniecības un vides apstākļi, kā noteikts minētās regulas 6. pantā;

(33) “tiesību akts” ir katra no Regulas (EK) Nr. 73/2009 II pielikumā uzskaitītajām atsevišķajām direktīvām un regulām;

([1]) OV L 316, 2.12.2009., 27. lpp.
([2]) OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.

▼B

(34) “standarti” ir standarti, ko noteikušas dalībvalstis saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 6. pantu un tās III pielikumu, kā arī šīs regulas 4. pantā noteiktie pienākumi attiecībā uz pastāvīgajām ganībām;

(35) “prasība” – ja šis termins ir lietots saistībā ar savstarpēju atbilstību – katra atsevišķā likumā noteiktā pārvaldības prasība, kas izriet no visiem Regulas (EK) Nr. 73/2009 II pielikumā minētajiem pantiem konkrētajā tiesību aktā un atšķiras pēc būtības no visām pārējām prasībām tajā pašā tiesību aktā;

(36) “neatbilstība” ir jebkāda neatbilstība prasībām un standartiem;

(37) “specializētas kontroles iestādes” ir valstu kompetentās kontroles iestādes, kas, kā minēts šīs regulas 48. pantā, ir atbildīgas par likumā noteikto pārvaldības prasību un labu lauksaimniecības un vides nosacījumu ievērošanas nodrošināšanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 22. panta 2. punkta pirmo daļu;

(38) “kopš maksājuma” Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.t un 103.z pantā paredzēto savstarpējas atbilstības saistību nolūkā ir no tā gada 1. janvāra, kas seko kalendārajam gadam, kurā piešķirts pirmais maksājums.

II SADAĻA

PASTĀVĪGO GANĪBU UZTURĒŠANA

3. pants

Pastāvīgajām ganībām izmantotās zemes uzturēšana dalībvalsts līmenī

1. Neskarot izņēmumus, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 6. panta 2. punkta trešajā daļā, dalībvalstis, ievērojot minētā punkta pirmo daļu, nodrošina pastāvīgajām ganībām izmantotās zemes un kopējās lauksaimniecības zemes platības attiecības saglabāšanu. Minēto pienākumu piemēro valsts vai reģionālā līmenī.

Ja pastāvīgajām ganībām izmantotās zemes apjoms absolūtajā izteiksmē, kas noteikta saskaņā ar šā panta 4. punkta a) apakšpunktu, 5. punkta a) apakšpunktu, 6. punkta a) apakšpunktu un 7. punkta a) apakšpunktu, tomēr ir saglabāts, tad Regulas (EK) Nr. 73/2009 6. panta 2. punkta pirmajā daļā noteiktās saistības uzskatāmas par izpildītām.

2. Lai piemērotu Regulas (EK) Nr. 73/2009 6. panta 2. punkta otro daļu, dalībvalstis nodrošina, ka šā panta 1. punktā minētā attiecība nemazinās, kaitējot pastāvīgajām ganībām izmantotajai zemei, par vairāk nekā 10 % salīdzinājumā ar attiecību attiecīgajam atsauces gadam, kas norādīts minētās regulas 6. panta 2. punkta pirmajā daļā (turpmāk – “atsauces attiecība”).

3. Šā panta 1. punktā minēto attiecību nosaka katru gadu, pamatojoties uz platībām, ko lauksaimnieki deklarējuši par attiecīgo gadu.

4. Dalībvalstīm, kuras nav jaunās dalībvalstis, atsauces attiecību nosaka šādi:

a) pastāvīgajām ganībām izmantotā zeme ir pastāvīgajām ganībām izmantotā zeme, ko lauksaimnieki deklarējuši 2003. gadā, kopā ar pastāvīgajām ganībām izmantoto zemi, kas deklarēta 2005. gadā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 796/2004 14. panta 1. punktu un kas

▼B

nav deklarēta cita veida izmantošanai, izņemot 2003. gadā zālaugu platībai izmantotu zemi, ja vien lauksaimnieks nevar pierādīt, ka šāda zeme netika izmantota pastāvīgajām ganībām 2003. gadā.

Platības, kuras 2005. gadā deklarētas kā pastāvīgajām ganībām izmantota zeme un par kurām 2003. gadā bija tiesības saņemt laukaugu platībatkarīgo maksājumu saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1251/1999 ([1]) 1. panta 3. punktu, neņem vērā.

Zemi, kas 2003. gadā tika izmantota pastāvīgajām ganībām un ir apmežota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 6. panta 2. punkta trešo daļu, neņem vērā;

b) kopējā lauksaimniecības zemes platība ir kopējā lauksaimniecības zemes platība, ko lauksaimnieki deklarējuši 2005. gadā.

5. Jaunajām dalībvalstīm, kas nav pieteikušās 2004. gada vienotā platībmaksājuma shēmā, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.b pantā, atsauces līmeni nosaka šādi:

a) pastāvīgajām ganībām izmantotā zeme ir pastāvīgajām ganībām izmantotā zeme, ko lauksaimnieki deklarējuši 2004. gadā, kopā ar pastāvīgajām ganībām izmantoto zemi, kas deklarēta 2005. gadā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 796/2004 14. panta 1. punktu un kas nav deklarēta cita veida izmantošanai, izņemot 2004. gadā zālaugu platībai izmantotu zemi, ja vien lauksaimnieks nevar pierādīt, ka šāda zeme nav izmantota pastāvīgajām ganībām 2004. gadā.

Platības, kuras 2005. gadā deklarētas kā pastāvīgajām ganībām izmantota zeme un par kurām 2004. gadā bija tiesības saņemt laukaugu platībatkarīgo maksājumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1251/1999 1. panta 3. punktu, neņem vērā.

Zemi, kas 2004. gadā tika izmantota pastāvīgajām ganībām un kas ir apmežota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 6. panta 2. punkta trešo daļu, neņem vērā;

b) kopējā lauksaimniecības zemes platība ir kopējā lauksaimniecības zemes platība, ko lauksaimnieki deklarējuši 2005. gadā.

6. Jaunajām dalībvalstīm, kas ir pieteikušās 2004. gada vienotā platībmaksājuma shēmā, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.b pantā, atsauces attiecību nosaka šādi:

a) pastāvīgajām ganībām izmantotā zeme ir pastāvīgajām ganībām izmantotā zeme, ko lauksaimnieki deklarējuši 2005. gadā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 796/2004 14. panta 1. punktu.

Zemi, kas 2005. gadā tika izmantota pastāvīgajām ganībām un ir apmežota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 6. panta 2. punkta trešo daļu, neņem vērā;

b) kopējā lauksaimniecības zemes platība ir kopējā lauksaimniecības zemes platība, ko lauksaimnieki deklarējuši 2005. gadā.

7. Bulgārijai un Rumānijai atsauces attiecību nosaka šādi:

a) pastāvīgajām ganībām izmantotā zeme ir pastāvīgajām ganībām izmantotā zeme, ko lauksaimnieki deklarējuši 2007. gadā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 796/2004 14. panta 1. punktu.

Zemi, kas 2005. gadā tika izmantota pastāvīgajām ganībām un ir apmežota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 6. panta 2. punkta trešo daļu, neņem vērā;

([1]) OV L 160, 26.6.1999., 1. lpp.

▼B

b) kopējā lauksaimniecības zemes platība ir kopējā lauksaimniecības zemes platība, ko lauksaimnieki deklarējuši 2007. gadā.

▼M8

7.a Horvātijai atsauces attiecību nosaka šādi:

a) pastāvīgajām ganībām izmantotā zeme ir pastāvīgajām ganībām izmantotā zeme, ko lauksaimnieki deklarējuši 2013. gadā saskaņā ar šīs regulas 13. panta 8. punktu.

Zemi, kas 2013. gadā tika izmantota pastāvīgajām ganībām un kas ir apmežota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 6. panta 2. punkta trešo daļu, neņem vērā;

b) kopējā lauksaimniecības zemes platība ir kopējā lauksaimniecības zemes platība, ko lauksaimnieki deklarējuši 2013. gadā.

▼B

8. Ja objektīvi rādītāji liecina, ka attiecības attīstība neatspoguļo pastāvīgajām ganībām izmantotās zemes faktisko attīstību, tad dalībvalstis koriģē atsauces attiecību. Tādā situācijā Komisiju tūlīt informē par izdarīto korekciju un korekcijas pamatojumu.

4. pants

Pastāvīgajām ganībām izmantotās zemes uzturēšana individuālā līmenī

1. Ja konstatē, ka šīs regulas 3. panta 1. punktā minētā attiecība samazinās, tad attiecīgā dalībvalsts valsts vai reģionālā līmenī paredz, ka lauksaimniekiem, kuri pieprasa atbalstu saskaņā ar jebkuru no Regulas (EK) Nr. 73/2009 I pielikumā uzskaitītajām tiešo maksājumu shēmām, ir pienākums nepārveidot pastāvīgajām ganībām izmantotu zemi bez iepriekšējas atļaujas.

Ja pirmajā daļā minētās atļaujas iegūšana ir atkarīga no nosacījuma, ka zemes platība tiek noteikta kā pastāvīgās ganības, tad šādu zemi no pirmās pārveidošanas dienas uzskata par pastāvīgajām ganībām, atkāpjoties no 2. panta 2. punktā noteiktās definīcijas. Minētās platības izmanto stiebrzāļu vai cita veida zāles lopbarības audzēšanai piecus gadus pēc kārtas no pārveidošanas dienas.

2. Ja konstatē, ka šīs regulas 3. panta 2. punktā minēto pienākumu nevar izpildīt, tad attiecīgā dalībvalsts papildus pasākumiem, kas jāveic saskaņā ar šā panta 1. punktu, valsts vai reģionālā līmenī paredz, ka lauksaimniekiem, kuri pieprasa atbalstu saskaņā ar jebkuru no Regulas (EK) Nr. 73/2009 I pielikumā uzskaitītajām tiešo maksājumu shēmām, ir pienākums pārveidot zemi atpakaļ par pastāvīgajām ganībām izmantotu zemi – šis pienākums attiecas uz tiem lauksaimniekiem, kuru rīcībā ir zeme, kas tikusi pārveidota no pastāvīgajām ganībām izmantotas zemes par zemi citiem lietojumiem.

Minētais pienākums attiecas uz zemi, kas tādējādi pārveidota no 24 mēnešu laika posma pirmās dienas pirms pēdējās dienas, kas saskaņā ar šīs regulas 11. panta 2. punktu attiecīgajā dalībvalstī bija vēlākais vienoto pieteikumu iesniegšanas termiņš.

Tādā gadījumā lauksaimnieki minētās platības procentuālu daļu atkārtoti pārveido par pastāvīgajām ganībām izmantojamu zemi vai nosaka šādu platības apjomu par pastāvīgajām ganībām izmantojamu zemi. Minēto procentuālo daļu aprēķina, pamatojoties uz lauksaimnieka pārveidotās platības apjomu un līdzsvara atjaunošanai vajadzīgās platības apjomu.

▼B

Tomēr, ja tāda zeme ir nodota pēc tam, kad tā ir pārveidota par zemi citiem lietojumiem, tad šo pienākumu piemēro tikai tad, ja nodošana ir notikusi pēc Regulas (EK) Nr. 796/2004 stāšanās spēkā.

Atkāpjoties no 2. panta 2. punkta, platības, kas ir atkārtoti pārveidotas vai noteiktas par pastāvīgajām ganībām izmantojamu zemi, no šādas atkārtotas pārveidošanas vai noteikšanas dienas uzskata par "pastāvīgajām ganībām". Minētās platības izmanto stiebrzāļu vai cita veida zāles lopbarības audzēšanai piecus gadus pēc kārtas no to pārveidošanas dienas.

3. Lauksaimnieku pienākumu, kas minēts 1. un 2. punktā, nepiemēro, ja lauksaimnieki izveidojuši pastāvīgajām ganībām izmantotu zemi programmu ietvaros saskaņā ar Padomes Regulām (EEK) Nr. 2078/92 ([1]), (EK) Nr. 1257/1999 ([2]) un (EK) Nr. 1698/2005 ([3]).

II DAĻA

INTEGRĒTĀ ADMINISTRĒŠANAS UN KONTROLES SISTĒMA

I SADAĻA

SISTĒMAS PRASĪBAS UN SAVSTARPĒJĀ ATBILSTĪBA

I NODAĻA

Identifikācijas un reģistrācijas sistēma

5. pants

Lauksaimnieku identifikācija

Neskarot Regulas (EK) Nr. 73/2009 19. panta 3. punktu, vienotā sistēma katra lauksaimnieka identitātes reģistrēšanai, kas paredzēta minētās regulas 15. panta 1. punkta f) apakšpunktā, nodrošina īpašu identifikāciju attiecībā uz visiem atbalsta pieteikumiem, kurus iesniedzis viens un tas pats lauksaimnieks.

6. pants

Lauksaimniecības zemes gabalu identifikācija

1. Regulas (EK) Nr. 73/2009 17. pantā minētā lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēma darbojas bāzes zemes gabalu, piemēram, kadastrālo zemes gabalu vai lauksaimniecības kultūraugu platības līmenī, kas nodrošina katra bāzes zemes gabala īpašu identifikāciju.

Par katru bāzes zemes gabalu nosaka maksimālo platību, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, lai piedalītos vienotā maksājuma shēmā vai vienotā platībmaksājuma shēmā. ĢIS darbojas, pamatojoties uz valsts koordinātu atskaites sistēmu. Ja izmanto atšķirīgas koordinātu sistēmas, tad tās ir saderīgas katrā dalībvalstī.

([1]) OV L 215, 30.7.1992., 85. lpp.
([2]) OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.
([3]) OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.

▼B

Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka lauksaimniecības zemes gabalu identifikācija ir ticami identificēta, un jo īpaši pieprasa, lai vienotajam pieteikumam būtu pievienota informācija vai dokumenti, kurus norādījusi kompetentā iestāde un kuri dod iespēju noteikt katra lauksaimniecības zemes gabala atrašanās vietu un tādu gabalu izmērīt.

▼M1

2. Dalībvalstis katru gadu novērtē lauksamniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmu. Minētajā novērtējumā ņem vērā šādus kvalitātes elementus:

a) pareizu tās maksimālās platības, par kuru ir tiesības uz maksājumu;

b) bāzes zemes gabalu proporciju un sadalījumu, kuru maksimālajā platībā, par kuru ir tiesības uz maksājumu, iekļauj platības, par kurām nav tiesību uz maksājumu, vai neiekļauj tajā lauksaimniecības platību;

c) bāzes zemes gabalu klasifikāciju, kuru maksimālajā platībā, par kuru ir tiesības uz maksājumu, iekļauj platības, par kurām nav tiesību uz maksājumu, vai neiekļauj tajā lauksaimniecības platību;

d) bāzes zemes gabalus, kuriem ir būtiskas nepilnības;

e) attiecību starp deklarēto platību un to maksimālo platību bāzes zemes gabalā, par kuru ir tiesības uz maksājumu;

f) bāzes zemes gabalu procentuālo daļu, kurā gadu gaitā ir notikušas izmaiņas;

g) pārkāpumu skaitu, kuri konstatēti, veicot pārbaudes uz vietas.

Veicot pirmajā daļā minēto novērtēšanu, dalībvalstis:

a) izmanto datus, kas ļauj novērtēt pašreizējo situāciju uz vietas;

b) no visiem bāzes zemes gabaliem izvēlas atbilstošu izlases veida paraugu.

Komisijai vēlākais līdz tā gada 31. janvārim, kas sekos attiecīgajam kalendārajam gadam, nosūta novērtējuma ziņojumu un attiecīgā gadījumā koriģējošas darbības un grafiku to īstenošanai. Tomēr attiecībā uz 2010. kalendāro gadu šo informāciju Komisijai nosūta vēlākais līdz 2011. gada 28. februārim.

▼B

7. pants

Tiesību uz maksājumu identifikācija un reģistrācija

1. Regulas (EK) Nr. 73/2009 18. pantā paredzētā tiesību uz maksājumu identifikācijas un reģistrācijas sistēma ir elektronisks reģistrs dalībvalsts līmenī un jo īpaši attiecībā uz šīs regulas 28. pantā paredzētajām kontrolpārbaudēm nodrošina tiesību uz maksājumu efektīvu izsekojamību, īpaši attiecībā uz šādiem elementiem:

a) turētājs,

b) vērtība,

c) izveides datums,

d) pēdējās aktivēšanas datums,

e) izcelsme, jo īpaši attiecībā uz to piešķiršanu, sākotnējo vai valsts rezervi, pirkšanu, nomu, mantošanu,

▼M8

f) tiesību uz maksājumu veids, jo īpaši Regulas (EK) Nr. 73/2009 44. pantā minētās īpašās tiesības, tiesības uz maksājumu no atmīnētās zemes apstrādei paredzētas īpašas valsts rezerves Horvātijā, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 73/2009 57.a panta 10. punktā, tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un tiesības uz maksājumu, uz kurām attiecas izņēmums, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 64. panta 2. punktā,

▼B

g) attiecīgā gadījumā – reģionāli ierobežojumi.

2. Dalībvalstis, kurās ir vairākas maksājumu aģentūras, var nolemt izmantot elektronisko reģistru maksājumu aģentūru līmenī. Tādā gadījumā attiecīgā dalībvalsts nodrošina dažādo reģistru savstarpēju saderību.

II NODAĻA

Savstarpējā atbilstība

8. pants

Savstarpējās atbilstības kontroles sistēma

1. Dalībvalstis izveido sistēmu, kas nodrošina savstarpējas atbilstības ievērošanas efektīvu kontroli. Minētā sistēma saskaņā ar šīs daļas III sadaļas III nodaļu jo īpaši paredz:

a) ja kompetentā kontroles iestāde nav maksājumu aģentūra, tad vajadzīgās informācijas par lauksaimniekiem, kuri pieprasa tiešos maksājumus, nodošanu no maksājumu aģentūras specializētajām kontroles iestādēm un/vai attiecīgā gadījumā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 20. panta 3. punktā minētās koordinējošās iestādes starpniecību,

b) metodes, kas izmantojamas kontrolparaugu atlasē,

c) norādes par veicamo pārbaužu veidu un apjomu,

d) kontroles ziņojumus, kuros jo īpaši ietverta konstatētā neatbilstība un tās nopietnības, apjoma, ilgums un atkārtošanās novērtējums,

e) ja kompetentā kontroles iestāde nav maksājumu aģentūra, tad kontroles ziņojumu nodošanu no specializētajām kontroles iestādēm vai nu maksājumu aģentūrai, vai Regulas (EK) Nr. 73/2009 20. panta 3. punktā minētajai koordinējošajai iestādei, vai abām minētajām iestādēm,

f) samazinājumu un nepiešķiršanas sistēmas piemērošanu, ko īsteno maksājumu aģentūra.

2. Dalībvalstis var paredzēt procedūru, saskaņā ar kuru lauksaimnieks norāda maksājumu aģentūrai elementus, kas vajadzīgi, lai noteiktu viņam piemērojamās prasības un standartus.

▼B

9. pants

Atbalsta maksājums attiecībā uz savstarpējās atbilstības pārbaudēm

Attiecībā uz šīs daļas III sadaļas III nodaļā noteiktajām savstarpējās atbilstības pārbaudēm, ja šādas pārbaudes nav iespējams pabeigt līdz maksājumam, tad visus nepamatotos maksājumus atgūst atbilstīgi 80. pantam.

II SADAĻA

ATBALSTA PIETEIKUMI

1 NODAĻA

Vienotais pieteikums

10. pants

Vispārīgi noteikumi attiecībā uz vienoto pieteikumu

1. Dalībvalstis var nolemt, ka vienotais pieteikums attiecas uz visiem atbalsta pieteikumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 III un IV sadaļu. Tādā gadījumā šīs sadaļas II–V nodaļu piemēro *mutatis mutandis* konkrētajām prasībām, kas noteiktas, ņemot vērā atbalsta pieteikumu saskaņā ar minētajām shēmām.

2. Ja par vienu un to pašu lauksaimnieku par to atbalsta shēmu pārvaldību, saistībā ar kurām jāiesniedz vienotais pieteikums, ir atbildīgas vairākas maksājumu aģentūras, tad attiecīgā dalībvalsts veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka vienotajā pieteikumā prasīto informāciju dara pieejamu visām iesaistītajām maksājumu aģentūrām.

11. pants

Vienotā pieteikuma iesniegšanas termiņš

1. Lauksaimnieks, kurš pieprasa atbalstu saskaņā ar kādu no platībatkarīgā atbalsta shēmām, gadā var iesniegt tikai vienu vienotu pieteikumu.

Lauksaimnieks, kurš nepiesakās atbalstam saskaņā ar kādu no platībatkarīgā atbalsta shēmām, bet piesakās atbalstam saskaņā ar citu atbalsta shēmu, kas uzskaitīta Regulas (EK) Nr. 73/2009 I pielikumā, vai atbalstam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.p, 103.q un 103.r pantu, ja viņa rīcībā ir lauksaimniecības zeme, iesniedz vienotā pieteikuma veidlapu, kurā uzskaita minētās platības saskaņā ar šīs regulas 13. pantu.

Lauksaimnieks, uz kuru attiecas tikai savstarpējas atbilstības saistības saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.t un 103.z pantu, iesniedz vienotā pieteikuma veidlapu katrā kalendārajā gadā, kurā šīs saistības ir spēkā.

Dalībvalstis tomēr var atbrīvot lauksaimniekus no otrajā un trešajā daļā noteiktajām saistībām, ja attiecīgo informāciju dara pieejamu kompetentajām iestādēm, izmantojot citas administrēšanas un kontroles sistēmas, kas nodrošina atbilstību integrētajai sistēmai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 26. pantu.

▼B

2. Vienoto pieteikumu iesniedz līdz datumam, kas jānosaka dalībvalstīm, bet ne vēlāk kā 15. maijā. Tomēr Igaunija, Latvija, Lietuva, Somija un Zviedrija drīkst noteikt vēlāku datumu, bet ne vēlāku kā 15. jūnijs.

Nosakot minēto datumu, dalībvalstis ņem vērā laika posmu, kas vajadzīgs, lai būtu pieejami visi atbalsta pareizai administratīvajai un finansiālajai pārvaldībai būtiskie dati, un nodrošina, lai varētu plānot efektīvas kontroles.

Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 141. panta 2. punktā minēto procedūru var atļaut šā punkta pirmajā daļā minētos datumus atlikt uz vēlāku laiku dažās zonās, kurās ārkārtas klimatisko apstākļu dēļ parastie termiņi nav piemērojami.

12. pants

Vienotā pieteikuma saturs

1. Vienotajā pieteikumā ietver visu informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu tiesības pretendēt uz atbalstu, jo īpaši:

a) lauksaimnieka identitāti,

b) attiecīgo atbalsta shēmu vai shēmas,

c) tiesību uz maksājumu identifikāciju saskaņā ar 7. pantā paredzēto identifikācijas un reģistrācijas sistēmu vienotā maksājuma shēmas mērķiem,

d) informāciju, kas ļauj identificēt visus lauksaimniecības zemes gabalus saimniecībā, to platību, kas izteikta hektāros līdz divām zīmēm aiz komata, atrašanās vietu un attiecīgā gadījumā izmantošanas veidu, kā arī to, vai lauksaimniecības zemes gabalu apūdeņo,

e) lauksaimnieka paziņojumu par to, ka viņam ir zināmi visi nosacījumi, kas attiecas uz attiecīgajām atbalsta shēmām.

2. Lai identificētu 1. punkta c) apakšpunktā minētās tiesības uz maksājumu, iepriekš iespiestajās veidlapās, ko lauksaimniekiem izplata saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 19. panta 2. punktu, norāda tiesību uz maksājumu identifikāciju saskaņā ar šīs regulas 7. pantā paredzēto identifikācijas un reģistrācijas sistēmu.

3. Lai identificētu visus lauksaimniecības zemes gabalus saimniecībā, kā minēts 1. punkta d) apakšpunktā, iepriekš iespiestajās veidlapās, ko lauksaimniekiem izplata saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 19. panta 2. punktu, norāda maksimālo platību, par kuru ir tiesības pieprasīt atbalstu, katrā bāzes zemes gabalā vienotā maksājuma shēmas vai vienotā platībatkarīgā maksājuma shēmas piemērošanai. Turklāt ģeogrāfiskajā materiālā, ko lauksaimnieks saņem saskaņā ar to pašu noteikumu, norāda bāzes zemes gabalu robežas un to īpašo identifikācijas numuru, un lauksaimnieks norāda katra lauksaimniecības zemes gabala atrašanās vietu.

4. Iesniedzot pieteikuma veidlapu, lauksaimnieks izdara labojumus 2. un 3. punktā minētajā iepriekš iespiestajā veidlapā, ja atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 73/2009 43. pantam ir nodotas tiesības uz maksājumu vai iepriekš iespiestajās veidlapās ir nepareiza informācija.

▼B

Ja labojums attiecas uz bāzes zemes gabala platību, tad lauksaimnieks deklarē katra attiecīgā lauksaimniecības zemes gabala jaunāko platību un vajadzības gadījumā norāda bāzes zemes gabala jaunās robežas.

5. Vienotā maksājuma shēmas pirmajā piemērošanas gadā dalībvalstis var atkāpties no šā panta un 13. panta noteikumiem, ja tiesības uz maksājumu vēl nav galīgi noteiktas pēdējā dienā, kas noteikta vienotā pieteikuma iesniegšanai.

Pirmajā daļā paredzētās atkāpes piemēro arī pirmajam gadam, ja vienotā maksājuma shēmā ievieš jaunas nozares un tiesības uz maksājumu attiecīgajam lauksaimniekam ar šo ieviešanu vēl nav galīgi noteiktas.

13. pants

Īpašas prasības par vienoto pieteikumu un deklarācijām saistībā ar platības konkrētu izmantošanu

1. Ja lauksaimnieks ir paredzējis audzēt kaņepes saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 39. pantu, tad vienotajā pieteikumā iekļauj:

a) visu informāciju, kas vajadzīga kaņepju sējplatību identifikācijai, norādot iesēto kaņepju šķirnes,

b) norādi par izlietoto sēklu daudzumiem (kg uz hektāru),

c) oficiālās etiķetes, kas izmantotas uz sēklu iesaiņojuma saskaņā ar Padomes Direktīvu 2002/57/EK ([1]) un jo īpaši tās 12. pantu vai jebkuru citu dokumentu, ko dalībvalsts atzinusi par līdzvērtīgu.

Atkāpjoties no pirmās daļas c) apakšpunkta, etiķetes iesniedz vēlākais līdz 30. jūnijam, ja sēšana notiek pēc vienotā pieteikuma iesniegšanai noteiktā termiņa beigām. Ja etiķetes ir jāiesniedz arī citām valsts iestādēm, tad dalībvalstis var noteikt, ka šīs etiķetes pēc tam, kad tās iesniegtas saskaņā ar minēto apakšpunktu, atdod atpakaļ lauksaimniekam. Uz atdotajām etiķetēm izdara atzīmi, ka tās izmantotas pieteikuma iesniegšanai.

▼M3

_____

▼B

5. Pieprasot Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 1. nodaļas 6. iedaļā paredzēto kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu, vienotajā pieteikumā iekļauj:

a) izmantoto kokvilnas sēklu šķirnes nosaukumu,

b) attiecīgā gadījumā tās apstiprinātās starpnozaru organizācijas nosaukumu un adresi, kuras biedrs ir lauksaimnieks.

▼M3

6. Ja piesakās pārejas posma maksājumiem par augļiem un dārzeņiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 1. nodaļas 8. iedaļā, tad vienotajā pieteikumā iekļauj Regulas (EK) Nr. 1121/2009 32. pantā paredzētā pārstrādes līguma vai piegādes saistību dokumenta kopiju.

([1]) OV L 193, 20.7.2002., 74. lpp.

▼B

Dalībvalstis var noteikt, ka pirmajā daļā minēto informāciju var iesniegt atsevišķi vēlāk, bet ne vēlāk kā pieteikuma iesniegšanas gada 1. decembrī.

7. Ja iesniedz pieteikumu par jebkuru platībatkarīgo pasākumu saskaņā ar īpašo atbalstu, tad vienotajā pieteikumā iekļauj visus dalībvalsts prasītos dokumentus.

▼M3

8. Platības izmantojumus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 6. panta 2. punktā, vai tos, kas uzskaitīti minētās regulas VI pielikumā, vai arī platības izmantojumus, kas deklarēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. pantā paredzētajam īpašajam atbalstam, ja minētās platības nav jādeklarē saskaņā ar šo pantu, deklarē atsevišķā pozīcijā vienotā pieteikuma veidlapā.

▼B

Platību izmantojumu tādiem mērķiem, kas nav atbalsta shēmā atbilstoši Regulas (EK) Nr. 73/2009 III, IV un V sadaļai un kas nav uzskaitīts minētās regulas VI pielikumā, deklarē vienā vai vairākas pozīcijās "cits izmantojums".

Dalībvalstis tomēr var pirmo un otro daļu nepiemērot, ja attiecīgā informācija ir darīta pieejama kompetentajām iestādēm, izmantojot citas administrēšanas un kontroles sistēmas, kas nodrošina atbilstību integrētajai sistēmai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 26. pantu.

9. Katra dalībvalsts nosaka lauksaimniecības zemes gabalu minimālo lielumu, par kuru var iesniegt pieteikumu. Minimālais lielums tomēr nedrīkst pārsniegt 0,3 ha.

14. pants

Vienoto pieteikumu grozījumi

1. Pēc vienotā pieteikuma iesniegšanas termiņa beigām vienotajā pieteikumā var iekļaut atsevišķus lauksaimniecības zemes gabalus vai atsevišķas tiesības uz maksājumu, ja vien ir ievērotas prasības saskaņā ar attiecīgajām atbalsta shēmām.

Izmaiņas atbalsta shēmā vai izmantojumā attiecībā uz atsevišķiem lauksaimniecības zemes gabaliem vai tiesībās uz maksājumu, kas jau ir deklarētas vienotajā pieteikumā, drīkst veikt atbilstoši tādiem pašiem nosacījumiem.

Ja pirmajā un otrajā daļā minētie grozījumi attiecas uz iesniedzamajiem apstiprinošajiem dokumentiem vai līgumiem, tad ir atļauti arī tādu dokumentu vai līgumu attiecīgi grozījumi.

2. Neskarot datumus, ko Igaunija, Latvija, Lietuva, Somija vai Zviedrija noteikusi vienotā pieteikuma iesniegšanai saskaņā ar 11. panta 2. punkta pirmo daļu, atbilstīgi šā panta 1. punktam izdarītos grozījumus rakstiski paziņo kompetentajai iestādei vēlākais līdz attiecīgā kalendārā gada 31. maijam, izņemot Igauniju, Latviju, Lietuvu, Somiju un Zviedriju, kurās tos paziņo vēlākais līdz attiecīgā kalendārā gada 15. jūnijam.

▼M3

Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstis var noteikt agrāku galīgo datumu grozījumu paziņošanai. Tomēr šim datumam jābūt ne agrākam kā 15 kalendārās dienas pēc vienotā pieteikuma iesniegšanas galīgā datuma, kas noteikts saskaņā ar 11. panta 2. punktu.

▼B

3. Ja kompetentā iestāde jau ir informējusi lauksaimnieku par pārkāpumiem vienotajā pieteikumā vai ja tā ir paziņojusi lauksaimniekam par nodomu veikt pārbaudi uz vietas, un ja šajā pārbaudē uz vietas atklāj pārkāpumus, tad attiecībā uz tiem lauksaimniecības zemes gabaliem, saistībā ar kuriem ir konstatēti pārkāpumi, grozījumi saskaņā ar 1. punktu nav atļauti.

II NODAĻA

Pieteikumu iesniegšana par tiesībām uz maksājumu

15. pants

Tiesību uz maksājumu piešķiršana vai palielināšana

▼M8

1. Pieteikumus tiesību uz maksājumu piešķiršanai vai attiecīgā gadījumā palielināšanai saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu iesniedz termiņā, ko nosaka dalībvalstis, bet ne vēlāk kā līdz 15. maijam pēc vienotā maksājuma shēmas īstenošanas pirmajā gadā, saistītā atbalsta iekļaušanas, Regulas (EK) Nr. 73/2009 46., 47. un 48. panta piemērošanas, vai minētās regulas 41., 57. 57.a panta vai 68. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanas gados. Tomēr Igaunija, Latvija, Lietuva, Somija un Zviedrija drīkst noteikt vēlāku datumu, bet ne vēlāku kā 15. jūnijs.

▼B

2. Dalībvalstis var nolemt, ka pieteikumu par tiesībām uz maksājumu iesniedz vienlaikus ar pieteikumu par maksājumu saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu.

III NODAĻA

Ganāmpulka atbalsta pieteikumi

16. pants

Prasības, kas attiecas uz ganāmpulka atbalsta pieteikumiem

1. Ganāmpulka atbalsta pieteikumā iekļauj visu informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu tiesības pretendēt uz atbalstu, un jo īpaši:

a) lauksaimnieka identitāti,

b) norādi uz vienoto pieteikumu, ja tas jau ir iesniegts,

c) to katra veida dzīvnieku skaitu, par kuriem ir iesniegts pieteikums par atbalstu, un attiecībā uz liellopiem norāda dzīvnieku identifikācijas kodu,

d) attiecīgā gadījumā iekļauj lauksaimnieka apņemšanos audzēt c) apakšpunktā minētos dzīvniekus savā saimniecībā turēšanas periodā un informāciju par atrašanās vietu vai vietām, kur dzīvniekus turēs, tostarp attiecīgo periodu vai periodus,

e) attiecīgā gadījumā iekļauj individuālo ierobežojumu vai individuālo maksimāli pieļaujamo apjomu attiecībā uz attiecīgajiem dzīvniekiem,

▼B

f) attiecīgā gadījumā individuālo piena atskaites daudzumu, kas lauksaimniekam pieejams 31. martā vai, ja attiecīgā dalībvalsts nolemj izmantot atkāpi, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 1121/2009 85. pantā, tad attiecīgā kalendārā gada 1. aprīlī; ja šis daudzums pieteikuma iesniegšanas dienā nav zināms, tad to pēc iespējas drīzāk paziņo kompetentajai iestādei,

g) lauksaimnieka paziņojumu, ka viņam ir zināmi visi nosacījumi, kuri attiecas uz konkrēto atbalstu.

Ja dzīvnieku pārved uz citu atrašanās vietu turēšanas periodā, tad lauksaimnieks iepriekš rakstiski informē kompetento iestādi, ja vien attiecīgā dalībvalsts nenolemj nepieprasīt šo informāciju, ar nosacījumu, ka elektroniskā liellopu datubāze sniedz tādu pārliecinātības un īstenošanas līmeni, kas vajadzīgs atbalsta shēmu pareizai pārvaldībai, un ka informācija minētajā datubāzē ir pietiekama, lai identificētu dzīvnieku atrašanās vietu.

2. Dalībvalstis katram dzīvnieku turētājam nodrošina tiesības bez ierobežojumiem, pieņemamā termiņā un bez pārliekas kavēšanās iegūt no kompetentās iestādes informāciju par elektroniskajā liellopu datubāzē iekļautajiem datiem, kas attiecas uz viņu un viņa audzētajiem dzīvniekiem. Iesniedzot atbalsta pieteikumu, lauksaimnieks apliecina, ka minētie dati ir pareizi un pilnīgi, vai arī viņš izlabo nepareizos datus vai pievieno iztrūkstošos datus.

3. Dalībvalstis var nolemt, ka daļa no 1. punktā minētās informācijas nav jāiekļauj atbalsta pieteikumā, ja minētā informācija jau paziņota kompetentajai iestādei.

Dalībvalstis var ieviest kārtību, kādā datus no elektroniskās liellopu datubāzes var izmantot atbalsta pieteikumā, ja attiecīgā elektroniskā liellopu datubāze nodrošina tādu pārliecinātības un īstenošanas līmeni, kāds vajadzīgs attiecīgo atbalsta shēmu pareizai pārvaldībai. Tāda kārtība var ietvert sistēmu, saskaņā ar kuru lauksaimnieks var pieprasīt atbalstu par visiem dzīvniekiem, par kuriem dienā, kas jānosaka dalībvalstij, var pretendēt uz atbalstu, pamatojoties uz elektroniskajā liellopu datubāzē iekļautajiem datiem. Tādā gadījumā dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka:

a) saskaņā ar konkrētajai atbalsta shēmai piemērojamiem noteikumiem attiecīgo turēšanas periodu sākuma un beigu datums ir skaidri noteikts un zināms lauksaimniekam,

b) lauksaimniekam ir zināms, ka visus dzīvniekus, par kuriem potenciāli var pretendēt uz atbalstu un attiecībā uz kuriem konstatē nepareizu identifikāciju vai reģistrāciju liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmā, uzskata par dzīvniekiem, attiecībā uz kuriem ir konstatēti šīs regulas 65. pantā minētie pārkāpumi.

4. Dalībvalstis var paredzēt, ka daļu no 1. punktā minētās informācijas var nosūtīt vai nosūta ar minēto dalībvalstu apstiprinātas organizācijas vai organizāciju starpniecību. Par nosūtītajiem datiem atbildīgs tomēr joprojām ir lauksaimnieks.

▼B

IV NODAĻA

▼M3

Atbalsts cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem, atsevišķais maksājums par cukuru, atsevišķais maksājums par augļiem un dārzeņiem, un atsevišķais maksājums par mīkstajiem augļiem

▼B

17. pants

▼M3

Prasības, kas attiecas uz atbalsta pieteikumiem, lai saņemtu atbalstu cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem, atsevišķo maksājumu par cukuru, atsevišķo maksājumu par augļiem un dārzeņiem un atsevišķo maksājumu par mīkstajiem augļiem

1. Lauksaimnieki, kuri piesakās uz atbalstu cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 1. nodaļas 7. iedaļā, lauksaimnieki, kas piesakās atsevišķajam maksājumam par cukuru, kā paredzēts minētās regulas 126. pantā, lauksaimnieki, kas piesakās atsevišķajam maksājumam par augļiem un dārzeņiem, kā paredzēts minētās regulas 127. pantā, vai lauksaimnieki, kas piesakās atsevišķajam maksājumam par mīkstajiem augļiem, kā paredzēts minētās regulas 129. pantā, iesniedz atbalsta pieteikumus, kuros iekļauta visa vajadzīgā informācija, lai tiesības uz atbalstu tiktu apliecinātas, un jo īpaši šādi dati:

▼B

a) lauksaimnieka identitāte,

b) lauksaimnieka paziņojums, ka viņam ir zināmi visi nosacījumi, kuri attiecas uz konkrēto atbalstu.

Pieteikumā cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem paredzētajam atbalstam iekļauj arī Regulas (EK) Nr. 73/2009 94. pantā minētā piegādes līguma kopiju.

2. Atbalsta pieteikumus, kas minēti 1. punktā, iesniedz līdz dalībvalstu noteiktajam datumam, kas nedrīkst būt vēlāks kā 15. maijs, bet Igaunijā, Latvijā un Lietuvā – 15. jūnijs.

Dalībvalstis var paredzēt, ka 1. punkta otrajā daļā minētā piegādes līguma kopiju var iesniegt vēlāk atsevišķi, tomēr ne vēlāk kā pieteikuma iesniegšanas gada 1. decembrī.

V NODAĻA

Pieteikšanās uz īpašo atbalstu, kas nav platībmaksājumi vai maksājumi par ganāmpulku

18. pants

Prasības, kas attiecas uz atbalsta pieteikumiem īpašajam atbalstam, kas nav platībmaksājumi vai maksājumi par ganāmpulku

1. Lauksaimnieki, kuri piesakās uz īpašo atbalstu, uz ko neattiecas šīs sadaļas I, II vai III nodaļā minētie pieteikumi, iesniedz atbalsta pieteikumus, kuros iekļauta visa vajadzīgā informācija, lai tiesības uz atbalstu tiktu apliecinātas, un jo īpaši šādi dati:

a) lauksaimnieka identitāte,

b) lauksaimnieka paziņojums, ka viņam ir zināmi visi nosacījumi, kuri attiecas uz konkrēto atbalstu,

c) attiecīgā gadījumā visi vajadzīgie apstiprinošie dokumenti, lai apliecinātu tiesības uz attiecīgo pasākumu.

▼B

Atbalsta pieteikumu iesniedz dalībvalstu noteiktā termiņā. Datumu nosaka tā, lai būtu pietiekami daudz laika pirms maksāšanas verificēt atbilstības nosacījumus, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 29. panta 3. punktā.

2. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkta mērķiem, ja lauksaimnieks piesakās uz īpašo atbalstu saistībā ar ieguldījumu pasākumiem, tad pieteikumā iekļauj arī visu attiecīgo apstiprinošo dokumentu kopijas, piemēram, faktūrrēķinu kopijas un to dokumentu kopijas, kuri apliecina lauksaimnieka veiktos maksājumus. Ja tādas kopijas vai dokumentus nevar iesniegt, tad lauksaimnieka veiktos maksājumus apstiprina ar dokumentiem, kuriem ir līdzvērtīga pierādījuma vērtība.

3. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkta mērķiem, ja lauksaimnieks piesakās uz īpašo atbalstu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta a) apakšpunkta v) daļā, un ja individuālais maksājums ir pamatots uz faktiskajām izmaksām vai faktiskajiem ienākumu zudumiem, tad pieteikumā iekļauj arī visu to attiecīgo apstiprinošo dokumentu kopijas, kuri apliecina faktiski radušās papildu izmaksas un ienākumu zudumus saskaņā ar minētās regulas 68. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) daļu.

4. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkta mērķiem, ja lauksaimnieks piesakās uz īpašo atbalstu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta d) apakšpunktā, tad pieteikumā iekļauj arī apdrošināšanas līguma, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1120/2009 13. pantā, kopiju un pierādījumu par iemaksas veikšanu.

5. Dalībvalstis var noteikt, ka 2., 3. un 4. punktā minētos dokumentus vai kopijas var vēlāk iesniegt atsevišķi. Datums ir noteikts tā, lai būtu pietiekami daudz laika pirms maksāšanas verificēt atbilstības nosacījumus, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 29. panta 3. punktā.

19. pants

Kopfondu pieteikumi

1. Kopfondi, kuri pieprasa īpašo atbalstu, iesniedz atbalsta pieteikumu, kurā ir ietverta visa informācija, kas vajadzīga, lai būtu iespējams konstatēt tiesības uz atbalstu, jo īpaši šādi dati:

a) kopfonda identitāte,

b) tā pasākumu dokumentācija, kura rezultātā veikti kompensācijas maksājumi fondam piederīgajiem lauksaimniekiem,

c) datumi, kad veikti kompensācijas maksājumi fondam piederīgajiem lauksaimniekiem,

d) to fondam piederīgo lauksaimnieku identitāte, kuri saņem fonda kompensācijas maksājumus,

e) samaksātās kompensācijas kopsumma,

f) kopfonda apliecinājums, ka tam ir zināmi nosacījumi, kuri attiecas uz konkrēto atbalstu.

▼B

2. Dalībvalstis nosaka galīgo datumu, līdz kuram kopfondi iesniedz īpašā atbalsta pieteikumus. Datums ir noteikts tā, lai būtu pietiekami daudz laika pirms maksāšanas verificēt atbilstības nosacījumus, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 29. panta 3. punktā.

VI NODAĻA

Kopīgi noteikumi

20. pants

Procedūru vienkāršošana

1. Neskarot šīs regulas un Regulas (EK) Nr. 73/2009 īpašos noteikumus, dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt, lai visa veida paziņojumus saskaņā ar šo regulu lauksaimnieks nosūta iestādēm un otrādi, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus. Tādā gadījumā veic attiecīgus pasākumus, lai jo īpaši nodrošinātu, ka:

a) lauksaimnieks ir nepārprotami identificēts,

b) lauksaimnieks izpilda visas prasības saskaņā ar attiecīgo atbalsta shēmu,

c) pārsūtītie dati ir ticami, ņemot vērā attiecīgās atbalsta shēmas pareizu pārvaldību; ja izmanto datus, kas iekļauti elektroniskajā liellopu datubāzē, tad minētā datubāze nodrošina tādu pārliecinātības un īstenošanas līmeni, kāds vajadzīgs attiecīgo atbalsta shēmu pareizai pārvaldībai,

d) ja pavaddokumentus nevar pārsūtīt elektroniski, tad kompetentās iestādes saņem minētos dokumentus tajos pašos termiņos, kas paredzēti, ja informāciju nosūta, izmantojot neelektroniskus saziņas līdzekļus,

e) lauksaimniekus, kuri pieteikumu iesniegšanai izmanto neelektroniskus saziņas līdzekļus, un lauksaimniekus, kuri izvēlas datus pārsūtīt elektroniski, savstarpēji nediskriminē.

2. Attiecībā uz atbalsta pieteikumu iesniegšanu dalībvalstis saskaņā ar 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem var paredzēt vienkāršotas procedūras, ja dati jau ir pieejami iestādēm, jo īpaši tad, ja situācija kopš nesenākās atbalsta pieteikuma iesniegšanas saskaņā ar attiecīgo atbalsta shēmu nav mainījusies.

3. Informāciju, kas prasīta visos kopā ar atbalsta pieteikumu iesniedzamajos apstiprinošajos dokumentos, kompetentā iestāde, ja tas iespējams, var pieprasīt tieši no informācijas avota.

21. pants

Acīmredzamu kļūdu koriģēšana

Neskarot 11.–20. pantu, atbalsta pieteikumā var izdarīt labojumus jebkurā laikā pēc tā iesniegšanas, ja kompetentā iestāde ir atklājusi acīmredzamas kļūdas.

▼B

22. pants

Atkāpe no pieteikumu iesniegšanas galīgā datuma

Atkāpjoties no Padomes Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 5. panta 1. punkta, ja atbalsta pieteikumu vai visu apstiprinošu dokumentu, līgumu vai deklarāciju iesniegšanas galīgais datums saskaņā ar šo sadaļu vai vienotā pieteikuma grozījumu iesniegšanas galīgais datums ir valsts svētku diena, sestdiena vai svētdiena, tad uzskata, ka minētais datums ir pirmā nākamā darbdiena ([1]).

Pirmo daļu piemēro arī lauksaimnieku pieteikumiem uz vienotā maksājuma shēmu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 56. pantu un lauksaimnieku pieteikumiem uz tiesībām uz maksājumu saskaņā ar šīs regulas 15. pantu.

23. pants

Novēlota iesniegšana

1. Izņemot 75. pantā minētos nepārvaramas varas gadījumus un ārkārtas apstākļus, ja atbalsta pieteikumu saskaņā ar šo regulu iesniedz pēc attiecīgā termiņa beigām, tad summas, kādas lauksaimnieks būtu tiesīgs saņemt, ja pieteikums būtu iesniegts noteiktajā termiņā, samazina par 1 % par katru nokavēto darbdienu.

Neskarot konkrētus pasākumus, kas dalībvalstīm jāveic saistībā ar vajadzību savlaicīgi iesniegt apstiprinošus dokumentus, lai varētu plānot un veikt efektīvas pārbaudes, pirmo daļu piemēro arī dokumentiem, līgumiem un deklarācijām, kas jāiesniedz kompetentajai iestādei saskaņā ar 12. un 13. pantu, ja tādi dokumenti, līgumi un deklarācijas ir būtiski attiecībā uz tiesībām saņemt attiecīgo atbalstu. Tādā gadījumā samazinājumu piemēro summai, kas maksājama kā attiecīgais atbalsts.

Ja kavēšanās ilgst vairāk par 25 kalendārajām dienām, tad pieteikumu uzskata par nepieņemamu.

2. Izņemot 75. pantā minētos nepārvaramas varas gadījumus un ārkārtas apstākļus, ja vienotā pieteikuma grozījumus iesniedz pēc galīgā datuma, kas paredzēts 14. panta 2. punktā, tad summas saistībā ar lauksaimniecības zemes faktisko izmantošanu samazina par 1 % par katru nokavēto darbdienu.

Vienotā pieteikuma grozījumi ir pieļaujami tikai līdz vienotā pieteikuma novēlotas iesniegšanas vēlākajam datumam, kā noteikts 1. punkta trešajā daļā. Ja minētais datums ir agrāk par 14. panta 2. punktā paredzēto datumu vai tas pats, tad vienotā pieteikuma grozījumus pēc 14. panta 2. punktā noteiktā datuma tomēr uzskata par nepieņemamiem.

24. pants

Novēlota pieteikumu iesniegšana par tiesību uz maksājumu piešķiršanu

Izņemot 75. pantā minētos nepārvaramas varas gadījumus un ārkārtas apstākļus, ja pieteikumu par tiesību piešķiršanu vai attiecīgā gadījumā palielināšanu iesniedz pēc galīgā datuma, kas noteikts atbilstīgi šīs regulas 15. pantam vai Regulas (EK) Nr. 73/2009 56. panta 1. punktam, tad tajā gadā maksājamās summas attiecībā uz lauksaimniekam piešķiramajām tiesībām uz maksājumu samazina par 3 % par katru nokavēto darbdienu.

([1]) OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.

▼B

Ja tāds kavējums pārsniedz 25 kalendārās dienas, tad pieteikumu uzskata par nepieņemamu un lauksaimniekam nepiešķir tiesības uz maksājumu.

25. pants

Atbalsta pieteikumu atsaukšana

1. Atbalsta pieteikumu var jebkurā laikā pilnīgi vai daļēji rakstiski atsaukt.

Ja dalībvalsts izmanto 16. panta 3. punkta otrajā daļā paredzētās iespējas, tad minētā dalībvalsts var paredzēt, ka paziņojumi elektroniskajai liellopu datubāzei par dzīvnieku, kas aizvests no saimniecības, var aizstāt rakstisku atsaukšanu.

2. Ja kompetentā iestāde jau ir informējusi lauksaimnieku par pārkāpumiem atbalsta pieteikumā vai ja kompetentā iestāde ir paziņojusi lauksaimniekam par nodomu veikt pārbaudi uz vietas, un ja šajā pārbaudē uz vietas atklāj pārkāpumus, tad nav atļauts atsaukt tās atbalsta pieteikuma daļas, attiecībā uz kurām ir konstatēti pārkāpumi.

3. Pēc atsaukšanas saskaņā ar 1. punktu prasītājs ir tādā pašā situācijā, kādā viņš bija, pirms iesniedza attiecīgo atbalsta pieteikumu vai atbalsta pieteikuma daļu.

III SADAĻA

KONTROLE

1 NODAĻA

Kopīgi noteikumi

26. pants

Vispārīgi principi

1. Šajā regulā paredzētās administratīvās pārbaudes un pārbaudes uz vietas veic tā, lai nodrošinātu efektīvu pārbaudi attiecībā uz atbilstību noteikumiem, saskaņā ar kuriem ir piešķirts atbalsts, un attiecībā uz prasībām un standartiem, kas attiecas uz savstarpēju atbilstību.

2. Attiecīgos atbalsta pieteikumus noraida, ja lauksaimnieka vai viņa pārstāvja vainas dēļ nav iespējams veikt pārbaudes uz vietas.

27. pants

Paziņojumi par pārbaudēm uz vietas

1. Ja netiek apdraudēts pārbaudes mērķis, tad par pārbaudēm uz vietas var sniegt iepriekšēju paziņojumu. Paziņojumus nesniedz drīzāk kā noteikti nepieciešams, un tos nedrīkst sniegt vairāk kā 14 dienas iepriekš. Tomēr paziņojumu par pārbaudēm uz vietas attiecībā uz ganāmpulka atbalsta pieteikumiem nedrīkst sniegt vairāk kā 48 stundas iepriekš, izņemot attiecīgi pamatotus gadījumus. Turklāt, ja tiesību aktu noteikumi, kas piemērojami tiesību aktiem un standartiem saistībā ar savstarpēju atbilstību, paredz, ka pārbaudei uz vietas jābūt iepriekš nepieteiktai, tad šie noteikumi attiecas arī uz savstarpējas atbilstības pārbaudēm uz vietas.

▼B

2. Attiecīgā gadījumā šajā regulā paredzētās pārbaudes uz vietas un citas pārbaudes, kas paredzētas Kopienas noteikumos, veic vienlaikus.

II NODAĻA

Atbilstības kritēriju pārbaudes

I sadaļa

Administratīvās pārbaudes

28. pants

Kontrolpārbaudes

1. Regulas (EK) Nr. 73/2009 20. pantā minētās administratīvās pārbaudes nodrošina pārkāpumu atklāšanu, jo īpaši automātisko atklāšanu, izmantojot datorizētus līdzekļus, tostarp kontrolpārbaudes:

a) attiecībā uz attiecīgi deklarētām tiesībām uz maksājumu un deklarētiem zemes gabaliem, lai nepieļautu viena un tā paša atbalsta nepamatotu atkārtotu piešķiršanu vienā un tajā pašā kalendārajā vai tirdzniecības gadā un lai novērstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 ►M1 I un VI pielikumā ◄ uzskaitītajām platībatkarīgā atbalsta shēmām piešķirta atbalsta nepamatotu uzkrāšanos,

b) attiecībā uz tiesībām uz maksājumu, lai verificētu to esību un tiesības pretendēt uz atbalstu,

c) attiecībā uz vienotajā pieteikumā deklarētajiem lauksaimniecības zemes gabaliem un lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmā iekļautajiem bāzes zemes gabaliem, lai verificētu tiesības pretendēt uz atbalstu par platībām kā tādām,

d) attiecībā uz tiesībām uz maksājumu un apstiprināto platību, lai verificētu, vai kopā ar tiesībām ir deklarēts līdzvērtīgs skaits hektāru, par kuriem var pretendēt uz atbalstu, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 73/2009 34. panta 2. punktā,

e) lai, izmantojot elektronisko liellopu datubāzi, verificētu tiesības pretendēt uz atbalstu un nepieļautu viena un tā paša atbalsta nepamatotu atkārtotu piešķiršanu vienā un tajā pašā kalendārajā gadā,

▼M3

_____

▼B

g) starp lauksaimniecības zemes gabaliem, kas deklarēti vienotajā pieteikumā, un zemes gabaliem, ko dalībvalstis saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 89. pantu atļāvušas kokvilnas audzēšanai,

h) starp lauksaimnieku deklarācijām vienotajā pieteikumā par to, ka viņi ir apstiprinātas starpnozaru organizācijas biedri, informāciju atbilstīgi šīs regulas 13. panta 5. punkta b) apakšpunktam un informāciju, ko nosūtījušas attiecīgās apstiprinātās starpnozaru organizācijas, lai verificētu, vai ir tiesības uz Regulas (EK) Nr. 73/2009 92. panta 2. punktā paredzēto atbalsta palielinājumu,

i) starp informāciju, kas norādīta piegādes līgumā, kurš minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 94. pantā, un informāciju par piegādi, ko sniedz cukura ražotājs.

▼B

2. Ziņojumam par kontrolpārbaudēs atklātajiem pārkāpumiem seko jebkura cita piemērota administratīva procedūra un vajadzības gadījumā pārbaude uz vietas.

3. Ja uz bāzes zemes gabalu attiecas divu vai vairāku lauksaimnieku atbalsta pieteikums saskaņā ar vienu un to pašu atbalsta shēmu un ja kopējā deklarētā platība pārsniedz lauksaimniecības zemes platību par lielumu, uz kuru attiecas pieļaujamā mērījumu novirze saskaņā ar 34. panta 1. punktu, tad dalībvalstis var paredzēt proporcionālu attiecīgo platību samazinājumu. Tādā gadījumā attiecīgie lauksaimnieki var pārsūdzēt lēmumu par samazinājumu, pamatojoties uz to, ka kāds no citiem attiecīgajiem lauksaimniekiem ir pārdeklarējis savas platības, pārkāpjot pieļaujamo novirzi un nodarot viņam kaitējumu.

29. pants

Īpašā atbalsta administratīvās pārbaudes

1. Jāpārbauda visi pieteikumi par katru pasākumu saskaņā ar īpašo atbalstu, attiecībā uz kuru ir tehniski iespējams veikt administratīvo pārbaudi. Pārbaudes jo īpaši nodrošina, ka:

a) ir izpildīti nosacījumi, lai varētu pretendēt uz īpašo atbalstu,

b) nenotiek dubulta finansēšana ar citu Kopienas shēmu starpniecību,

c) lauksaimniekiem netiek izmaksātas pārmērīgas kompensācijas saistībā ar finanšu ieguldījumiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 70. panta 3. punktā un 71. panta 7. punktā, un

d) attiecīgā gadījumā ir iesniegti apstiprinošie dokumenti, un tie apliecina tiesības pretendēt uz atbalstu.

2. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis var izmantot no citiem dienestiem, iestādēm vai organizācijām saņemtus pierādījumus, lai verificētu, vai ir ievēroti atbilstības kritēriji. Tomēr tām jāpārliecinās, ka konkrētais dienests, iestāde vai organizācija savā darbībā ievēro standartu, kas ir pietiekams, lai pārbaudītu atbilstības kritēriju ievērošanu.

II iedaļa

Pārbaudes uz vietas

I apakšiedaļa

Kopīgi noteikumi

30. pants

Kontroles intensitāte

1. Kopējais pārbaužu uz vietas skaits, ko veic katru gadu, attiecas uz vismaz 5 % visu lauksaimnieku, kuri piesakās attiecīgi uz vienotā maksājuma shēmu, vienoto platībatkarīgo maksājumu shēmu vai platībatkarīgajiem maksājumiem saskaņā ar īpašo atbalstu. Dalībvalstis nodrošina, ka pārbaudes uz vietas attiecas uz vismaz 3 % lauksaimnieku, kuri iesnieguši pieteikumu atbalsta saņemšanai saskaņā ar citām platībatkarīgā atbalsta shēmām, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 73/2009 III, IV un V sadaļā.

▼B

2. Kopējais pārbaužu uz vietas skaits, ko veic katru gadu, attiecas vismaz uz:

a) obligāto kontroles intensitāti, kas ir 30 % vai 20 % no Regulas (EK) Nr. 73/2009 39. pantā minētajām kaņepju audzēšanai deklarētajām platībām.

Ja dalībvalsts jau ir ieviesusi tādas audzēšanas iepriekšēja apstiprinājuma sistēmu un jau ir Komisijai darījusi zināmus savus sīki izstrādātos noteikumus un nosacījumus saistībā ar minēto sistēmu pirms Regulas (EK) Nr. 796/2004 stāšanās spēkā, tad visus minēto sīki izstrādāto noteikumu un nosacījumu grozījumus bez liekas kavēšanās dara zināmus Komisijai;

b) 5 % no visiem lauksaimniekiem, kuri piesakās uz atbalstu saskaņā ar atbalsta shēmu par liellopiem, maksājumiem par dzīvnieku vai ganāmpulka vienības maksājumiem par liellopiem saskaņā ar īpašo atbalstu vai īpašu atbalstu, kura pamatā ir individuālās piena kvotas, kuras noteiktas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 65. pantu, vai īpašo atbalstu, kas pamatots ar faktiski saražoto piena daudzumu. Ja tomēr elektroniskā liellopu datubāze nenodrošina tādu pārliecinātības un īstenošanas līmeni, kāds vajadzīgs attiecīgo atbalsta shēmu pareizai pārvaldībai, tad procentuālo daļu palielina līdz 10 %.

Minētās pārbaudes uz vietas attiecas arī uz vismaz 5 % no visiem tiem dzīvniekiem katrā atbalsta shēmā, par kuriem ir iesniegts atbalsta pieteikums;

c) 5 % no visiem lauksaimniekiem, kuri piesakās uz atbalstu saskaņā ar atbalsta shēmu par aitām/kazām un maksājumiem par dzīvnieku vai ganāmpulka vienības maksājumiem par aitām/kazām saskaņā ar īpašo atbalstu. Minētajās pārbaudēs uz vietas pārbauda arī vismaz 5 % no visiem dzīvniekiem, par kuriem pieprasa atbalstu. Ja tomēr Regulas (EK) Nr. 21/2004 8. pantā paredzētā elektroniskā datubāze par aitām/kazām nenodrošina tādu pārliecinātības un īstenošanas līmeni, kāds vajadzīgs attiecīgo atbalsta shēmu pareizai pārvaldībai, tad lauksaimnieku procentuālo daļu palielina līdz 10 %;

d) 10 % visu lauksaimnieku, kuri piesakās uz īpašo atbalstu un nav minēti 1. punktā un šā punkta b) un c) apakšpunktā, izslēdzot pasākumu, kurš minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta d) apakšpunktā;

e) 10 % pārējo dienestu, iestāžu vai organizāciju, kuras sniedz pierādījumus, lai verificētu atbilstības kritēriju ievērošanu, kā minēts 29. panta 2. punktā;

f) 100 % kopfondu, kuri piesakās uz Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto atbalstu;

g) attiecībā uz atbalsta pieteikumiem kultūratkarīgam maksājumam par kokvilnu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 1. nodaļas 6. iedaļu – 20 % no atbilstīgi minētās regulas 91. pantam apstiprinātajām starpnozaru organizācijām, kuru biedri saskaņā ar viņu vienotajiem pieteikumiem ir lauksaimnieki;

▼B

h) attiecībā uz atbalsta pieteikumiem cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 1. nodaļas 7. iedaļu par cukura ražotāju kontroli par kvotu cukura daudzumu, kuru iegūst no cukurbietēm un cukurniedrēm, kas piegādāts saskaņā ar minētās regulas 94. pantu, vismaz 5 % no pieteikumu iesniedzējiem, kuri veic piegādes attiecīgajam ražotājam.

3. Ja pārbaudēs uz vietas atklāj būtiskus pārkāpumus saistībā ar konkrētu atbalsta shēmu vai reģionu, vai reģiona daļu, tad kompetentā iestāde attiecīgi palielina pārbaužu uz vietas skaitu kārtējā gadā un attiecīgi palielina to lauksaimnieku procentuālo daļu, kuru pārbaude uz vietas jāveic nākamajā gadā.

4. Ja paredzēts, ka pārbaudē uz vietas īpašus elementus var īstenot, pamatojoties uz izlasi, tad minētā izlase nodrošina ticamu un reprezentatīvu kontroles intensitāti. Dalībvalstis nosaka izlases izraudzīšanās kritērijus. Ja minētās izlases pārbaudē atklāj pārkāpumus, tad izlases apjomu un jomu attiecīgi paplašina.

31. pants

Kontrolparauga atlase

1. Kontrolparaugus pārbaudēm uz vietas, ko veic saskaņā ar šo regulu, izraugās kompetentā iestāde, pamatojoties uz riska analīzi un iesniegto atbalsta pieteikumu reprezentativitāti.

Lai nodrošinātu reprezentativitāti, dalībvalstis pēc nejaušības principa izraugās vismaz 20–25 % no to lauksaimnieku skaita, attiecībā uz kuriem jāveic pārbaude uz vietas, kā paredzēts 30. panta 1. un 2. punktā.

Tomēr, ja lauksaimnieku skaits, kuriem jāveic pārbaudes uz vietas, pārsniedz obligāto lauksaimnieku skaitu, kuriem jāveic pārbaudes uz vietas atbilstoši 30. panta 1. un 2. punktam, tad nejaušā atlasē izvēlēto lauksaimnieku skaits papildu atlasē nedrīkst pārsniegt 25 %.

2. Riska analīzes efektivitāti novērtē un atjaunina reizi gadā:

a) nosakot katra riska faktora būtiskumu,

b) salīdzinot rezultātus, kas iegūti, pārbaudot pēc riska principa atlasītu paraugu un pēc nejaušības principa atlasītu paraugu, kas minēts 1. punkta otrajā daļā,

c) ņemot vērā konkrēto situāciju dalībvalstī.

3. Kompetentā iestāde veic to iemeslu uzskaiti, pamatojoties uz kuriem katrs lauksaimnieks izraudzīts saistībā ar pārbaudi uz vietas. Inspektors, kas veic pārbaudi uz vietas, pirms pārbaudes uz vietas sākuma par to tiek pienācīgi informēts.

▼B

4. Attiecīgā gadījumā kontrolizlasi var daļēji izraudzīties pirms attiecīgā pieteikuma iesniegšanas termiņa beigām, pamatojoties uz pieejamo informāciju. Pagaidu izlasi papildina, kad pieejami visi attiecīgie pieteikumi.

▼M3

31.a pants

Kombinētās pārbaudes uz vietas

1. Atkāpjoties no 31. panta, kā arī saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti šajā pantā, dalībvalstis attiecībā uz vienoto maksājumu shēmu un vienoto platību maksājumu shēmu, kas minētas Regulas (EK) Nr. 73/2009 III sadaļā un V sadaļas 2. nodaļā, var izlemt aizstāt kontrolparauga pārbaudes, kas jānosaka, pamatojoties uz šīs regulas 31. panta 1. punkta pirmajā daļā minēto riska analīzi, ar pārbaudēm, kas pamatojas uz 6. pantā minētās lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmas atjaunināšanā izmantotajām ortofotogrāfijām.

Pirmajā daļā minēto lēmumu var pieņemt valsts vai reģionālajā līmenī. Reģionā ietilpst viss apgabals, uz kuru attiecas viena vai vairākas lauksaimniecības zemes gabalu autonomas identifikācijas sistēmas.

Dalībvalstis sistemātiski atjaunina lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmu un ilgākais trīs gadu ilgā laika periodā pārbauda visus lauksaimniekus apgabalā, uz kuru tā attiecas, gada laikā aptverot vismaz 25 % hektāru, kuri reģistrēti lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmā un par kuriem ir tiesības saņemt atbalstu. Tomēr dalībvalsts, kurā ir mazāk nekā 150 000 hektāru, kuri reģistrēti lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmā un par kuriem ir tiesības saņemt atbalstu, var atkāpties no prasības par ikgadējo minimālo aptvērumu.

Pirms šā panta piemērošanas dalībvalstīm trīs iepriekšējo gadu laikā jāveic visaptveroša attiecīgo lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmas atjaunināšana.

Atjaunināšanai izmantotās ortofotogrāfijas nedrīkst būt vecākas par 15 mēnešiem dienā, kad tās izmanto, lai atjauninātu pirmajā daļā minēto lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmu.

2. Lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmas kvalitātei, ko divu gadu laikā pirms šā panta piemērošanas novērtē atbilstoši 6. panta 2. punktam, ir jābūt pietiekami labai, lai efektīvi verificētu nosacījumus, saskaņā ar kuriem tiek piešķirti atbalsti.

3. Divu gadu laikā pirms šā panta piemērošanas kļūdu īpatsvars, kas konstatēts izlases veidā paņemtā un uz vietas pārbaudītā paraugā, nedrīkst pārsniegt 2 %. Turklāt, uzsākot šā panta piemērošanu, kļūdu īpatsvars divus gadus pēc kārtas nedrīkst pārsniegt 2 %.

Kļūdu īpatsvaru apstiprina dalībvalsts saskaņā ar metodoloģiju, kas izstrādāta Eiropas Savienības līmenī.

4. Uz pārbaudēm, kas veiktas saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, attiecas 35. panta 1. punkts.

▼B

32. pants

Kontroles ziņojums

1. Par katru saskaņā ar šo iedaļu veikto pārbaudi uz vietas noformē kontroles ziņojumu, kas dod iespēju pārskatīt datus par veiktajām pārbaudēm. Ziņojumā jo īpaši norāda:

a) pārbaudītās atbalsta shēmas un pieteikumus,

b) klātesošās personas,

c) pārbaudītos lauksaimniecības zemes gabalus, izmērītos lauksaimniecības zemes gabalus, tostarp attiecīgā gadījumā mērījumu rezultātus par katru izmērīto lauksaimniecības zemes gabalu un izmantotās mērīšanas metodes,

d) konstatēto dzīvnieku skaitu un veidu un attiecīgā gadījumā krotāliju numurus, ierakstus reģistrā un elektroniskajā datubāzē par liellopiem un/vai aitām/kazām, un visus pārbaudītos apstiprinošos dokumentus, pārbaužu rezultātus un attiecīgā gadījumā īpašus novērojumus par atsevišķiem dzīvniekiem un/vai viņu identifikāciju kodu,

e) vai lauksaimnieks ir bijis brīdināts par apmeklējumu, un ja ir bijis, tad tāda iepriekšēja paziņojuma laiku,

f) norādes par visiem īpašiem kontroles pasākumiem, kas jāveic saistībā ar atsevišķām atbalsta shēmām,

g) norādi par visiem veiktajiem kontroles papildpasākumiem.

2. Lauksaimniekam sniedz iespēju parakstīt ziņojumu, lai apliecinātu savu klātbūtni pārbaudē, un papildināt to ar saviem novērojumiem. Ja ir konstatēti pārkāpumi, tad lauksaimnieks saņem kontroles ziņojuma kopiju.

Ja pārbaude uz vietas veikta, izmantojot attālo uzrādi saskaņā ar 35. pantu, tad dalībvalstis var nolemt nesniegt lauksaimniekam vai viņa pārstāvim iespēju parakstīt kontroles ziņojumu, ja minētajā pārbaudē, izmantojot attālo uzrādi, nav konstatēti pārkāpumi. Ja šādās pārbaudēs ir konstatēti pārkāpumi, tad iespēju parakstīt ziņojumu sniedz, pirms kompetentā iestāde, pamatojoties uz pārbaudes rezultātiem, pieņem galīgo lēmumu attiecībā uz atbalsta samazinājumiem vai nepiešķiršanu.

II apakšiedaļa

To vienoto pieteikumu pārbaudes uz vietas, kas attiecas uz platībatkarīgā atbalsta shēmām

33. pants

Pārbaužu uz vietas elementi

►**M3** Pārbaudes uz vietas attiecas uz visiem lauksaimniecības zemes gabaliem, par kuriem pieprasa atbalstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 I pielikumā uzskaitītajām atbalsta shēmām. ◄ Platības, kurās veic pārbaudi uz vietas, tomēr var faktiski noteikt tikai attiecībā uz izlasi, kurā iekļauj vismaz 50 % lauksaimniecības zemes gabalu, par kuriem ir iesniegti pieteikumi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009

▼B

III, IV un V sadaļā noteiktajām atbalsta shēmām, ja minētā izlase nodrošina ticamu un reprezentatīvu kontroles intensitāti gan attiecībā uz pārbaudīto platību, gan arī uz pieprasīto atbalstu. Ja šajā pārbaudē uz vietas atklāj novirzes no normas, tad faktiski pārbaudīto lauksaimniecības zemes gabalu izlasi palielina.

Ja iespējams, dalībvalstis var izmantot attālo uzrādi saskaņā ar 35. pantu, kā arī globālo satelītu navigācijas sistēmu.

34. pants

Platību apstiprināšana

1. Lauksaimniecības zemes gabalu platības apstiprina, izmantojot līdzekļus, kuri, kā pierādīts, nodrošina mērījumu kvalitāti, kas vismaz atbilst piemērojamo, Kopienas līmenī pieņemto tehnisko standartu prasībām.

Mērījumu pielaidi nosaka ar maksimāli 1,5 m buferzonu, kuru piemēro lauksaimniecības zemes gabala perimetram. Absolūtā izteiksmē maksimālā pielaide attiecībā uz katru lauksaimniecības zemes gabalu nepārsniedz 1,0 ha.

2. Lauksaimniecības zemes gabala kopējo platību var ņemt vērā, ja to pilnīgi izmanto saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts vai reģiona ierastajām normām. Citos gadījumos ņem vērā faktiski izmantoto platību.

Attiecībā uz tiem reģioniem, kuros konkrēti elementi, jo īpaši žogi, grāvji un mūri, tradicionāli ir daļa no labas lauksaimniecības prakses, ko izmanto augkopībā vai zemes izmantošanā, dalībvalstis var nolemt, ka attiecīgā platība uzskatāma par daļu no pilnīgi izmantotās platības, ja tā nepārsniedz kopējo platumu, kas jānosaka dalībvalstīm. Minētajam platumam jāatbilst tradicionālajam platumam attiecīgajā reģionā, un tas nepārsniedz 2 metrus.

Ja dalībvalstis pirms šīs regulas stāšanās spēkā ir saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 796/2004 30. panta 2. punkta trešo daļu paziņojušas Komisijai platumu, kas pārsniedz 2 metrus, tad tomēr joprojām var izmantot minēto platumu.

3. Visi elementi, kas minēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 II pielikumā uzskaitītajos tiesību aktos vai kas var būt labu lauksaimniecības un vides apstākļu daļa, kā norādīts minētās regulas 6. pantā un III pielikumā, ir lauksaimniecības zemes gabala kopējās platības daļa.

4. Neskarot Regulas (EK) Nr. 73/2009 34. panta 2. punktu, lauksaimniecības zemes gabalu ar kokiem uzskata par platību, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu saskaņā ar platībatkarīgā atbalsta shēmām, ja lauksaimniecības darbības vai attiecīgā gadījumā paredzēto ražošanu var veikt līdzīgā veidā kā uz zemes gabaliem bez kokiem tajā pašā platībā.

5. Ja platību izmanto kopīgi, tad kompetentās iestādes to nosacīti iedala atsevišķiem lauksaimniekiem proporcionāli viņu tiesībām izmantot minēto zemi vai tam, cik daudz viņi to izmanto.

6. Tiesības pretendēt uz atbalstu par lauksaimniecības zemes gabaliem verificē, izmantojot atbilstošus līdzekļus. Tālab vajadzības gadījumā pieprasa papildu pierādījumus.

▼B

35. pants

Attālā uzrāde

1. Ja dalībvalsts piemēro 33. panta otrajā daļā paredzēto iespēju veikt pārbaudes uz vietas, izmantojot attālo uzrādi, tad tā:

a) veic visu pārbaudāmajā pieteikumā minēto lauksaimniecības zemes gabalu satelītuzņēmumu vai aerofotouzņēmumu fotointerpretāciju, lai identificētu zemes nosegumu un izmērītu platību,

b) veic visu to lauksaimniecības zemes gabalu fiziskas pārbaudes laukā, attiecībā uz kuriem fotointerpretācija kompetentajai iestādei nesniedz iespēju pārliecināties par deklarācijas pareizību.

2. Ja kārtējā gadā vairs nav iespējams veikt pārbaudes ar attālo uzrādi, tad piemēro 30. panta 3. punktā minētās papildu pārbaudes, veicot tradicionālās pārbaudes uz vietas.

36. pants

Pārbaudes uz vietas saistībā ar īpašajām tiesībām

Dalībvalstis nosaka procedūras to lauksaimnieku pārbaudēm uz vietas, kuri deklarē īpašas tiesības, lai nodrošinātu aktivēšanas prasības izpildi, kas minēta Regulas (EK) Nr. 73/2009 44. pantā.

▼M3

_____

▼B

38. pants

Apstiprināto starpnozaru organizāciju pārbaudes uz vietas

Saistībā ar pieteikumiem atbalstam saskaņā ar kultūratkarīgajiem maksājumiem par kokvilnu, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 1. nodaļas 6. iedaļā, apstiprināto starpnozaru organizāciju pārbaudēs uz vietas verificē tādu organizāciju apstiprināšanas kritērijus un organizāciju biedru sarakstu.

39. pants

Cukura ražotāju pārbaudes uz vietas

Cukura ražotāju pārbaudēs uz vietas, pamatojoties uz pieteikumiem atbalstam par cukurbietēm cukurbiešu un cukurniedru ražotājiem, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 1. nodaļas 7. iedaļā, verificē:

a) informāciju lauksaimnieku iesniegtajos piegādes līgumos,

b) kompetentajām iestādēm iesniegtās informācijas par piegādēm pareizību,

c) piegādēs izmantoto svaru sertifikāciju,

d) laboratorijā veikto to oficiālo analīžu rezultātus, kuru nolūks bija noteikt saharozes procentuālo daudzumu piegādātajās cukurbietēs un cukurniedrēs.

▼B

40. pants

Tetrahidrokanabinola satura pārbaude kaņepju kultūrai

1. Sistēma, kas dalībvalstīm jāizmanto saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 39. panta 1. punktu tetrahidrokanabinola (turpmāk "THC") satura noteikšanai audzētajos kultūraugos, ir noteikta šīs regulas I pielikumā.

2. Dalībvalsts kompetentā iestāde saglabā datus par konstatēto THC saturu. Šajos datos attiecībā uz katru šķirni noteikti iekļauj norādes par katra parauga THC saturu, kas izteikts procentos ar diviem cipariem aiz komata, izmantoto procedūru, veikto pārbaužu skaitu, parauga ņemšanas vietu un valsts mērogā veiktajiem pasākumiem.

▼M7

_____

▼B

3. Ja attiecīgās šķirnes visu paraugu vidējais THC saturs pārsniedz Regulas (EK) Nr. 73/2009 39. panta 1. punktā noteikto, tad nākamajā tirdzniecības gadā attiecībā uz konkrēto šķirni dalībvalstis izmanto šīs regulas I pielikumā paredzēto B procedūru. Šo procedūru izmanto turpmāko tirdzniecības gadu laikā, ja vien visu attiecīgās šķirnes paraugu THC saturs pēc analīžu rezultātiem nav zemāks par Regulas (EK) Nr. 73/2009 39. panta 1. punktā norādīto.

Ja otro gadu pēc kārtas attiecīgās šķirnes visu paraugu vidējais THC saturs pārsniedz Regulas (EK) Nr. 73/2009 39. panta 1. punktā noteikto saturu, tad dalībvalsts saskaņā ar Padomes Direktīvas 2002/53/EK ([1]) 18. pantu lūdz atļauju noteikt aizliegumu laist tirdzniecībā tādu šķirni. Tādu lūgumu nosūta Komisijai vēlākais līdz attiecīgā tirdzniecības gada 15. novembrim. Sākot ar nākamo gadu, par to šķirni, attiecībā uz kuru iesniegts tāds lūgums, tiešos maksājumus attiecīgajā dalībvalstī saņemt vairs nevar.

4. Kaņepju kultūras turpina audzēt parastos augšanas apstākļos saskaņā ar vietējo praksi vismaz 10 dienas pēc noziedēšanas tā, lai varētu veikt 1., 2., un 3. punktā paredzētās pārbaudes.

Tomēr dalībvalstis var atļaut novākt kaņepes pēc ziedēšanas sākuma, taču pirms beidzas 10 dienu laikposms pēc noziedēšanas, ja inspektori norāda, kuras katra attiecīgā lauka reprezentatīvās daļas jāturpina kultivēt vismaz 10 dienas pēc noziedēšanas pārbaudes veikšanai saskaņā ar I pielikumā noteikto metodi.

([1]) OV L 193, 20.7.2002., 1. lpp.

▼B

III apakšiedaļa

Ganāmpulka atbalsta pieteikumu pārbaudes uz vietas

▼M3

41. pants

Grafiks pārbaudēm uz vietas

1. Vismaz 60 % uz vietas veikto pārbaužu obligātās kontroles intensitātes, kā paredzēts 30. panta 2. punkta b) apakšpunkta otrajā daļā, veic visā turēšanas periodā saistībā ar attiecīgo atbalsta shēmu. Atlikušo uz vietas veicamo pārbaužu procentuālo daļu sadala gada garumā.

Ja turēšanas periods sākas pirms prasības iesniegšanas vai ja to nevar iepriekš noteikt, tad 30. panta 2. punkta b) apakšpunkta otrajā daļā paredzētās pārbaudes uz vietas tomēr sadala gada garumā.

2. Vismaz 50 % uz vietas veicamo pārbaužu obligātās intensitātes, kas paredzēta 30. panta 2. punkta c) apakšpunktā, sadala visā turēšanas perioda garumā. Tomēr uz vietas veicamo pārbaužu minimumu pilnībā īsteno un sadala visā turēšanas perioda garumā tajās dalībvalstīs, kurās pilnībā vēl neīsteno un nepiemēro sistēmu, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 21/2004 un attiecas uz aitām un kazām, jo īpaši saistībā ar dzīvnieku identifikāciju un pareizu ierakstu izdarīšanu uzskaites dokumentos.

▼B

42. pants

Pārbaužu uz vietas elementi

▼M3

1. Pārbaudes uz vietas verificē, ka visi atbilstības kritēriji ir izpildīti, un aptver visu ganāmpulku, par kuru iesniegti pieteikumi atbalsta saņemšanai, tostarp dzīvniekus, kas aizstāti turēšanas periodā saskaņā ar 64. pantu un kas joprojām atrodas saimniecībā saskaņā ar pārbaudāmajām atbalsta shēmām. Ja tiek pārbaudītas atbalsta shēmas attiecībā uz liellopiem un ja dalībvalsts izmanto 16. panta 3. punktā paredzēto iespēju, tad jāpārbauda arī potenciāli atbilstīgie liellopi.

Pārbaudes uz vietas jo īpaši iekļauj pārbaudi par to, vai to dzīvnieku skaits saimniecībā, par kuriem ir iesniegti atbalsta pieteikumi, un attiecīgajā gadījumā to liellopu skaits, par kuriem būtu tiesības pieprasīt atbalstu, atbilst reģistros ierakstītajam dzīvnieku skaitam un vai attiecībā uz liellopiem tas atbilst dzīvnieku skaitam, kas paziņots elektroniskajai liellopu datubāzei.

▼B

2. Saistībā ar liellopu atbalsta shēmām pārbaudēs uz vietas pārbauda arī:

a) ierakstu pareizību reģistrā un paziņojumus elektroniskajai liellopu datubāzei, pamatojoties uz tādiem apstiprinošajiem dokumentiem kā rēķini par pirkumu un pārdošanu, kaušanas apliecības, veterinārās apliecības un attiecīgā gadījumā dzīvnieku pases attiecībā uz dzīvniekiem, par kuriem atbalsta pieteikumi ir iesniegti 6 mēnešu laikā pirms attiecīgās pārbaudes uz vietas; tomēr, ja tiek atklātas novirzes no normas, tad pārbaudes laiku pagarina līdz 12 mēnešiem pirms pārbaudes uz vietas;

▼B

b) to, vai informācija elektroniskajā liellopu datubāzē atbilst reģistrā ierakstītajai informācijai, pamatojoties uz izlasi attiecībā uz dzīvniekiem, par kuriem atbalsta pieteikumi ir iesniegti 6 mēnešu laikā pirms pārbaudes uz vietas; tomēr, ja tiek atklātas novirzes no normas, tad pārbaudes laiku pagarina līdz 12 mēnešiem pirms pārbaudes uz vietas;

▼M3

_____

d) to, vai visi liellopi ir identificēti ar krotālijām, vai attiecīgā gadījumā tiem ir dzīvnieku pases, vai tie ir reģistrēti reģistrā un vai par tiem ir pienācīgi paziņots elektroniskajai liellopu datubāzei.

Pārbaudes, kas minētas d) punktā, var veikt uz izlases pamata.

▼B

Šā punkta d) apakšpunktā minētās pārbaudes veic individuāli par katru atsevišķu vīriešu kārtas liellopu, uz kuru joprojām attiecas turēšanas saistības un par kuru ir iesniegts pieteikums īpašajai piemaksai par liellopu gaļu, izņemot pieteikumus, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 110. panta 6. punktu. Visos citos gadījumos pārbaudi par pareiziem ierakstiem dzīvnieku pasēs un reģistrā un par paziņojumiem datubāzei veic, pamatojoties uz paraugu.

3. Saistībā ar aitu/kazu atbalsta shēmām pārbaudēs uz vietas veic arī:

a) pārbaudi, pamatojoties uz reģistru, par to, vai visi dzīvnieki, par kuriem iesniegti atbalsta pieteikumi, ir turēti saimniecībā visā turēšanas periodā;

b) pārbaudi par ierakstu pareizību reģistrā 6 mēnešu laikā pirms pārbaudes uz vietas, pamatojoties uz tādu apstiprinošu dokumentu izlasi kā rēķini par pirkumu un pārdošanu un veterinārās apliecības, kas attiecas uz 6 mēnešiem pirms pārbaudes uz vietas; tomēr, ja tiek atklātas novirzes no normas, tad pārbaudes laiku pagarina līdz 12 mēnešiem pirms pārbaudes uz vietas.

▼M3

_____

▼B

45. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz kontroles ziņojumu

1. Ja dalībvalstis veic pārbaudes uz vietas saskaņā ar šo regulu saistībā ar pārbaudēm, ko paredz Regula (EK) Nr. 1082/2003, tad šīs regulas 32. pantā paredzēto kontroles ziņojumu papildina ar ziņojumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1082/2003 2. panta 5. punktu.

▼M3

_____

▼B

4. Ja pārbaudēs uz vietas, kas veiktas saskaņā ar šo regulu, konstatē, ka nav ievēroti Regulas (EK) Nr. 1760/2000 I sadaļas vai Regulas (EK) Nr. 21/2004 noteikumi, tad iestādēm, kuras atbild par minēto regulu īstenošanu, tūlīt nosūta 32. pantā paredzētā kontroles ziņojuma kopijas.

▼B

IV apakšiedaļa

Īpašā atbalsta pārbaudes uz vietas

46. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz īpašo atbalstu

1. Attiecībā uz īpašo atbalstu, kas paredzēts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. pantam, dalībvalstis piemēro šīs sadaļas noteikumus. Ja minēto noteikumu piemērošana nav lietderīga attiecīgās shēmas struktūras dēļ, tad dalībvalstis tomēr paredz pārbaudes, kas nodrošina kontroles līmeni, kas ir līdzvērtīgs šajā sadaļā noteiktajam.

Dalībvalstis jo īpaši verificē:

a) pārbaudot pieteikumus uz kopfondu maksājumiem, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta e) apakšpunktā, ka:

   i) lauksaimniekiem faktiski bija tiesības pretendēt uz fonda maksāto kompensāciju,

   ii) kompensāciju faktiski samaksāja fondam piederīgajiem lauksaimniekiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 71. pantu;

b) pārbaudot uz vietas ieguldījumu pasākumus, kurus jāatbalsta saskaņā ar īpašā atbalsta shēmu, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. pantā, ka ieguldījums ir veikts.

Otrās daļas a) apakšpunktā minētās pārbaudes var veikt, izmantojot izlasi, kurā ir vismaz 10 % attiecīgo lauksaimnieku.

2. Ja dalībvalsts nodrošina, ka kontroles efektivitāte ir vismaz līdzvērtīga tai kontroles efektivitātei, kas sasniegta pārbaudēs uz vietas, tad kontroles saimniecību līmenī var aizstāt ar administratīvām pārbaudēm vai pārbaudēm to dienestu, iestāžu vai organizāciju līmenī, kuras sniedz pierādījumus, lai verificētu 29. panta 2. punktā minēto atbilstības kritēriju ievērošanu.

III NODAĻA

Savstarpējās atbilstības pārbaudes

I iedaļa

Kopīgi noteikumi

47. pants

Vispārīgi noteikumi par neatbilstību

1. Šajā nodaļā "atkārtota" neatbilstība ir neatbilstība vienai un tai pašai 4. pantā minētajai prasībai, standartam vai tādas saistības neievērošana, kas trīs kalendārajos gados pēc kārtas konstatēta vairākas reizes, ja lauksaimnieks ir informēts par iepriekšēju neatbilstību un ja viņam attiecīgā gadījumā ir bijusi iespēja veikt pasākumus, kas vajadzīgi minētās iepriekšējās neatbilstības novēršanai.

2. Neatbilstības "apmēru" nosaka, jo īpaši ņemot vērā to, vai neatbilstībai ir tālejoša ietekme vai arī tā ietekmē tikai pašu saimniecību.

▼B

3. Neatbilstības “nopietnība” ir jo īpaši atkarīga no neatbilstības seku nozīmīguma, ņemot vērā attiecīgās prasības vai standarta mērķus.

4. Tas, vai neatbilstība ir “ilgstoša”, ir jo īpaši atkarīgs no tās ietekmes ilguma vai iespējām novērst tās ietekmi, izmantojot pieņemamus līdzekļus.

48. pants

Kompetentā kontroles iestāde

1. Specializētās kontroles iestādes ir atbildīgas par to, lai veiktu attiecīgo prasību un standartu ievērošanas kontroles un pārbaudes.

Maksājumu aģentūras ir atbildīgas par samazinājumu vai nepiešķiršanas noteikšanu atsevišķos gadījumos saskaņā ar IV sadaļas III nodaļu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var nolemt, ka kontroli un pārbaudes attiecībā uz visām vai dažām prasībām, standartiem, tiesību aktiem vai savstarpējas atbilstības jomām veic maksājumu aģentūra, ja dalībvalsts nodrošina, ka kontroles un pārbaužu efektivitāte ir vismaz līdzvērtīga specializētas kontroles iestādes veiktas kontroles un pārbaužu efektivitātei.

II iedaļa

Administratīvās pārbaudes

49. pants

Administratīvās pārbaudes

Ņemot vērā attiecīgās prasības, standartus, tiesību aktus vai savstarpējas atbilstības jomas, dalībvalstis var nolemt veikt administratīvas pārbaudes, jo īpaši tās pārbaudes, kas jau ir paredzētas saskaņā ar kontroles sistēmām, kuras piemērojamas attiecīgajai prasībai, standartam, tiesību aktam vai savstarpējas atbilstības jomai.

III iedaļa

Pārbaudes uz vietas

50. pants

Kontroles intensitātes minimums

1. Kompetentā kontroles iestāde veic pārbaudes uz vietas attiecībā uz prasībām un standartiem, par kuru ievērošanu tā ir atbildīga, attiecībā uz vismaz 1 % visu lauksaimnieku, kas iesnieguši atbalsta pieteikumus saskaņā ar atbalsta shēmām tiešajiem maksājumiem Regulas (EK) Nr. 73/2009 2. panta d) punkta nozīmē, un par ko attiecīgā kompetentā kontroles iestāde ir atbildīga. Attiecībā arī uz vismaz 1 % visu lauksaimnieku, uz kuriem konkrētajā kalendārajā gadā attiecas savstarpējas atbilstības saistības saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.t un 103.z pantu, attiecīgā kompetentā kontroles iestāde pārbauda to prasību un standartu izpildi, par kuru ievērošanu tā ir atbildīga.

▼B

Kontroles intensitātes minimumu, kas minēts pirmajā daļā, var sasniegt katras kompetentās kontroles iestādes vai katra tiesību akta vai standarta, vai tiesību aktu vai standartu kopas līmenī. Gadījumos, kad maksājumu aģentūras neveic kontroli, kā to paredz 48. pants, kontroles intensitātes minimumu tomēr var sasniegt katra maksājumu aģentūras līmenī.

Ja attiecīgajiem tiesību aktiem un standartiem piemērojamos tiesību aktos jau ir noteikts kontroles intensitātes minimums, tad to pēc iespējas piemēro pirmajā daļā minētā intensitātes minimuma vietā. Tāpat dalībvalstis var lemt, ka par jebkuriem neatbilstības gadījumiem, kas konstatēti, veicot pārbaudes uz vietas, kuras tiek veiktas ārpus pirmajā daļā minētās izlases un saskaņā ar tiesību aktiem un standartiem piemērojamajiem tiesību aktu noteikumiem, ziņo attiecīgajai kompetentajai kontroles iestādei, kas ir atbildīga par attiecīgo tiesību aktu vai standartu, un šī iestāde veic neatbilstības gadījumu uzraudzību. Piemēro šīs sadaļas noteikumus.

▼M1

1.a Atkāpjoties no 1. punkta, lai sasniegtu minētajā pantā norādīto kontroles intensitātes minimumu katra tiesību akta vai standarta, vai tiesību aktu vai standartu kopas līmenī, dalībvalsts var:

a) izmantot rezultātus, kas iegūti veicot pārbaudes uz vietas, saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami minētajiem tiesību aktiem un standartiem attiecībā uz izraudzītajiem lauksaimniekiem; vai

b) aizstāt izraudzītos lauksaimniekus ar lauksaimniekiem, uz kuriem attiecas pārbaudes uz vietas, kas veiktas saskaņā ar tiesību aktiem, kuri piemērojami minētajiem tiesību aktiem un standartiem ar nosacījumu, ka minētie lauksaimnieki iesniedz pieteikumus tiešajiem maksājumiem saskaņā ar atbalsta shēmām Regulas (EK) Nr. 73/2009 2. panta d) apakšpunkta nozīmē vai saskaņā ar atbalsta shēmām, kurām piemēro Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.t un 103.z pantu.

Šādos gadījumos pārbaudes uz vietas attiecas uz visiem attiecīgo tiesību aktu vai standartu aspektiem, kā noteikts saistībā ar savstarpējo atbilstību. Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka šādas pārbaudes uz vietas ir vismaz tik pat efektīvas kā tās pārbaudes uz vietas, kuras veic kompetentās kontroles iestādes.

▼B

2. Nosakot šā panta 1. punktā minēto kontroles intensitātes minimumu, neņem vērā Regulas (EK) Nr. 73/2009 23. panta 2. punktā vai 24. panta 2. punkta trešajā daļā noteiktos pasākumus.

3. Ja pārbaudēs uz vietas tiek konstatēta ievērojama neatbilstības pakāpe attiecīgajam tiesību aktam vai standartam, tad nākamajā kontroles periodā uz vietas veicamo pārbaužu skaitu attiecībā uz šo tiesību aktu vai standartu palielina. Saistībā ar konkrētu tiesību aktu kompetentā kontroles iestāde var nolemt ierobežot tādas turpmākās pārbaudes uz vietas, attiecinot tās tikai uz visbiežāk pārkāptajām prasībām.

51. pants

Kontrolparauga atlase

1. Neskarot pārbaudes, ko veic kā to neatbilstības gadījumu uzraudzību, kas darīti zināmi kompetentajai kontroles iestādei jebkādā citā veidā, saskaņā ar 50. pantu pārbaudāmās saimniecības attiecīgā gadījumā izraugās, pamatojoties uz riska analīzi atbilstoši piemērojamajiem tiesību aktiem vai uz riska analīzi atbilstoši prasībām vai standartiem.

▼B

Šāda riska analīze var būt atsevišķas saimniecības līmenī vai saimniecību kategorijas vai ģeogrāfisko zonu līmenī, vai – piemērojot šā panta 5. punkta otrās daļas b) apakšpunktu – uzņēmumu līmenī.

Veicot riska analīzi, ņem vērā vienu vai abus šādus aspektus:

a) lauksaimnieka dalība saimniecību konsultatīvajā sistēmā, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 73/2009 12. pantā,

b) lauksaimnieka dalība sertifikācijas sistēmā, ja attiecīgā shēma ir būtiska konkrētajām prasībām un standartiem.

▼M1

Pamatojoties uz riska analīzi, dalībvalstis var pieņemt lēmumu izslēgt no riska kontrolparaugu atlases lauksaimniekus, kuri piedalās sertifikācijas sistēmā, kā norādīts otrās daļas b) punktā. Tomēr, ja sertifikācijas sistēma iekļauj tikai daļu no prasībām un standartiem, kas lauksaimniekam jāievēro saistībā ar savstarpējo atbilstību, tad prasībām vai standartiem, kas nav iekļauti sertifikācijas sistēmā, ir jāpiemēro atbilstoši riska faktori.

Ja kontroles rezultātu analīzē konstatē, ka sertifikācijas sistēmā iekļautās prasības un standarti, kas paredzēti otrās daļas b) punktā, ļoti bieži nav ievēroti, ir atkārtoti jānovērtē riska faktori saistībā ar attiecīgajām prasībām un standartiem un vajadzības gadījumā tie jāpastiprina.

▼B

Neskarot 50. panta 1. punktu, dalībvalsts var nolemt izraudzīties lauksaimniekus, kas saņem tiešos maksājumus, un lauksaimniekus, uz kuriem attiecas savstarpējas atbilstības saistības saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.t un 103.z pantu, izmantojot vienādu riska analīzi.

2. Lai nodrošinātu reprezentativitāti, pēc nejaušības principa izraugās 20– 25 % no to lauksaimnieku skaita minimuma, attiecībā uz kuriem jāveic pārbaudes uz vietas, kā paredzēts 50. panta 1. punkta pirmajā daļā.

Tomēr, ja lauksaimnieku skaits, kuriem jāveic pārbaudes uz vietas, pārsniedz lauksaimnieku skaita minimumu, kuriem jāveic pārbaudes uz vietas atbilstoši 50. panta 1. punkta pirmajai daļai, tad nejaušā atlasē izvēlēto lauksaimnieku skaits papildu izlasē nedrīkst pārsniegt 25 %.

3. Attiecīgā gadījumā kontrolizlasi var daļēji izraudzīties pirms attiecīgā pieteikuma iesniegšanas termiņa beigām, pamatojoties uz pieejamo informāciju. Pagaidu izlasi papildina, kad pieejami visi attiecīgie pieteikumi.

4. Lauksaimniekus, kas jāpārbauda atbilstīgi 50. pantam, izraugās no to lauksaimnieku izlases, kuri jau ir izraudzīti, ievērojot 30. un 31. pantu, un uz kuriem attiecas attiecīgās prasības vai standarti. Tomēr 50. panta 1. punkta pirmās daļas otrajā teikumā minēto izlasi attiecina uz lauksaimniekiem, uz kuriem attiecīgajā kalendārajā gadā attiecas Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.t un 103.z pants.

▼B

5. Atkāpjoties no 4. punkta prasībām, lauksaimniekus, kas jāpārbauda atbilstīgi 50. pantam, drīkst izraudzīties no tiem lauksaimniekiem, kuri iesnieguši pieteikumus atbalstam atbilstīgi atbalsta shēmām tiešajiem maksājumiem Regulas (EK) Nr. 73/2009 2. panta d) punkta nozīmē, un no tiem lauksaimniekiem, uz kuriem attiecas Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.t un 103.z panta piemērošana un kuru pienākums ir ievērot attiecīgās prasības vai standartus.

Tādā gadījumā,

a) ja, pamatojoties uz saimniecības līmenī piemērojamu riska analīzi, tiek secināts, ka lauksaimnieki, kuri nesaņem tiešo atbalstu, rada lielāku risku nekā lauksaimnieki, kuri ir pieprasījuši atbalstu, tad lauksaimniekus, kuri pieprasījuši atbalstu, var aizstāt ar lauksaimniekiem, kuri nav saņēmuši atbalstu; tādā gadījumā pārbaudīto lauksaimnieku kopskaits tomēr sasniedz 50. panta 1. punktā paredzēto kontroles pakāpi; tādas aizstāšanas iemeslus pienācīgi pamato un dokumentē;

b) riska analīzi var veikt nevis saimniecību līmenī, bet gan uzņēmumu, jo īpaši lopkautuvju, tirgotāju vai piegādātāju, līmenī, ja tāda analīze ir efektīvāka; tādā gadījumā šādi veiktās lauksaimnieku pārbaudes var ieskaitīt 50. panta 1. punktā paredzētajā kontroles intensitātē.

6. Var nolemt apvienot 4. un 5. punktā noteikto procedūru piemērošanu, ja tāda apvienošana paaugstina kontroles sistēmas efektivitāti.

52. pants

Prasību un standartu ievērošanas noteikšana

1. Attiecīgā gadījumā prasību un standartu ievērošanu nosaka, izmantojot līdzekļus, kas noteikti tiesību aktos, kuri piemērojami attiecīgajai prasībai vai standartam.

2. Citos gadījumos un ja vajadzīgs, noteikšanu veic, izmantojot kādu no attiecīgajiem līdzekļiem, kurus noteikusi kompetentā kontroles iestāde un kuri nodrošina precizitāti, kas ir vismaz līdzvērtīga precizitātei, kāda vajadzīga oficiālai noteikšanai saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem.

3. Attiecīgā gadījumā pārbaudes uz vietas var veikt, izmantojot attālo uzrādi.

53. pants

Pārbaužu uz vietas elementi

1. Veicot 50. pantā paredzētās izlases pārbaudes, kompetentā kontroles iestāde nodrošina, lai visi šādā veidā izraudzītie lauksaimnieki tiktu pārbaudīti attiecībā uz to, vai viņi ievēro tās prasības un standartus, par ko attiecīgā iestāde atbild.

Neņemot vērā pirmo daļu, ja kontroles intensitātes minimums tiek sasniegts katram tiesību aktam vai standartam, vai tiesību aktu vai standartu kopai atbilstīgi 50. panta 1. punkta otrajai daļai, izraudzītos lauksaimniekus pārbauda, vai viņi ievēro attiecīgo tiesību aktu vai standartu, vai attiecīgo tiesību aktu un standartu kopu.

▼B

Parasti katra izraudzītā lauksaimnieka pārbaudi uz vietas veic laikā, kad iespējams pārbaudīt lielāko daļu prasību un standartu, kuru ievērošanas noteikšanai viņš tika izraudzīts. Tomēr dalībvalstis nodrošina, lai gada laikā tiktu sasniegts atbilstošs visu prasību un standartu kontroles līmenis.

2. Attiecīgā gadījumā pārbaudes uz vietas attiecina uz visu saimniecības lauksaimniecībā izmantojamo zemi. Tomēr faktisko pārbaudi laukā, kas ir pārbaudes uz vietas sastāvdaļa, var veikt tikai attiecībā uz izlasi, ko veido vismaz puse saimniecības lauksaimniecības zemes gabalu, uz kuriem attiecas prasība vai standarts, ja šāda izlase garantē ticamu un reprezentatīvu kontroles pakāpi attiecībā uz prasībām un standartiem. Ja šīs izlases pārbaudē konstatē neatbilstības gadījumus, tad faktiski pārbaudāmo lauksaimniecības zemes gabalu skaitu palielina.

Turklāt, ja tiesību aktiem vai standartiem piemērojamie tiesību akti to paredz, tad faktisko pārbaudi par prasību vai standartu ievērošanu, kas ir pārbaudes uz vietas sastāvdaļa, var veikt tikai attiecībā uz reprezentatīvu pārbaudāmo objektu izlasi. Tomēr dalībvalstis nodrošina, lai tiktu veikta visu to prasību un standartu pārbaude, kuru ievērošanu var pārbaudīt apmeklējuma laikā.

3. Šā panta 1. punktā minētās pārbaudes parasti veic kā viena kontroles apmeklējuma daļu, un tajās verificē prasības un standartus, atbilstību kuriem var pārbaudīt minētā apmeklējuma laikā, lai konstatētu jebkuru iespējamu neatbilstību minētajām prasībām un standartiem un papildus identificētu gadījumus, uz kuriem jāattiecina turpmākās pārbaudes.

4. Ja dalībvalsts nodrošina, ka kontroles efektivitāte ir vismaz līdzvērtīga tai kontroles efektivitātei, kas sasniegta pārbaudēs uz vietas, tad kontroli saimniecību līmenī var aizstāt ar administratīvām pārbaudēm vai pārbaudēm uzņēmumu līmenī, kā minēts 51. panta 5. punkta otrās daļas b) apakšpunktā.

5. Veicot pārbaudes uz vietas, dalībvalstis var izmantot objektīvus kontroles rādītājus, kas atbilst noteiktām prasībām vai standartiem, nodrošinot, ka prasību un standartu kontroles efektivitāte ir vismaz līdzvērtīga tai kontroles efektivitātei, kas sasniegta pārbaudēs uz vietas, kurās šādi rādītāji netika izmantoti.

Rādītājiem jābūt tieši saistītiem ar tām prasībām un standartiem, uz ko tie attiecas, un, pārbaudot atbilstību minētajām prasībām vai standartiem, jāietver visi pārbaudāmie elementi.

6. Regulas 50. panta 1. punktā minēto paraugu pārbaudes uz vietas veic tā paša kalendārā gada laikā, kad iesniegti atbalsta pieteikumi.

54. pants

Kontroles ziņojums

1. ►M1 Katru saskaņā ar šo nodaļu veiktu pārbaudi uz vietas neatkarīgi no tā, vai attiecīgais lauksaimnieks ir izraudzīts pārbaudei uz vietas saskaņā ar 51. pantu vai pārbaudīts uz vietas saskaņā ar tiesību aktiem, kuri piemērojami tiesību aktiem un standartiem saskaņā ar 50. panta 1.a punktu, vai to neatbilstību papildu pārbaudei, kas darītas zināmas kompetentajai iestādei jebkādā citā veidā, ietver kontroles ziņojumā, kas jāizveido kompetentajai kontroles iestādei vai tās atbildībā. ◄

▼B

Ziņojumu sadala šādās daļās:

a) vispārējā daļa, kurā jo īpaši ietverta šāda informācija:

i) pārbaudei uz vietas izraudzītais lauksaimnieks,

ii) klātesošās personas,

iii) tas, vai lauksaimnieks ir bijis brīdināts par apmeklējumu, un, ja ir bijis brīdināts, tad šāda iepriekšēja paziņojuma laiks;

b) daļa, kurā atsevišķi atspoguļotas pārbaudes, kas veiktas attiecībā uz katru tiesību aktu un standartu, un kurā jo īpaši ietverta šāda informācija:

i) prasības un standarti, attiecībā uz kuriem veiktas pārbaudes uz vietas,

ii) veikto pārbaužu veids un apjoms,

iii) konstatētie fakti,

iv) tiesību akti un standarti, attiecībā uz kuriem konstatētas neatbilstības;

c) novērtējuma daļa, kurā ir neatbilstības nozīmīguma izvērtējums attiecībā uz katru tiesību aktu un/vai standartu, pamatojoties uz kritērijiem "nopietnība", "apjoms", "ilgums" un "atkārtošanās" saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 24. panta 1. punktu, norādot visus faktorus, kuriem jārada piemērojamā samazinājuma palielinājums vai samazinājums.

Ja noteikumos attiecībā uz attiecīgo prasību vai standartu ir paredzēta izvēles iespēja neturpināt konstatētās neatbilstības izskatīšanu, tad ziņojumā iekļauj attiecīgu norādi. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad dalībvalsts piešķir laikposmu, kurā sasniegt atbilstību nesen ieviestajiem Kopienas standartiem, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1698/2005 26. panta 1. punktā, vai laikposmu, kurā jaunajiem lauksaimniekiem sasniegt atbilstību spēkā esošajiem Kopienas standartiem, kā minēts tajā pantā.

2. Lauksaimnieku informē par konstatēto neatbilstību trīs mēnešu laikā pēc dienas, kad veikta pārbaude uz vietas.

Ja lauksaimnieks nav veicis tūlītējus korektīvus pasākumus, lai likvidētu neatbilstību Regulas (EK) Nr. 73/2009 24. panta 2. punkta nozīmē, tad lauksaimnieku informē, ka korektīvie pasākumi jāveic atbilstīgi minētajam noteikumam, ievērojot pirmajā daļā noteikto termiņu.

Ja dalībvalsts izmanto iespēju nesamazināt vai nepiešķirt maksājumus, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 73/2009 23. panta 2. punktā, tad attiecīgo lauksaimnieku ne vēlāk kā viena mēneša laikā pēc lēmuma pieņemšanas par maksājuma nesamazināšanu vai nepiešķiršanu informē par to, ka jāveic korektīvie pasākumi.

3. Neskarot īpašus noteikumus, kas iekļauti prasībām un standartiem piemērojamos tiesību aktos, kontroles ziņojumu pabeidz viena mēneša laikā pēc pārbaudes uz vietas. Šo termiņu attiecīgi pamatotos apstākļos tomēr var pagarināt līdz trim mēnešiem, jo īpaši, ja tas vajadzīgs ķīmisku vai fizikālu analīžu veikšanai.

Ja kompetentā kontroles iestāde nav maksājumu aģentūra, tad ziņojumu nosūta maksājumu aģentūrai vai koordinējošajai iestādei mēneša laikā pēc ziņojuma pabeigšanas.

▼M1

Tomēr, ja ziņojumā nav ietverti nekādi pārkāpumi, dalībvalsts var nolemt šādu ziņojumu nenosūtīt ar nosacījumu, ka tas vienu mēnesi pēc tā pabeigšanas ir tieši pieejams maksājumu aģentūrai vai koordinētājai iestādei.

▼B

IV SADAĻA

ATBALSTA APRĒĶINA BĀZE, SAMAZINĀJUMI UN NEPIEŠĶIRŠANA

I NODAĻA

Platību nedeklarēšana

55. pants

Visu platību nedeklarēšana

1. Ja konkrētajā gadā lauksaimnieks nedeklarē visas 13. panta 8. punktā minētās platības, un starpība starp vienotajā pieteikumā deklarēto kopplatību, no vienas puses, un deklarēto platību kopā ar nedeklarēto zemes gabalu kopplatību, no otras puses, pārsniedz 3 % no deklarētās platības, tad tiešo maksājumu kopsummu, kas izmaksājama minētajam lauksaimniekam par attiecīgo gadu, samazina par līdz pat 3 % atkarībā no pārkāpuma smaguma.

2. Šā panta 1. punktu piemēro arī maksājumiem saistībā ar shēmām, kuras minētas Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.p, 103.q un 103.r pantā, ja uz lauksaimnieku attiecas savstarpējās atbilstības saistības saskaņā ar minētās regulas 85.t un 103.z pantu. Procentuālo samazinājumu piemēro kopējai maksājamai summai, dalot to ar tās pašas regulas 85.t un 103.z pantā norādīto gadu skaitu.

II NODAĻA

Atzinumi par atbilstības kritērijiem

I iedaļa

Vienotā maksājuma shēma un citas platībatkarīgā atbalsta shēmas

56. pants

Vispārīgi principi

1. Lai piemērotu šo iedaļu, attiecīgi nosaka šādas kultūraugu grupas:

a) platības, kas deklarētas tiesību uz maksājumu aktivēšanai saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu, atkarībā no situācijas, kur attiecībā uz katru platību ir ievēroti konkrētie nosacījumi,

b) platības vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 V sadaļas 2. nodaļu,

c) platības katrā platību grupā, lai piemērotu jebkuru citu platībatkarīgo atbalsta shēmu, kam piemērojams atšķirīgs atbalsta koeficients,

▼B

d) platības, kas deklarētas pozīcijā "cits izmantojums".

Pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkā ņem vērā dažādu tiesību uz maksājumu vidējās vērtības saistībā ar attiecīgo deklarēto platību.

2. Ja viena un tā pati platība ir pamats atbalsta pieteikumiem saskaņā ar vairākām platībatkarīgā atbalsta shēmām, tad minēto platību ņem vērā par katru atbalsta shēmu atsevišķi.

57. pants

Aprēķinu bāze attiecībā uz deklarētajām platībām

▼M3

1. Ja attiecībā uz atbalsta pieteikumiem saskaņā ar platībatkarīgajām atbalsta shēmām tiek konstatēts, ka noteiktās kultūraugu grupas platība ir lielāka nekā atbalsta pieteikumā deklarētā platība, tad atbalsta aprēķināšanai izmanto deklarēto platību.

▼B

2. Attiecībā uz atbalsta pieteikumu saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu:

— neatbilstību gadījumā starp deklarētajām tiesībām uz maksājumu un deklarēto platību maksājumu aprēķina, pamatojoties uz mazāko lielumu,

— ja deklarēto tiesību uz maksājumu skaits pārsniedz lauksaimnieka tiesību uz maksājumu skaitu, tad deklarētās tiesības uz maksājumu samazina līdz lauksaimnieka tiesību uz maksājumu skaitam.

▼M3

3. Neskarot samazinājumus un atbalsta nepiešķiršanu saskaņā ar 58. un 60. pantu, attiecībā uz atbalsta pieteikumiem saskaņā ar platībatkarīgā atbalsta shēmām, ja vienotajā pieteikumā deklarētā platība ir lielāka nekā platība, kas noteikta šai kultūraugu grupai, tad atbalstu aprēķina, par pamatu ņemot šai kultūraugu grupai noteikto platību.

▼B

Tomēr, neskarot Regulas (EK) Nr. 73/2009 30. panta noteikumus, ja starpība starp kopējo apstiprināto platību un kopējo deklarēto platību, lai saņemtu maksājumu saskaņā ar kādu no Regulas (EK) Nr. 73/2009 III, IV un V sadaļā minētajām atbalsta shēmām, ir 0,1 hektārs vai mazāka, tad apstiprināto platību nosaka tādu pašu kā deklarēto platību. Šim aprēķinam ņem vērā tikai deklarēšanas pārsniegumu platībām kultūraugu grupas līmenī.

Otrajā daļā minēto noteikumu nepiemēro gadījumos, kad minētā starpība ir lielāka par 20 % no kopējās deklarētās platības maksājuma saņemšanai.

58. pants

Samazinājumi un nepiešķiršana deklarēšanas pārsnieguma gadījumos

▼M3

Ja attiecībā uz kādu kultūraugu grupu platība, kas deklarēta jebkādu ar platībām saistītu atbalsta shēmu piemērošanai, pārsniedz platību, kas apstiprināta saskaņā ar 57. pantu, tad atbalstu aprēķina, par pamatu ņemot apstiprināto platību, kas samazināta par atrastās starpības divkāršu apjomu, ja minētā starpība ir vairāk nekā 3 % vai divi hektāri, bet ne vairāk kā 20 % apstiprinātās platības.

▼B

Ja starpība ir lielāka par 20 % no apstiprinātās platības, tad par attiecīgo kultūraugu grupu platībatkarīgo atbalstu nepiešķir.

Ja starpība ir lielāka par 50 %, tad lauksaimniekam atkārtoti nepiešķir atbalstu, kas nepārsniedz summu, kura atbilst deklarētās platības un saskaņā ar šīs regulas 57. pantu apstiprinātās platības starpībai. Minēto summu kompensē saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 885/2006 ([1]) 5.b pantu. Ja summu nevar pilnībā kompensēt saskaņā ar minēto pantu trijos kalendārajos gados pēc fakta konstatācijas kalendārā gada, tad atlikušo summu dzēš.

▼M3

_____

▼B

60. pants

Tīšs deklarēšanas pārsniegums

Ja deklarētās platības un saskaņā ar 57. pantu apstiprinātās platības starpība rodas apzināti veikta deklarēšanas pārsnieguma dēļ, tad atbalstu, uz kuru lauksaimniekam būtu bijušas tiesības pretendēt saskaņā ar 57. pantu, attiecīgajā kalendārajā gadā saskaņā ar attiecīgo atbalsta shēmu nepiešķir, ja minētā starpība ir lielāka par 0,5 % no apstiprinātās platības vai lielāka par vienu hektāru.

Turklāt, ja minētā starpība ir lielāka nekā 20 % no apstiprinātās platības, tad lauksaimniekam atkārtoti neizmaksā atbalstu, kas nepārsniedz summu, kura atbilst deklarētās platības un saskaņā ar 57. pantu apstiprinātās platības starpībai. Minēto summu kompensē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 885/2006 5.b pantu. Ja summu nevar pilnībā kompensēt saskaņā ar minēto pantu trijos kalendārajos gados pēc fakta konstatācijas kalendārā gada, tad atlikušo summu dzēš.

▼M3

_____

▼B

62. pants

Samazinājumi un nepiešķiršana attiecībā uz kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu

Neskarot nevienu samazinājumu vai nepiešķiršanu, kas piemērojams saskaņā ar šīs regulas 58. vai 60. pantu, ja konstatē, ka lauksaimnieks neievēro saistības, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 1121/2009 ►M1 29. panta 1. un 2. punktā ◄, tad lauksaimnieks zaudē tiesības uz Regulas (EK) Nr. 73/2009 92. panta 2. punktā paredzēto atbalsta palielinājumu. Turklāt atbalstu par kokvilnu par hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, ievērojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 90. pantu, minētajam lauksaimniekam samazina par minētās regulas 92. panta 2. punktā paredzētā palielinājuma lielumu.

II iedaļa

Piemaksas par ganāmpulku

63. pants

Aprēķina bāze

1. Ja ir piemērojams individuāls ierobežojums vai individuāla maksimālā robeža, tad dzīvnieku skaitu, kas norādīts atbalsta pieteikumos,

([1]) OV L 171, 23.6.2006., 90. lpp.

▼B

samazina līdz ierobežojumam vai maksimālajai robežai, kas noteikta attiecīgajam lauksaimniekam.

2. Nekādā gadījumā atbalstu nedrīkst piešķirt par dzīvnieku skaitu, kas ir lielāks, nekā norādīts atbalsta pieteikumā.

3. Neskarot 65. un 66. pantu, ja atbalsta pieteikumā deklarētais dzīvnieku skaits pārsniedz to dzīvnieku skaitu, kas apstiprināts pēc administratīvām pārbaudēm vai pārbaudēm uz vietas, tad atbalstu aprēķina, pamatojoties uz apstiprinātajiem dzīvniekiem.

▼M3

3a. Ja lauksaimnieks atbilstoši 16. panta 1. punkta otrajā daļā minētajai prasībai nav informējis kompetentās valsts iestādes, ka turēšanas perioda laikā dzīvnieki ir pārvietoti citviet, tad attiecīgos dzīvniekus uzskata par apstiprinātiem, ja uz vietas veiktā pārbaudē tiek nekavējoties konstatēta dzīvnieku atrašanās vieta šajā saimniecībā.

▼B

4. Ja konstatē neatbilstību liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmai, tad piemēro šādus noteikumus:

a) liellopu, kas pazaudējis vienu no abām krotālijām, uzskata par apstiprinātu, ja tas ir skaidri un individuāli identificēts ar pārējiem liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmas elementiem,

▼M3

a*a*) ja ir pazaudētas abas kāda saimniecības liellopa krotālijas, dzīvnieku uzskata par apstiprinātu ar nosacījumu, ka to iespējams identificēt pēc reģistra, dzīvnieka pases, datubāzes vai citiem līdzekļiem, kas noteikti Regulā (EK) Nr. 1760/2000, un ar nosacījumu, ka turētājs var pierādīt, ka ir sācis rīkoties, lai labotu situāciju, pirms ziņots par pārbaudi uz vietas,

▼B

b) ja konstatētie pārkāpumi attiecas uz nepareiziem ierakstiem reģistrā vai dzīvnieku pasēs, tad attiecīgo dzīvnieku uzskata par neapstiprinātu tikai tad, ja tādas kļūdas konstatētas vismaz divās pārbaudēs 24 mēnešos. Visos pārējos gadījumos attiecīgos dzīvniekus uzskata par neapstiprinātiem pēc pirmā konstatētā pārkāpuma.

Liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmas ierakstiem un paziņojumiem piemēro 21. pantu.

▼M3

5. Ja pazaudēta viena kādas aitas vai kazas krotālija, dzīvnieku uzskata par apstiprinātu ar nosacījumu, ka to joprojām iespējams identificēt pēc pirmajiem identifikācijas līdzekļiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 21/2004 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu, un ar nosacījumu, ka ir izpildītas visas pārējās aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmas prasības.

▼B

64. pants

Aizstāšana

1. Liellopus, kas atrodas saimniecībā, uzskata par apstiprinātiem tikai tad, ja tie ir identificēti atbalsta pieteikumā. Zīdītājgovis vai teles, par kurām ir pieprasīts atbalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 111.

▼B

vai 115. pantu, ievērojot minētajos pantos noteiktos ierobežojumus, turēšanas periodā tomēr var aizstāt, nezaudējot tiesības uz pieprasīto atbalsta maksājumu.

2. Aizstāšana, ievērojot 1. punktu, notiek 20 dienu laikā pēc notikuma, kas radījis vajadzību veikt aizstāšanu, un to ieraksta reģistrā ne vēlāk kā triju dienu laikā pēc aizstāšanas dienas. Kompetento iestādi, kam iesniegts atbalsta pieteikums, informē septiņu dienu laikā pēc aizstāšanas.

▼M3

Tomēr dalībvalsts var paredzēt, ka datorizētajai datubāzei iesniegtie paziņojumi par liellopiem vai liellopu, kas aizvesti vai kas aizvests no saimniecības, un par citu dzīvnieku, kas nogādāts saimniecībā panta pirmajā daļā paredzētajā termiņā, var aizstāt informāciju, kas saskaņā ar panta pirmo daļu jāsūta kompetentām iestādēm. Ja dalībvalsts neizmanto 16. panta 3. punktā paredzēto iespēju, tai jebkādā veidā jānodrošina, ka nepastāv ne mazākās šaubas par to, uz kādiem dzīvniekiem attiecas lauksaimnieka pieteikums.

▼B

3. Ja lauksaimnieks iesniedz pieteikumu atbalsta saņemšanai gan par aitu, gan kazu reproduktīvajā vecumā un ja maksātā atbalsta apmērs nav atšķirīgs, tad noteiktu skaitu aitu drīkst aizvietot ar līdzvērtīgu skaitu kazu un otrādi. Aitas un kazas reproduktīvajā vecumā, par kurām ir pieprasīts atbalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 101. pantu, ievērojot minētajā pantā noteiktos ierobežojumus, turēšanas periodā drīkst aizstāt, nezaudējot tiesības uz pieprasīto atbalsta maksājumu.

4. Aizstāšana, ievērojot 3. punktu, notiek 10 dienu laikā pēc notikuma, kas radījis vajadzību veikt aizstāšanu, un to ieraksta reģistrā ne vēlāk kā triju dienu laikā pēc aizstāšanas dienas. Kompetento iestādi, kam iesniegts atbalsta pieteikums, informē septiņu dienu laikā pēc aizstāšanas.

65. pants

Samazinājumi un nepiešķiršana attiecībā uz liellopiem, par kuriem pieprasīts atbalsts

1. Ja attiecībā uz atbalsta pieteikumu saskaņā ar atbalsta shēmām par liellopiem konstatē deklarēto dzīvnieku skaita un saskaņā ar 63. panta 3. punktu apstiprināto dzīvnieku skaita starpību, tad atbalsta kopsummu, uz kuru lauksaimniekam ir tiesības pretendēt saskaņā ar minētajām shēmām, par attiecīgo piemaksu periodu samazina par procentuālo daļu, kas jānosaka saskaņā ar šā panta 3. punktu, ja pārkāpumi konstatēti attiecībā uz ne vairāk kā trijiem dzīvniekiem.

2. Ja pārkāpumus konstatē attiecībā uz vairāk nekā trijiem dzīvniekiem, tad atbalsta kopsummu, uz kuru lauksaimniekam ir tiesības pretendēt saskaņā ar 1. punktā minētajām shēmām, par attiecīgo piemaksu periodu samazina par:

a) procentuālo daļu, kas jānosaka saskaņā ar 3. punktu, ja tā nepārsniedz 10 %,

b) divkāršu procentuālo daļu, kas jānosaka saskaņā ar 3. punktu, ja tā pārsniedz 10 %, bet nepārsniedz 20 %.

Ja saskaņā ar 3. punktu noteiktā procentuālā daļa pārsniedz 20 %, tad atbalstu, uz kuru lauksaimniekam būtu bijušas tiesības pretendēt saskaņā ar 63. panta 3. punktu, saskaņā ar minētajām shēmām par attiecīgo piemaksu periodu atsaka.

▼B

Ja saskaņā ar šā panta 3. punktu noteiktā procentuālā daļa ir lielāka par 50 %, tad lauksaimniekam atkārtoti neizmaksā atbalstu tādā apjomā, kas atbilst starpībai starp deklarēto dzīvnieku skaitu un saskaņā ar 63. panta 3. punktu apstiprināto dzīvnieku skaitu. Minēto summu kompensē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 885/2006 5.b pantu. Ja summu nevar pilnībā kompensēt saskaņā ar minēto pantu trijos kalendārajos gados pēc fakta konstatācijas kalendārā gada, tad atlikušo summu dzēš.

3. Lai noteiktu 1. un 2. punktā minētās procentuālās daļas, to liellopu skaitu, par kuriem pieprasīts atbalsts saskaņā ar visām atbalsta shēmām par liellopiem attiecīgajā piemaksu periodā un attiecībā uz kuriem konstatēti pārkāpumi, dala ar visu to liellopu skaitu, kas apstiprināti par attiecīgo piemaksu periodu.

▼M3

Ja piemēro 16. panta 3. punkta otro daļu, tad potenciāli atbilstīgus dzīvniekus, attiecībā uz kuriem konstatē, ka tie nav pareizi identificēti vai reģistrēti liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmā, uzskata par dzīvniekiem, attiecībā uz kuriem konstatēti pārkāpumi.

▼B

Attiecībā uz piemaksu par zīdītājgovīm saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 111. pantu pārkāpumus, kas konstatēti saistībā ar liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu, proporcionāli attiecina uz piemaksas saņemšanai vajadzīgo dzīvnieku skaitu un piena un piena produktu piegādei vajadzīgo dzīvnieku skaitu, ievērojot minētās regulas 111. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Tādus pārkāpumus tomēr vispirms attiecina uz to dzīvnieku skaitu, kas nav vajadzīgi saskaņā ar minētās regulas 111. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 112. pantā minētajiem individuālajiem ierobežojumiem vai maksimāli pieļaujamajām robežām.

4. Ja starpība starp deklarēto dzīvnieku skaitu un saskaņā ar 63. panta 3. punktu apstiprināto dzīvnieku skaitu rodas apzināti izdarītu pārkāpumu dēļ, tad atbalstu, uz kuru lauksaimniekam būtu bijušas tiesības pretendēt saskaņā ar 63. panta 3. punktu, attiecīgajā piemaksu periodā saskaņā ar attiecīgo atbalsta shēmu vai shēmām par liellopiem atsaka.

Ja saskaņā ar šā panta 3. punktu noteiktā starpība ir lielāka par 20 %, tad lauksaimniekam atkārtoti nepiešķir atbalstu tādā apjomā, kas atbilst starpībai starp deklarēto dzīvnieku skaitu un saskaņā ar 63. panta 3. punktu apstiprināto dzīvnieku skaitu. Minēto summu kompensē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 885/2006 5.b pantu. Ja summu nevar pilnībā kompensēt saskaņā ar minēto pantu trijos kalendārajos gados pēc fakta konstatācijas kalendārā gada, tad atlikušo summu dzēš.

66. pants

Samazinājumi un nepiešķiršana attiecībā uz aitām vai kazām, par kurām pieprasīts atbalsts

▼M3

1. Ja attiecībā uz pieteikumiem par atbalsta piešķiršanu, kas iesniegti atbilstīgi atbalsta shēmai par aitām/kazām, konstatē starpību starp deklarēto dzīvnieku skaitu un saskaņā ar 63. panta 3., 3.a un 5. punktu apstiprināto skaitu, tad pirmajam dzīvniekam, attiecībā uz kuru konstatē pārkāpumus, *mutatis mutandis* piemēro 65. panta 2., 3. un 4. punktu.

▼B

2. Ja konstatē, ka aitu audzētājs, kurš tirgo aitas pienu un aitas piena produktus, nav šo darbību deklarējis savā piemaksas pieteikumā, tad atbalsta summu, uz ko viņam ir tiesības pretendēt, samazina līdz piemaksai, kas maksājama aitu audzētājiem, kuri tirgo aitas pienu un aitas piena produktus, un no kā atskaitīta starpība starp minēto summu un visu piemaksu par aitām.

3. Ja attiecībā uz pieteikumiem par papildu piemaksu konstatē, ka mazāk nekā 50 % no saimniecības lauksaimniecībā izmantojamās platības atrodas apgabalos, kas minēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 102. panta 1. punktā, tad papildu piemaksu nemaksā un piemaksu par aitām un kazām reproduktīvajā vecumā samazina par summu, kas vienāda ar 50 % no papildu piemaksas.

4. Ja tiek konstatēts, ka saimniecības lauksaimniecībā izmantojamās platības, kas atrodas Regulas (EK) Nr. 1121/2009 III pielikumā uzskaitītajos apgabalos, procentuālā daļa ir mazāka nekā 50 %, tad piemaksu par kazām nemaksā.

5. Ja konstatē, ka ražotājs, kurš praktizē vasaras ganību izmantošanu un iesniedz pieteikumu par papildu piemaksu, 90 % savu dzīvnieku nav ganījis vismaz 90 dienas apgabalā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 102. panta 2. punkta b) apakšpunktā, tad papildu piemaksu nemaksā, un piemaksu par aitām vai kazām reproduktīvajā vecumā samazina par summu, kas vienāda ar 50 % no papildu piemaksas.

6. Ja konstatē, ka 2., 3., 4. vai 5. punktā minētais pārkāpums radies noteikumu apzinātas neievērošanas dēļ, tad minētajos punktos norādīto atbalsta kopsummu atsaka.

Tādā gadījumā lauksaimniekam atkārtoti nepiešķir atbalstu, kas vienāds ar minēto summu. Minēto summu kompensē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 885/2006 5.b pantu. Ja summu nevar pilnībā kompensēt saskaņā ar minēto pantu trijos kalendārajos gados pēc fakta konstatācijas kalendārā gada, tad atlikušo summu dzēš.

7. Attiecībā uz lauksaimniekiem, kas audzē gan aitas, gan kazas reproduktīvajā vecumā, par kurām ir tiesības saņemt vienādas piemaksas, ja pārbaudē uz vietas konstatē atšķirīgu ganāmpulka sastāvu attiecīgo sugu dzīvnieku skaita ziņā, tad dzīvniekus uzskata par vienas grupas dzīvniekiem.

67. pants

Dabiskie apstākļi

Samazinājumus un nepiešķiršanu, kas paredzēti 65. un 66. pantā, nepiemēro gadījumos, kad lauksaimnieks nevar izpildīt savas saistības turēt dzīvniekus, par kuriem ir pieprasīts atbalsts, dabisku apstākļu ietekmes dēļ uz ganāmpulku vai sīklopu ganāmpulku visā turēšanas periodā, ja viņš ir rakstiski informējis kompetento iestādi desmit darbdienu laikā pēc tam, kad konstatēta dzīvnieku skaita samazināšanās.

Neskarot faktiskos apstākļus, kas jāņem vērā atsevišķos gadījumos, kompetentās iestādes var jo īpaši atzīt šādus dabiskus apstākļus, kas attiecas uz ganāmpulku vai sīklopu ganāmpulku:

a) dzīvnieka nobeigšanās slimības dēļ,

b) dzīvnieka nobeigšanās nelaimes gadījumā, kurā lauksaimnieks nav vainojams.

▼M3

———————

▼B

III iedaļa

Īpašs atbalsts

69. pants

Atzinumi par īpašo atbalstu

Attiecībā uz maksājumu, kas piešķirams par īpašo atbalstu, dalībvalstis par katru pasākumu paredz samazinājumus un nepiešķiršanu, kuri būtībā ir līdzvērtīgi šajā sadaļā paredzētajiem. Ja piešķir platībatkarīgo atbalsta maksājumu vai atbalsta maksājumu par ganāmpulku, tad šīs sadaļas noteikumus piemēro *mutatis mutandis*. Turklāt attiecīgā gadījumā Komisijas Regulas (EK) Nr. 1975/2006 ([1]) 18. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

Ja attiecībā uz pierādījumiem, ko snieguši šīs regulas 29. panta 2. punktā minētie dienesti, iestādes vai organizācijas, konstatē, ka nepareizie pierādījumi ir sniegti ar nodomu vai rupjas nolaidības dēļ, tad attiecīgā dalībvalsts piemēro atbilstošas valsts soda sankcijas. Ja tādus pārkāpumus konstatē otrreiz, tad iesaistītajam dienestam, iestādei vai organizācijai vismaz uz vienu gadu atņem tiesības sniegt pierādījumus, kas derīgi, lai saņemtu piemaksu.

III NODAĻA

Atzinumi attiecībā uz savstarpējo atbilstību

70. pants

Vispārējie principi un definīcija

1. Šajā nodaļā piemēro 47. pantu.

2. Lai Regulas (EK) Nr. 73/2009 23. panta 1. punktu piemērotu lauksaimniekiem, uz kuriem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.t un 103.z pantu attiecas savstarpēja atbilstība, Regulas (EK) Nr. 73/2009 23. panta 1. punktā minētā atbalsta pieteikuma iesniegšana nozīmē ikgadējo vienotā pieteikuma veidlapas iesniegšanu.

3. Ja par Regulas (EK) Nr. 73/2009 I pielikumā uzskaitīto dažādo atbalsta shēmu pārvaldību, Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta a) punkta i) - v) daļā un b) punkta i), iv) un v) daļā minēto pasākumu pārvaldību un to maksājumu pārvaldību, kas saistīti ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.p, 103.q un 103.r pantā paredzētajām shēmām, atbild vairākas maksājumu aģentūras, tad dalībvalstis nodrošina, lai konstatētās neatbilstības un attiecīgā gadījumā atbilstošie samazinājumi un nepiešķiršana tiktu darītu zināmi visām konkrētajos maksājumos iesaistītajām maksājumu aģentūrām, tostarp gadījumos, kad atbilstības kritēriju neievērošana arī ir neatbilstība, un otrādi. Dalībvalstis attiecīgā gadījumā nodrošina viena samazinājuma koeficienta piemērošanu.

4. Neatbilstības uzskata par "konstatētām", ja tās ir noteiktas jebkāda veida pārbaudēs, kas veiktas saskaņā ar šo regulu, vai pēc tam, kad minētās neatbilstības darītas zināmas kompetentajai kontroles iestādei vai attiecīgā gadījumā maksājumu aģentūrai jebkādā citā veidā.

([1]) OV L 368, 23.12.2006., 74. lpp.

▼B

5. Ja nav nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļu, kā minēts šīs regulas 75. pantā, un lauksaimnieks, uz kuru attiecas savstarpējas atbilstības saistības saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.t un 103.z pantu, neiesniedz vienotā pieteikuma veidlapu šīs regulas 11. pantā noteiktajā termiņā, tad piemēro samazinājumu 1 % apmērā par katru darbdienu. Maksimālais samazinājums nepārsniedz 25 %. Samazinājumu piemēro kopējai summai, kas maksājama atbilstoši maksājumiem saistībā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.p, 103.q un 103.r pantā paredzētajām shēmām, dalot to ar tās pašas regulas 85.t un 103.z pantā minēto gadu skaitu.

6. Ja ir konstatētas vairākas neatbilstības attiecībā uz dažādiem tiesību aktiem vai standartiem tajā pašā savstarpējas atbilstības jomā, tad, lai samazinājumu noteiktu saskaņā ar 71. panta 1. punktu un 72. panta 1. punktu, tādus gadījumus uzskata par vienu neatbilstību.

7. Tomēr neatbilstību standartam, kas vienlaikus ir arī prasība, uzskata par vienu neatbilstību. Samazinājumu aprēķina nolūkā neatbilstību uzskata par prasības jomas daļu.

8. Lai piemērotu samazinājumus, samazinājuma procentuālo daļu piemēro kopējai summai, ko veido:

a) tiešo maksājumu kopsumma, kas ir piešķirti vai piešķirami attiecīgajam lauksaimniekam, ņemot vērā atbalsta pieteikumu, ko viņš iesniedzis vai iesniegs neatbilstības konstatācijas kalendārajā gadā, un

b) to maksājumu kopējā summa, kuri attiecas uz Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.p, 103.q un 103.r pantā paredzētajām shēmām un ir dalīti ar minētās regulas 85.t un 103.z pantā norādīto gadu skaitu.

71. pants

Samazinājumu piemērošana nolaidības gadījumā

1. Neskarot 77. pantu, ja konstatētā neatbilstība radusies lauksaimnieka nolaidības dēļ, tad piemēro samazinājumu. Tāds samazinājums parasti ir 3 % no 70. panta 8. punktā minētās kopējās summas.

Maksājumu aģentūra, pamatojoties uz novērtējumu, ko sniegusi kompetentā kontroles iestāde kontroles ziņojuma izvērtēšanas daļā saskaņā ar 54. panta 1. punkta c) apakšpunktu, tomēr var nolemt samazināt minēto procentuālo daļu līdz 1 % vai paaugstināt to līdz 5 % no kopsummas, vai 54. panta 1. punkta c) apakšpunkta otrajā daļā minētajos gadījumos nenoteikt nekādus samazinājumus.

2. Ja dalībvalsts izmanto iespēju nepiemērot samazinājumu vai nepiešķiršanu, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 73/2009 23. panta 2. punktā, un lauksaimnieks noteiktajā termiņā nav veicis korektīvos pasākumus, tad piemēro samazinājumu vai nepiešķiršanu.

Šo termiņu nosaka kompetentā iestāde, un tas nedrīkst būt vēlāk par nākamā gada beigām pēc tam, kad neatbilstība konstatēta.

▼B

3. Ja dalībvalsts izmanto iespēju uzskatīt neatbilstību par nelielu, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 73/2009 24. panta 2. punkta otrajā un trešajā daļā, un lauksaimnieks noteiktajā termiņā nav veicis korektīvos pasākumus, tad piemēro samazinājumu.

Šo termiņu nosaka kompetentā iestāde, un tas nedrīkst būt vēlāk par nākamā gada beigām, kurā neatbilstība konstatēta.

Konkrēto neatbilstību tad nevar uzskatīt par nelielu, un saskaņā ar pirmo daļu piemēro samazinājumu vismaz 1 % apmērā.

Turklāt tāda par nelielu atzīta neatbilstība, kuru lauksaimnieks novērsis šā punkta pirmajā daļā noteiktajā termiņā, nav uzskatāma par neatbilstību 5. punkta nozīmē.

4. Ja ir konstatētas vairākas neatbilstības attiecībā uz dažādām savstarpējas atbilstības jomām, tad 1. punktā paredzēto samazinājuma noteikšanas procedūru piemēro katrai neatbilstībai atsevišķi.

Samazinājumu galīgos procentus summē kopā. Tomēr maksimālais samazinājums nedrīkst pārsniegt 5 % no 70. panta 8. punktā minētās kopējās summas.

5. Neskarot tīšu pārkāpumu gadījumus saskaņā ar 72. pantu, ja neatbilstību konstatē atkārtoti, tad procentuālo daļu, kas saskaņā ar šā panta 1. punktu noteikta saistībā ar neatbilstības atkārtošanos, attiecībā uz pirmo atkārtošanos reizina ar koeficientu 3. Tādēļ, ja minētā procentuālā daļa ir noteikta saskaņā ar 70. panta 6. punktu, tad maksājumu aģentūra nosaka tādu procentuālo daļu, kas būtu bijusi piemērojama, ja attiecībā uz konkrēto prasību vai standartu neatbilstību konstatētu atkārtoti.

Ja neatbilstības turpmāk atkārtojas, tad reizināšanas koeficientu 3 katru reizi piemēro tā samazinājuma rezultātam, kas noteikts attiecībā uz iepriekšējo atkārtoto neatbilstību. Maksimālais samazinājums tomēr nedrīkst pārsniegt 15 % no 70. panta 8. punktā minētās kopējās summas.

Ja ir sasniegti maksimālie 15 %, tad maksājumu aģentūra informē attiecīgo lauksaimnieku, ka gadījumā, ja to pašu neatbilstību konstatēs vēlreiz, uzskatīs, ka viņš rīkojies apzināti 72. panta nozīmē. Ja pēc tam konstatē turpmāku neatbilstību, tad piemērojamā samazinājuma procentuālo daļu nosaka, iepriekšējā reizinājuma rezultātu, attiecīgā gadījumā pirms 15 % ierobežojuma piemērošanas, kā paredzēts otrās daļas pēdējā teikumā, reizinot ar koeficientu 3.

6. Ja konstatē atkārtotu neatbilstību kopā ar citu neatbilstību vai citu atkārtotu neatbilstību, tad galīgos procentuālos samazinājumus summē kopā. Neskarot 5. punkta trešo daļu, maksimālais samazinājums tomēr nedrīkst pārsniegt 15 % no 70. panta 8. punktā minētās kopsummas.

72. pants

Samazinājumu un nepiešķiršanas piemērošana tīšu pārkāpumu gadījumā

1. Neskarot 77. pantu, ja lauksaimnieks konstatēto pārkāpumu ir izdarījis ar nodomu, tad samazinājums, kas jāpiemēro 70. panta 8. punktā minētajai kopsummai, parasti ir 20 % no minētās kopējās summas.

▼B

Maksājumu aģentūra, pamatojoties uz novērtējumu, ko sniegusi kompetentā kontroles iestāde kontroles ziņojuma izvērtējuma daļā saskaņā ar 54. panta 1. punkta c) apakšpunktu, tomēr var nolemt samazināt minēto procentuālo daļu līdz vismaz 15 % vai attiecīgā gadījumā palielināt to līdz 100 % no minētās kopējās summas.

2. Ja tīši izdarītais pārkāpums attiecas uz konkrētu atbalsta shēmu, tad lauksaimniekam attiecīgajā kalendārajā gadā minēto atbalsta shēmu nepiemēro. Turklāt ārkārtējas nopietnības, apjoma vai ilguma gadījumos vai tad, ja ir konstatēti tīši pārkāpumi, attiecīgo atbalsta shēmu lauksaimniekam nepiemēro arī nākamajā kalendārajā gadā.

IV NODAĻA

Kopīgi noteikumi

73. pants

Izņēmumi, piemērojot samazinājumus un nepiešķiršanu

1. Regulas I un II nodaļā paredzētos samazinājumus un nepiešķiršanu nepiemēro, ja lauksaimnieks ir iesniedzis pareizu faktisko informāciju vai ja viņš var citādi pierādīt, ka nav vainojams.

2. Regulas I un II nodaļā paredzētos samazinājumus un nepiešķiršanu nepiemēro attiecībā uz tām atbalsta pieteikuma daļām, par kurām lauksaimnieks rakstiski informē kompetento iestādi, ka atbalsta pieteikums ir nepareizs vai ir kļuvis nepareizs pēc iesniegšanas, ja lauksaimnieks nav bijis informēts par kompetentās iestādes nodomu veikt pārbaudi uz vietas un ja iestāde jau nav informējusi lauksaimnieku par pārkāpumiem pieteikumā.

Saskaņā ar lauksaimnieka sniegto informāciju, kas minēta pirmajā daļā, atbalsta pieteikumu pielāgo faktiskajai situācijai.

74. pants

Elektroniskās liellopu datubāzes ierakstu grozījumi un korekcijas

Attiecībā uz liellopiem, par kuriem ir pieprasīts atbalsts, no atbalsta pieteikuma iesniegšanas brīža attiecībā uz kļūdām un izlaidumiem ierakstos elektroniskajā liellopu datubāzē piemēro 73. pantu.

Attiecībā uz pieprasījumā neiekļautiem liellopiem tas pats attiecas uz samazinājumiem un nepiešķiršanu, kas jāpiemēro saskaņā ar III nodaļu.

75. pants

Nepārvarama vara un ārkārtas apstākļi

1. Ja lauksaimnieks nav varējis izpildīt savus pienākumus nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļu dēļ, kā minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 31. pantā, tad viņš saglabā savas tiesības uz atbalstu par to platību, par kuru viņam bija tiesības pretendēt uz atbalstu, kad radās

▼B

nepārvarama vara vai ārkārtas apstākļi. Turklāt, ja neatbilstība, kas radusies tādas nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļu dēļ, attiecas uz savstarpējo atbilstību, tad attiecīgo samazinājumu nepiemēro.

2. Par nepārvaramas varas gadījumiem un ārkārtas apstākļiem Regulas (EK) Nr. 73/2009 31. panta nozīmē rakstiski paziņo kompetentajai iestādei, pievienojot attiecīgus pierādījumus, desmit darbdienu laikā no dienas, kurā lauksaimnieks to var izdarīt.

V SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

76. pants

Maksājumu minimums

Dalībvalstis var nolemt nepiešķirt atbalstu, ja summa uz vienu atbalsta pieteikumu nepārsniedz EUR 100.

77. pants

Samazinājumu uzkrāšanās

Ja neatbilstība ir arī pārkāpums un tāpēc ir svarīgs, lai atbilstīgi IV sadaļas II un III nodaļai piemērotu samazinājumus vai nepiešķiršanu:

a) konkrētajām atbalsta shēmām piemēro samazinājumus vai nepiešķiršanu atbilstīgi IV sadaļas II nodaļai,

b) samazinājumus un nepiešķiršanu atbilstīgi IV sadaļas III nodaļai piemēro maksājumu kopapjomam, kas jāpiešķir saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu, vienotā platībmaksājuma shēmu un citām atbalsta shēmām, uz kurām neattiecas a) apakšpunktā noteiktie samazinājumi vai nepiešķiršana.

Pirmajā daļā minētos samazinājumus vai nepiešķiršanu piemēro saskaņā ar 78. panta 2. punktu, neskarot papildu soda sankcijas atbilstīgi citiem Kopienas vai valsts tiesību aktu noteikumiem.

78. pants

Samazinājumu piemērošana katrai atbalsta shēmai

1. Maksājuma summu, kas lauksaimniekam piešķirama saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 I pielikumā iekļauto atbalsta shēmu, dalībvalstis aprēķina, pamatojoties uz konkrētajā atbalsta shēmā paredzētajiem nosacījumiem, vajadzības gadījumā ņemot vērā pamatplatības, maksimāli garantētās platības vai dzīvnieku skaita pārsniegšanu, par kuriem ir tiesības saņemt piemaksas.

2. Katrai Regulas (EK) Nr. 73/2009 I pielikumā uzskaitītajai atbalsta shēmai, ņemot vērā pārkāpumus, pieteikumu novēlotu iesniegšanu, zemes gabalu nedeklarēšanu, budžeta maksimālās robežas pārsniegšanu, modulāciju, finanšu disciplīnu un savstarpējas atbilstības neievērošanu, samazinājumus vai nepiešķiršanu piemēro, vajadzības gadījumā izmantojot šādu kārtību un secību:

▼B

a) samazinājumus vai nepiešķiršanu saskaņā ar IV sadaļas II nodaļu piemēro attiecībā uz pārkāpumiem,

b) summu, kas iegūta no a) apakšpunkta piemērošanas, izmanto par pamatu visu samazinājumu aprēķinam, kuri jāpiemēro novēlotas iesniegšanas gadījumā saskaņā ar 23. un 24. pantu,

c) summu, kas iegūta no b) apakšpunkta piemērošanas, izmanto par pamatu visu samazinājumu aprēķinam, kuri jāpiemēro nedeklarētu lauksaimniecības zemes gabalu gadījumā saskaņā ar 55. pantu,

▼M3

d) attiecībā uz tām atbalsta shēmām, kurām budžeta maksimālā robeža ir noteikta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 51. panta 2. punktu, 69. panta 3. punktu, 123. panta 1. punktu un 128. panta 2. punktu vai kuras tiek piemērotas saskaņā ar minētās regulas 126. panta 2. punktu, 127. panta 2. punktu un 129. panta 2. punktu, dalībvalsts pierēķina tās summas, kuras rodas no šā punkta a), b) un c) apakšpunkta piemērošanas.

▼B

Katrai no šīm atbalsta shēmām nosaka koeficientu, ko aprēķina, dalot konkrētā budžeta maksimālās robežas summu ar pirmajā daļā minēto summu. Ja iegūtais koeficients ir lielāks nekā 1, tad piemēro koeficientu, kas ir vienāds ar 1.

Lai aprēķinātu maksājumu, kas piešķirams atsevišķam lauksaimniekam, kurš piedalās atbalsta shēmā, kurai ir noteikta budžeta maksimālā robeža, summu, kura veidojas, piemērojot pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktu, reizina ar otrajā daļā noteikto koeficientu.

79. pants

Aprēķinu bāze samazinājumiem modulācijas, finanšu disciplīnas un savstarpējās atbilstības dēļ

▼M6

1. Samazinājumus Regulas (EK) Nr. 73/2009 7. un 10. pantā un attiecīgā gadījumā Padomes Regulas (EK) Nr. 378/2007 ([1]) 1. pantā paredzētās modulācijas dēļ, un – attiecībā uz 2013. gadu – Regulas (EK) Nr. 73/2009 10.b pantā paredzētās brīvprātīgās korekcijas dēļ, kā arī samazinājumu Regulas (EK) Nr. 73/2009 11. pantā paredzētās finanšu disciplīnas dēļ un minētās regulas 8. panta 1. punktā paredzēto samazinājumu atbilstīgi šīs regulas 78. pantā minētajai procedūrai piemēro to maksājumu summai no Regulas (EK) Nr. 73/2009 I pielikumā uzskaitītajām dažādajām atbalsta shēmām, uz ko katram lauksaimniekam ir tiesības.

▼B

2. Maksājuma summa, kas rodas no 1. punkta piemērošanas, ir pamats visu samazinājumu aprēķinam, kuri jāpiemēro par savstarpējās atbilstības neievērošanu saskaņā ar IV sadaļas III nodaļu.

80. pants

Nepamatotu maksājumu atgūšana

1. Ja ir veikts nepamatots maksājums, tad lauksaimnieks atmaksā attiecīgo summu, kam pieskaitīti saskaņā ar 2. punktu aprēķinātie procenti.

([1]) OV L 95, 5.4.2007., 1. lpp.

▼M5

2. Procentus aprēķina par laikposmu no lauksaimniekam noteiktā atmaksas termiņa, kas norādīts iekasēšanas rīkojumā un kas nedrīkst pārsniegt 60 dienas, līdz atmaksas vai atskaitījuma veikšanas dienai.

▼B

Piemērojamo procentu likmi aprēķina saskaņā ar valsts tiesību aktiem, bet tā nedrīkst būt zemāka par procentu likmi, kas piemērojama summu atgūšanai saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem.

3. Atmaksas saistības, kas minētas 1. punktā, nepiemēro, ja maksājums izdarīts kompetentās iestādes vai citas iestādes kļūdas dēļ un lauksaimnieks pamatoti nav varējis šo kļūdu atklāt.

Ja kļūda attiecas uz faktiem, kas ir būtiski attiecīgā maksājuma aprēķinam, tad pirmo daļu tomēr piemēro tikai tad, ja lēmums par summas atgūšanu nav paziņots 12 mēnešu laikā pēc maksājuma.

81. pants

Nepamatoti iegūto tiesību atgūšana

1. Neskarot Regulas (EK) Nr. 73/2009 137. pantu, ja pēc tam, kad tiesības uz maksājumu piešķirtas lauksaimniekiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 795/2004 vai Regulu (EK) Nr. 1120/2009, konstatē, ka konkrētas tiesības uz maksājumu ir piešķirtas nepamatoti, tad attiecīgais lauksaimnieks nepamatoti piešķirtās tiesības nodod valsts rezervē, kas minēta Regulas (EK) Nr. 73/2009 41. pantā.

Gadījumā, ja pa to laiku attiecīgais lauksaimnieks ir nodevis tiesības uz maksājumu citiem lauksaimniekiem, tad arī tiesību pārņēmējiem ir saistošs pirmajā daļā paredzētais pienākums proporcionāli tiem nodoto tiesību uz maksājumu skaitam, ja lauksaimniekam, kuram sākotnēji piešķirtas tiesības uz maksājumu, nav pietiekams skaits tiesību uz maksājumu, lai atlīdzinātu nepamatoti piešķirto tiesību uz maksājumu vērtību.

Tiesības, kas piešķirtas nepamatoti, uzskata par nepiešķirtām no paša sākuma.

2. Neskarot Regulas (EK) Nr. 73/2009 137. pantu, ja pēc tiesību uz maksājumu piešķiršanas lauksaimniekiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 795/2004 vai Regulu (EK) Nr. 1120/2009 konstatē, ka tiesību uz maksājumu vērtība ir pārāk augsta, tad minēto vērtību attiecīgi koriģē. Tādu korekciju veic arī attiecībā uz tiesībām uz maksājumu, kuras pa to laiku ir nodotas citiem lauksaimniekiem. Samazinājuma vērtību ieskaita valsts rezervē, kas minēta Regulas (EK) Nr. 73/2009 41. pantā.

Tiesības uz maksājumu uzskata par piešķirtām ar korekcijā iegūto vērtību no paša sākuma.

3. Ja, piemērojot 1. un 2. punktu, konstatē, ka to tiesību skaits, kas piešķirtas lauksaimniekam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 795/2004 vai Regulu (EK) Nr. 1120/2009, nav pareizs un ja nepamatoti piešķirtas tiesības neietekmē to tiesību kopējo vērtību, kuras saņēmis lauksaimnieks, tad dalībvalsts pārrēķina tiesības uz maksājumu un attiecīgā gadījumā koriģē lauksaimniekam piešķirto tiesību veidu.

Pirmo daļu tomēr nepiemēro, ja lauksaimnieks pats būtu pamatoti varējis šīs kļūdas atklāt.

▼B

4. Dalībvalstis var nolemt neatgūt nepamatoti piešķirtas tiesības, ja lauksaimniekam nepamatoti piešķirtā kopsumma ir EUR 50 vai mazāka. Turklāt, ja 3. punktā minētā kopējā vērtība atbilst EUR 50 vai mazākai summai, tad dalībvalstis var nolemt pārrēķinu neveikt.

5. Ja lauksaimnieks ir nodevis jebkādas tiesības uz maksājumu, neievērojot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 46. panta 2. punktu vai Regulas (EK) Nr. 73/2009 43. panta 1. un 2. punktu, 62. panta 1. un 3. punktu un 68. panta 5. punktu, tad situāciju kvalificē kā tādu, it kā nodošana nebūtu notikusi.

6. Nepamatoti izmaksātās summas atgūst saskaņā ar 80. pantu.

82. pants

Saimniecību nodošana

1. Šajā pantā:

a) "saimniecības nodošana" ir pārdošana, iznomāšana vai jebkurš līdzīgs darījuma veids attiecībā uz attiecīgajām ražošanas vienībām,

b) "nodevējs" ir lauksaimnieks, kura saimniecību nodod citam lauksaimniekam,

c) "pārņēmējs" ir lauksaimnieks, kuram nodod saimniecību.

2. Ja visu saimniecību viens lauksaimnieks nodod citam lauksaimniekam pēc tam, kad ir iesniegts atbalsta pieteikums, un pirms ir izpildīti visi nosacījumi atbalsta piešķiršanai, tad nodevējam par nodoto saimniecību atbalstu nepiešķir.

3. Atbalstu, par kuru pieteikumu iesniedzis nodevējs, piešķir pārņēmējam, ja:

a) ►C1 laika posmā, kas jānosaka dalībvalstīm, pārņēmējs informē kompetento iestādi par nodošanu un pieprasa atbalsta maksājumu, ◄

b) pārņēmējs iesniedz visus pierādījumus, ko pieprasa kompetentā iestāde,

c) attiecībā uz nodoto saimniecību ir izpildīti visi nosacījumi atbalsta piešķiršanai.

4. Ja pārņēmējs informē kompetento iestādi un pieprasa atbalsta maksājumu saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu, tad:

a) visas nodevēja tiesības un pienākumus, ko paredz tiesiskās attiecības starp nodevēju un kompetento iestādi un kas pamatojas uz atbalsta pieteikumu, nodod pārņēmējam,

b) visas darbības, kas vajadzīgas atbalsta piešķiršanai, un visas deklarācijas, ko pirms nodošanas sniedzis nodevējs, lai piemērotu attiecīgos Kopienas noteikumus, attiecina uz pārņēmēju,

c) nodoto saimniecību attiecīgā gadījumā uzskata par atsevišķu saimniecību attiecībā uz konkrēto tirdzniecības gadu vai piemaksas periodu.

5. Ja atbalsta pieteikumu iesniedz pēc tam, kad ir veiktas visas darbības, kas vajadzīgas atbalsta piešķiršanai, un ja viens lauksaimnieks visu saimniecību nodevis citam lauksaimniekam pēc minēto darbību uzsākšanas, bet pirms visu to nosacījumu izpildes, kas vajadzīgi atbalsta

▼B

piešķiršanai, tad atbalstu var piešķirt pārņēmējam, ja ir ievēroti 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi. Tādā gadījumā piemēro 4. punkta b) apakšpunktu.

6. Dalībvalstis attiecīgā gadījumā var nolemt piešķirt atbalstu nodevējam. Tādā gadījumā:

a) pārņēmējam atbalstu nepiešķir,

b) dalībvalstis 2.–5. punktā izklāstītās prasības piemēro *mutatis mutandis*.

83. pants

Papildu pasākumi un dalībvalstu savstarpējā palīdzība

Dalībvalstis veic visus turpmākos pasākumus, kas vajadzīgi integrētās sistēmas pareizai piemērošanai, un sniedz savstarpēju palīdzību, kas vajadzīga, lai veiktu pārbaudes saskaņā ar šo regulu.

Šajā ziņā, ja šī regula neparedz attiecīgus samazinājumus un nepiešķiršanu, tad dalībvalstis var noteikt attiecīgas valsts soda sankcijas pret ražotājiem vai citiem tirgus dalībniekiem, piemēram, lopkautuvēm vai asociācijām, kas iesaistītas atbalsta piešķiršanas procedūrā, lai nodrošinātu atbilstību kontroles prasībām, piemēram, prasībai izveidot saimniecības pašreizējā ganāmpulka reģistru vai izpildīt paziņošanas saistības.

84. pants

Paziņojumi

1. Dalībvalstis katru gadu vēlākais līdz 15. jūlijam saistībā ar atbalsta shēmām, uz kurām attiecas integrētā sistēma, iesniedz Komisijai ziņojumu par iepriekšējo kalendāro gadu, tajā jo īpaši ietverot šādus punktus:

a) integrētās sistēmas īstenošanas stāvoklis, tostarp jo īpaši iespējas, kas izvēlētas savstarpējās atbilstības prasību kontrolei, un kompetentās kontroles iestādes, kuras atbild par savstarpējās atbilstības prasību un nosacījumu kontroli, kā arī konkrēti pasākumi, kuri veikti īpašā atbalsta administrēšanai un kontrolei,

b) prasītāju skaits, kā arī kopējā platība, kopējais dzīvnieku skaits un kopējais daudzums,

c) prasītāju skaits, kā arī kopējā platība, kopējais dzīvnieku skaits un kopējais daudzums, kas tika pārbaudīts,

d) veikto pārbaužu rezultāti, norādot samazinājumus un nepiešķiršanu, kas piemērota saskaņā ar IV sadaļu,

e) to pārbaužu rezultāti, kas attiecas uz savstarpējo atbilstību saskaņā ar III sadaļas III nodaļu.

2. Dalībvalstis ar elektroniskiem līdzekļiem, izmantojot veidlapu, ko Komisija darījusi tām pieejamu, vēlākais līdz katra gada 31. oktobrim paziņo Komisijai par pastāvīgajām ganībām izmantotās zemes proporciju attiecībā pret kopējo lauksaimniecības zemi, kā minēts šīs regulas 3. panta 1. punktā.

3. Pienācīgi pamatotos ārkārtas gadījumos dalībvalstis ar Komisijas piekrišanu var atkāpties no 1. un 2. punktā paredzētajiem termiņiem.

▼B

4. Elektroniskos datus, kas izveidoti kā daļa integrētās sistēmas, izmanto tās informācijas atbalstam, kas precizēta nozares noteikumos un kas dalībvalstīm obligāti jānosūta Komisijai.

5. Ja dalībvalstis piemēro tiešo maksājumu lineāro samazinājumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 8. panta 1. punktu un šīs regulas 79. pantu, tad tās tūlīt informē Komisiju par piemēroto procentuālo samazinājumu.

▼M4

6. Regulas 40. panta 2. un 5. punktā minētos paziņojumus sniedz saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 792/2009 ([1]).

▼B

85. pants

Sadales sistēma

Regulas (EK) Nr. 73/2009 9. panta 2. punkta pirmajā daļā minēto summu, kuras atbilst 4 procentu punktiem, sadales sistēmu izveido, nosakot dalībvalstu daļas attiecībā uz lauksaimniecības zemēm un nodarbinātību lauksaimniecībā ar svērumu attiecīgi 65 % un 35 %.

Katras dalībvalsts daļu saistībā ar platību un nodarbinātību koriģē, pamatojoties uz tās relatīvo iekšzemes kopproduktu (IKP) uz vienu iedzīvotāju, to izsakot kā pirktspējas līmeni, izmantojot to dalībvalstu vidējo rādītāju starpības vienu trešdaļu, uz kurām attiecas modulācija.

Tālab izmanto šādus pamatdatus, kas pamatojas uz Eiropas Kopienu Statistikas biroja 2003. gada augustā sniegtajiem datiem:

a) 2000. gada saimniecību strukturālais apsekojums saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1166/2008 ([2]) attiecībā uz lauksaimniecības zemēm,

b) 2001. gada darbaspēka ikgadējais apsekojums par nodarbinātību lauksaimniecības, medību un zvejas jomā saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 577/98 ([3]) attiecībā uz nodarbinātību lauksaimniecībā,

c) triju gadu vidējie rādītāji, pamatojoties uz tautsaimniecības uzskaiti 1999.–2001. gadā attiecībā uz IKP uz vienu iedzīvotāju, to izsakot kā pirktspēju.

III DAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

86. pants

Atcelšana

1. Regula (EK) Nr. 796/2004 tiek atcelta no 2010. gada 1. janvāra.

To tomēr turpina piemērot attiecībā uz atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz tirdzniecības gadiem vai piemaksu periodiem, kuri sākas pirms 2010. gada 1. janvāra.

([1]) OV L 228, 1.9.2009., 3. lpp.
([2]) OV L 321, 1.12.2008., 14. lpp.
([3]) OV L 77, 14.3.1998., 3. lpp.

▼B

2. Atsauces uz Regulu (EK) Nr. 796/2004 uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasāmas saskaņā ar II pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

87. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz tirdzniecības gadiem vai piemaksu periodiem, kuri sākas no 2010. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

I PIELIKUMS

Kopienas metode Δ9-tetrahidrokanabinola satura kvantitatīvai noteikšanai kaņepju šķirnēs

1. **Darbības joma un piemērošanas joma**

Šī metode ir paredzēta, lai noteiktu Δ9-tetrahidrokanabinola (turpmāk "THC") saturu kaņepju (*Cannabis sativa L.*) šķirnēs. Attiecīgā gadījumā šī metode ietver šajā pielikumā izklāstītās A vai B procedūras piemērošanu.

Metode pamatojas uz Δ9-THC kvantitatīvo noteikšanu, izmantojot gāzu hromatogrāfiju (GC) pēc ekstrahēšanas ar piemērotu šķīdinātāju.

1.1. *A procedūra*

A procedūru izmanto, lai veiktu Regulas (EK) Nr. 73/2009 39. pantā un šīs regulas 30. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās produkcijas pārbaudes.

1.2. *B procedūra*

B procedūru izmanto gadījumos, kas minēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 39. panta 1. punktā un šīs regulas 40. panta 3. punktā.

2. **Paraugu atlase**

2.1. *Paraugi*

a) A procedūra: no katra auga, kas atlasīts no attiecīgās šķirnes augošām kaņepēm, ņem 30 cm garu daļu, kurā ir vismaz viena sievišķā ziedkopa. Paraugu ņemšanu veic laika posmā, kas sākas 20 dienas pēc ziedēšanas sākuma un beidzas 10 dienas pēc ziedēšanas beigām, dienas laikā, ievērojot noteiktu sistēmu, lai nodrošinātu, ka paraugi attiecīgajam laukam ir raksturīgi, bet neņemot paraugus auga malās.

Dalībvalstis var atļaut paraugu ņemšanu laika posmā, kas sākas ziedēšanas sākumā un beidzas 20 dienas pēc ziedēšanas sākuma, ja no katras audzētās šķirnes tiek ņemti citi reprezentatīvi paraugi saskaņā ar pirmajā daļā izklāstītajiem noteikumiem un ja to dara laika posmā, kas sākas 20 dienas pēc ziedēšanas sākuma un beidzas 10 dienas pēc ziedēšanas beigām.

b) B procedūra: no katra auga, kas atlasīts no attiecīgās šķirnes augošām kaņepēm, ņem augšējo trešdaļu. Paraugu ņemšanu veic 10 dienās pēc ziedēšanas beigām, dienas laikā, ievērojot noteiktu sistēmu, lai nodrošinātu, ka paraugi attiecīgajam laukam ir raksturīgi, bet neņemot paraugus auga malās. No divmāju šķirnēm ņem tikai sievišķos augus.

2.2. *Parauga izmērs*

A procedūra: paraugā ietilpst 50 augu daļas no katra lauka.

B procedūra: paraugā ietilpst 200 augu daļas no katra lauka.

Katru paraugu nebojātu ievieto auduma vai papīra maisiņā un nosūta uz laboratoriju analīžu veikšanai.

Vajadzības gadījumā, lai veiktu atkārtotas analīzes, dalībvalsts var noteikt otra parauga ievākšanu, ko glabā vai nu audzētājs, vai iestāde, kas ir atbildīga par analīžu veikšanu.

2.3. *Parauga žāvēšana un uzglabāšana*

Paraugu žāvēšanu uzsāk, tiklīdz iespējams un katrā ziņā 48 stundu laikā, izmantojot jebkādu metodi, ja temperatūra ir zemāka par 70 °C.

Paraugus žāvē, līdz tie sasniedz nemainīgu svaru un mitruma saturs tajos ir no 8 līdz 13 %.

Pēc žāvēšanas nebojātus paraugus glabā tumšā vietā temperatūrā, kas ir zemāka par 25 °C.

▼B

3. **THC satura noteikšana**

3.1. *Analizējamā parauga sagatavošana*

Izžāvētos paraugus atbrīvo no stublājiem un sēklām, kas lielākas par 2 mm.

Izžāvētos paraugus samaļ, lai iegūtu pussmalku pulveri (kas izsijājas caur sietu ar acu izmēru 1 mm).

Pulveri var uzglabāt 10 nedēļas temperatūrā, kas ir zemāka par 25 °C, tumšā, sausā vietā.

3.2. *Reaģenti un ekstrakcijas šķīdums*

Reaģenti

— tīrs Δ9-tetrahidrokanabinols, kas paredzēts hromatogrāfijai,

— tīrs skvalāns, kas kā iekšējais standarts paredzēts hromatogrāfijai.

Ekstrakcijas šķīdums

— 35 mg skvalāna uz 100 ml heksāna.

3.3. *Δ9-THC ekstrahēšana*

Nosver 100 g pulverveida analizējamā parauga, to ievieto centrifūgas stobriņā un pievieno 5 ml ekstrakcijas šķīduma, kas satur iekšējo standartu.

Paraugu liek ultraskaņas peldē un atstāj uz 20 minūtēm. To centrifugē piecas minūtes ar 3 000 apgriezieniem minūtē un pēc tam noņem virspusē esošo centrifugātu – THC šķīdumu. Iegūto šķīdumu injicē hromatogrāfā un veic kvantitatīvo analīzi.

3.4. *Gāzu hromatogrāfija*

a) aparatūra:

— gāzu hromatogrāfs ar liesmas jonizācijas detektoru un šķelšanās/nešķelšanās inžektoru,

— kolonna, kas ir piemērota kanabinoīdu atdalīšanai, piemēram, 25 m gara un 0,22 mm diametra stikla kapilārkolonna,

kas impregnēta ar 5 % nepolāru fenil-metil-siloksāna fāzi;

b) kalibrēšanas rindas

Vismaz trīs punkti attiecībā uz A procedūru un pieci punkti attiecībā uz B procedūru, ieskaitot punktus 0,04 un 0,50 mg/ml Δ9-THC ekstrakcijas šķīdumā;

c) eksperimenta apstākļi

Turpmāk minētie apstākļi ir sniegti kā piemērs attiecībā uz a) apakšpunktā minēto kolonnu:

— žāvēšanas skapja temperatūra 260 °C,

— inžektora temperatūra 300 °C,

— detektora temperatūra 300 °C;

d) injicētais tilpums: 1 µl.

4. **Rezultāti**

Iegūtos datus izsaka skaitļos līdz diviem cipariem aiz komata, norādot Δ9-THC gramos uz 100 gramiem analizējamā parauga, kas izžāvēts līdz nemainīgam svaram. Piemēro pielaidi 0,03 g uz 100 g.

— A procedūra: viena noteikšanas procedūra vienam analizējamam paraugam.

Ja iegūtais rezultāts pārsniedz ierobežojumu, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 73/2009 39. panta 1. punktā, tad tomēr veic analizējamā parauga otru noteikšanas procedūru, un par rezultātu uzskata abu noteikšanas procedūru rezultātu vidējo lielumu.

— B procedūra: rezultāts atbilst vidējai vērtībai, kas iegūta, veicot divas noteikšanas procedūras vienam analīzes paraugam.

▼B

II PIELIKUMS

Regula (EK) Nr. 796/2004	Šī regula	Regula (EK) Nr. 1120/2009]
1. pants	1. pants	
2. panta 1. punkts	—	2. panta a) punkts
2. panta 1.a punkts	2. panta 1. punkts	
2. panta 1.b punkts	—	
2. panta 2. punkts	—	2. panta c) punkts
2. panta 2.a punkts	—	2. panta d) punkts
2. panta 3. punkts	2. panta 3. punkts	
2. panta 4. punkts	2. panta 4. punkts	
2. panta 5. punkts	2. panta 5. punkts	
2. panta 6. punkts	2. panta 6. punkts	
2. panta 7. punkts	2. panta 7. punkts	
2. panta 8. punkts	2. panta 8. punkts	
2. panta 9. punkts	2. panta 9. punkts	
2. panta 10. punkts	2. panta 10. punkts	
2. panta 11. punkts	2. panta 11. punkts	
2. panta 12. punkts	2. panta 12. punkts	
2. panta 13. punkts	2. panta 14. punkts	
2. panta 14. punkts	—	
2. panta 15. punkts	2. panta 15. punkts	
2. panta 16. punkts	2. panta 16. punkts	
2. panta 17. punkts	2. panta 17. punkts	
2. panta 18. punkts	2. panta 18. punkts	
2. panta 19. punkts	2. panta 19. punkts	
2. panta 20.–36. punkts	Attiecīgi 2. panta 21.–37. punkts	
2. panta 37. punkts	—	
2. panta priekšpēdējā daļa	2. panta 38. punkts	
2. panta pēdējā daļa	—	
3. panta 1.–7. punkts	3. panta 1.–7. punkts	
4. pants	4. pants	
5. pants	5. pants	
6. pants	6. pants	
7. pants	7. pants	

▼B

Regula (EK) Nr. 796/2004	Šī regula	Regula (EK) Nr. 1120/2009]
8. panta 1. punkts	34. panta 4. punkts	
8. panta 2. punkts	34. panta 5. punkts	
9. panta pirmā daļa	8. panta 1. punkts	
9. panta otrā daļa	8. panta 2. punkts	
10. pants	9. pants	
11. panta 1. punkts	11. panta 1. punkts	
11. panta 2. punkta pirmā daļa	11. panta 2. punkta pirmā daļa	
11. panta 2. punkta otrā daļa	11. panta 2. punkta trešā daļa	
11. panta 2. punkta trešā daļa	11. panta 2. punkta otrā daļa	
11. panta 3. punkts	10. panta 2. punkts	
12. panta 1. punkta a), b), c) un d) apakšpunkts	Attiecīgi 12. panta 1. punkta a), b), c) un d) apakšpunkts	
12. panta 1. punkta e) apakšpunkts	—	
12. panta 1. punkta f) apakšpunkts	12. panta 1. punkta e) apakšpunkts	
12. panta 2., 3. un 4. punkts	12. panta 2., 3. un 4. punkts	
13. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa	13. panta 1. punkts	
13. panta 1. punkta trešā daļa	—	
13. panta 2., 3. un 4. punkts	—	
13. panta 5. punkts	13. panta 2. punkts	
13. panta 6. punkts	—	
13. panta 7. punkts	13. panta 3. punkts	
13. panta 8. punkts	13. panta 4. punkts	
13. panta 9. punkts	—	
13. panta 10. punkts	13. panta 5. punkts	
13. panta 11. un 12. punkts	—	
13. panta 13.a punkts	13. panta 6. punkts	
13. panta 14. punkts	20. panta 3. punkts	
14. panta 1. punkta pirmā daļa	13. panta 8. punkta pirmā daļa	
14. panta 1. punkta otrā daļa	—	
14. panta 1. punkta trešā daļa	13. panta 8. punkta otrā daļa	

▼B

Regula (EK) Nr. 796/2004	Šī regula	Regula (EK) Nr. 1120/2009]
14. panta 1. punkta ceturtā daļa	13. panta 8. punkta trešā daļa	
14. panta 1.a punkts	55. panta 1. un 2. punkts	
14. panta 2. punkts	12. panta 5. punkts	
14. panta 3. punkts	10. panta 1. punkts	
14. panta 4. punkts	13. panta 9. punkts	
15. pants	14. pants	
15.a pants	—	
16. panta 1., 2. un 3. punkts	Attiecīgi 16. panta 1., 2. un 3. punkts	
16. panta 3. punkta trešā daļa	65. panta 3. punkta trešā daļa	
16. panta 4. punkts	16. panta 4. punkts	
17. pants	—	
17.a pants	17. pants	
18. pants	20. pants	
19. pants	21. pants	
20. pants	22. pants	
21. pants	23. pants	
21.a panta 1. un 2. punkts	24. pants	
21.a panta 3. punkta otrā daļa	15. panta 1. punkts	
22. pants	25. pants	
23. pants	26. pants	
23.a panta 1. punkta pirmā un otrā daļa	27. panta 1. punkts	
23.a panta 2. punkts	27. panta 2. punkts	
24. panta 1. punkta a), b), c), d), e), g), i), j) un k) apakšpunkts	Attiecīgi 28. panta 1. punkta a), b), c), d), e), f), g), h) un i) apakšpunkts	
24. panta 1. punkta f) un h) apakšpunkts	—	
24. panta 2. punkta pirmā daļa	28. panta 2. punkts	
24. panta 2. punkta otrā daļa	28. panta 3. punkts	
26. panta 1., 3. un 4. punkts	Attiecīgi 30. panta 1., 3. un 4. punkts	
26. panta 2. punkta a), b), c), f) un h) apakšpunkts	Attiecīgi 30. panta 2. punkta a), b), c), g) un h) apakšpunkts	

▼B

Regula (EK) Nr. 796/2004	Šī regula	Regula (EK) Nr. 1120/2009]
26. panta 2. punkta d), e) un g) apakšpunkts	—	
27. panta 1. punkta pirmās daļas pirmais teikums	31. panta 1. punkta pirmā daļa	
27. panta 1. punkta pirmās daļas otrā teikuma a), b) un c) apakšpunkts	31. panta 2. punkts	
27. panta 1. punkta otrā un trešā daļa	31. panta 1. punkta otrā un trešā daļa	
27. panta 3. un 4. punkts	31. panta 3. un 4. punkts	
28. pants	32. pants	
29. pants	33. pants	
30. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa, 2., 3. un 4. punkts	Attiecīgi 34. panta 1., 2., 3. un 6. punkts	
30. panta 1. punkta trešā daļa	—	
31. pants	37. pants	
31.a pants	38. pants	
31.b pants	39. pants	
32. pants	35. pants	
33. panta 1. punkts	—	
33. panta 2., 3., 4. un 5. punkts	Attiecīgi 40. panta 1., 2., 3. un 4. punkts	
33.a pants	—	
33.b pants	—	
33.c pants	—	
34. panta 1. punkta pirmā daļa	41. panta 1. punkta pirmā daļa	
34. panta 1. punkta otrā daļa	—	
34. panta 2. punkts	41. panta 2. punkts	
35. panta 1. punkts	42. panta 1. punkta pirmā daļa	
35. panta 2. punkta a) apakšpunkts	42. panta 1. punkta otrā daļa	
35. panta 2. punkta b) apakšpunkta 1. daļas 1.–4. ievilkums	42. panta 2. punkta pirmās daļas a)–d) apakšpunkts	
35. panta 2. punkta b) apakšpunkta otrā daļa	42. panta 2. punkta otrā daļa	
35. panta 2. punkta c) apakšpunkta 1. un 2. ievilkums	Attiecīgi 42. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts	

▼B

Regula (EK) Nr. 796/2004	Šī regula	Regula (EK) Nr. 1120/2009]
36. pants	43. pants	
37. pants	44. pants	
38. pants	—	
39. pants	45. pants	
40. pants	—	
41. panta a), b), c) un d) punkts	47. panta 1., 2., 3. un 4. punkts	
42. pants	48. pants	
43. pants	49. pants	
44. panta 1., 1.a un 2. punkts	Attiecīgi 50. panta 1., 2. un 3. punkts	
45. panta 1., 1.a, 1.b, 2., 3. un 4. punkts	Attiecīgi 51. panta 1., 2., 3., 4., 5. un 6. punkts	
46. pants	52. pants	
47. panta 1., 1.a, 2., 3., 4. un 5. punkts	Attiecīgi 53. panta 1., 2., 3., 4., 5. un 6. punkts	
48. pants	54. pants	
49. panta 1. punkts	56. panta 1. punkts	
49. panta 2. punkts		19. panta 1. punkta trešā daļa
49. panta 3. punkts	56. panta 2. punkts	
50. panta 1., 2. un 3. punkts	Attiecīgi 57. panta 1., 2. un 3. punkts	
50. panta 5. punkts	—	
50. panta 7. punkts	75. panta 1. punkts	
51. panta 1. punkts	58. pants	
51. panta 2.a punkts	57. panta 2. punkts	
51. panta 3. punkts	—	
52. pants	59. pants	
53. panta pirmā un otrā daļa	60. pants	
53. panta trešā un ceturtā daļa	57. panta 2. punkts	
54. pants	61. pants	
54.a pants	—	
54.b pants	62. pants	
57. panta 1. punkts	63. panta 1. punkts	
57. panta 2. punkts	63. panta 2. punkts	
57. panta 3. punkta pirmā daļa	63. panta 3. punkts	

▼B

Regula (EK) Nr. 796/2004	Šī regula	Regula (EK) Nr. 1120/2009]
57. panta 3. punkta otrā daļa	75. panta 1. punkts	
57. panta 4. punkts	63. panta 4. punkts	
58. pants	64. pants	
59. pants	65. pants	
60. pants	66. pants	
61. pants	67. pants	
62. pants	68. pants	
63. pants	—	
64. pants	—	
65. panta 1., 2.a, 3., 4. un 5. punkts	Attiecīgi 70. panta 1., 2., 3., 4. un 5. punkts	
66. panta 1. punkts	70. panta 8. punkts un 71. panta 1. punkts	
66. panta 2. punkts	70. panta 6. punkts	
66. panta 2.a un 2.b punkts	Attiecīgi 71. panta 2. un 3. punkts	
66. panta 3. punkta pirmā un trešā daļa	71. panta 4. punkts	
66. panta 3. punkta otrā daļa	70. panta 7. punkta pirmais teikums	
66. panta 4. un 5. punkts	Attiecīgi 71. panta 5. un 6. punkts	
67. panta 1. punkts	70. panta 8. punkts un 72. panta 1. punkts	
67. panta 2. punkts	72. panta 2. punkts	
68. pants	73. pants	
69. pants	74. pants	
70. pants	76. pants	
71. pants	77. pants	
71.a pants	78. pants	
71.b pants	79. pants	
72. pants	75. panta 2. punkts	
73. panta 1., 3. un 4. punkts	Attiecīgi 80. panta 1., 2. un 3. punkts	
73. panta 5., 6. un 7. punkts	—	
73.a panta 1., 2., 2.a, 2.b, 3. un 4. punkts	Attiecīgi 81. panta 1., 2., 3., 4., 5. un 6. punkts	
74. pants	82. pants	
75. pants	83. pants	

▼B

Regula (EK) Nr. 796/2004	Šī regula	Regula (EK) Nr. 1120/2009]
76. pants	84. pants	
77. pants	—	
78. pants	85. pants	
80. pants	—	
81. pants	—	
I pielikums	II pielikums	